

Senzational !!!

La Ploiești - obiecte extraterestre?

O fiolă și o capsulă radioactive și luminoase!

☐ Au fost găsite pe trotuar ☐ Fiola a fost spartă ☐ Cioburile au... dispărut instantaneu!!

Inginerul electronist Sorin Nicolescu a găsit miercuri, 3 mai, în jurul orei 19.00, pe strada Democrației din Ploiești, în dreptul poștei, pe trotuar, o capsulă luminiscentă neobișnuită. Capsula, care seamănă cu o diodă și este de mărimea unghiei degetului mic de la mână, are în interior un lichid cu o lumină galben-verzuie intensă. La această lumină se poate citi în întuneric o pagină de ziar. Expertul în fizică atomică căruia Sorin Nicolescu i-a încredințat ciudatul obiect pentru a-l examina nu a putut să identifice lichidul, dar a afirmat că este radioactiv, la un nivel de circa 17 ori mai mare decât al radioactivității naturale.

Un grup de copii a descoperit, în același loc, cu o zi înainte, o fiolă de forma unui stilou ce conținea același lichid fosforescent, intens luminos. Ei au spart fiola din curiozitate. Lichidul s-a răspândit imediat ca mercurul pe asfalt, iar frânturile obiectului au dispărut ca și cum n-ar fi existat, spre uimirea copiilor.

MEDIAFAX (titlurile aparțin redacției noastre)

Nou !

Doă reviste într-una singură

O veste bună pentru cititorii noștri: începând cu numărul viitor, **FLACĂRA** va apărea în 32 de pagini, la același preț - 500 de lei !

ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA fără Flacăra BIS sau invers !

Flacăra BIS magazin

Romana - limba lui Dumnezeu

Cum se pot câștiga 100.000 lei? Simplu. Citind TROMPA
■ Zeițe sinucigase
■ Cupluri celebre

Nr. 20-21 • 24 - 30 mai 1995 • 32 pagini - 500 lei

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

Francezii au scăpat, noi încă nu

JACQUES CHIRAC
pune punct
socialismului!

Cu un picior în secolul 21

GHETOU ÎN BUCUREȘTI

■ La urne, cetățenii!

pag. 12-13

MASINA DE SCRIS

a premiat câștigătorii:

DANIELA VLASIE

și

VALENTIN LAVRIC

■ Concursul continuă pentru Marele Premiu 1.000.000 lei

KAPPA

Sondaj și chestionar de preferințe

pag. 24

Al 3-lea grup farmaceutic european în serviciul dumneavoastră!

RHÔNE-POULENC RORER

**Bun venit
într-o lume
a sănătății,
a cercetării,
a viitorului !**

**Prin distribuitorii cu care cooperăm,
vă oferim următoarele produse farmaceutice:**

Actiphos
Clexane (enoxaparină)
Delicene (dacarbazină)
Essentiale Forte
Essentiale I.V.
Extencilline
Flagyl (metronidazol)
Flagyl (metronidazol)
Flagyl (metronidazol)
Flagyl (metronidazol)

Kidrolase (L-asparaginază)
Imovane (zopiclonă)
Largactil (clorpromazină)
Maalox (hidroxizi de Al și Mg)
Maalox (hidroxizi de Al și Mg)
Majeptil (thiopropazină)
Majeptil (thiopropazină)
Methotrexate
Neuleptil (periciazină)
Neuleptil (periciazină)

Nesdonal (thiopental Na)
Peflacine (pefloxacină)
Peflacine (pefloxacină)
Phenergan (prometazină)
Profenid LP (ketoprofen)
Rovamycine (spiramicină)
Rovamycine (spiramicină)
Sectral (acebutolol)
Bronchicum Balsam
Bronchicum Inhalant

**Pentru orice relații
vă rugăm să contactați
reprezentanțele noastre:**

Rhône-Poulenc Rorer București
Tel: (01) 312.18.48, 312.19.96
Fax: (01) 312.18.23

Rhône-Poulenc Rorer Cluj
Tel: (064) 147.623
Fax: (064) 190.664

Rhône-Poulenc Rorer Iași
Tel: (032) 211.223
Fax: (032) 211.223

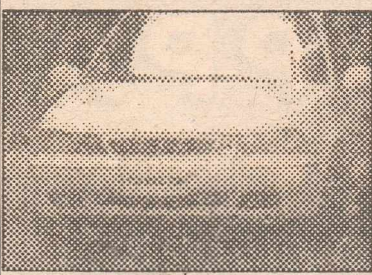
Distribuitori: Tamiss Trading s.r.l. Tel: (01) 312.55.14 Valmedica S.A. Tel: (01) 321.20.91 Europharm S.A. Tel: (088) 310.007 Relad International Tel: (01) 312.96.04 Pharma Trade s.r.l. Tel: (01) 323.71.83

România reprezintă rampa de lansare a companiei Daewoo în Europa

Compania sud-coreeană Daewoo intenționează să investească în România, prin compania mixtă Rodae Automobile, 900 milioane dolari până la sfârșitul acestui deceniu, în cadrul unuia dintre cele mai ambițioase proiecte din industria est-europeană a automobilelor, scrie „Financial Times” din 5 mai. Daewoo

speră să folosească România ca o pistă de lansare pe continentul european, precum și ca o eventuală bază de export a subansamblilor pentru celelalte companii mixte deținute în Europa de Est și Asia Centrală. Joint-venture-ul din România este prima intrare a companiei Daewoo în pro-

ducția de automobile a Europei, firma Rodae urmând a fi folosită ca bază pentru vânzările de pe piețele vest-europene. Conform declarațiilor făcute de vicepreședintele Rodae, Seong-Sik Kim, Daewoo speră să ajungă la o capacitate de producție de 150.000 de automobile anual în România, până la sfârșitul acestui deceniu și intenționează să exporte aproximativ 65% din această producție. Liviu Tănăsescu, președintele societății mixte Rodae, a declarat, de asemenea, că, în primul rând, exporturile vor viza piața vest-europeană, „cea mai apropiată de România și mai depărtată de Coreea”. Daewoo are în proiect, de asemenea, să producă în România motoare și culii de viteză, la o capacitate de 200.000 de bucăți anual. Rodae va livra aceste subansamble celorlalte centre de asamblare ale Daewoo, existente deja sau în curs de înființare în Europa de Est sau Asia Centrală. „Vom putea exporta subansamble de automobile în Uzbekistan, Polonia sau Republica Cehă și vom importa alte componente din aceste țări”, a declarat Kim. (MEDIAFAX)

PUBLICATIILE FLACĂRA

Societate comercială înmatriculată la
Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/588/1991 din
04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri: Manuela Arion, Ion D. Gola,
Alexandru Păsărin, Mihai Sândou

Director economic: SILVIU ILIE

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:
MIHAI SÂNDOU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTĂLINA ALBERTI 222.33.31;
222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr.
1, cod 71341.

Telefoane: 222.15.10; 222.15.20; 222.15.30; 222.15.40,
222.15.12, 222.15.37, 222.15.44, cu intenționele din
paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian
Ghițeanu, Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Gola, Ștefan Nicolae

■ SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Dan
Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin,

Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocariu,
Elena Ghera, Florin Ionit

■ CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci, Ion
Ceacără

■ CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE:

Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania),
Emanuel Tânjeală (SUA)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Crina
Gorgoi

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu,
Angela Ștefănescu

Flacăra BIS

magazin

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

REBUS REBUSACHE

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,

Simona Păsărin, Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2600):

222.68.05: Călin Mărcușanu, Dan Ciuciuc, Adriana
Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petia

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiulescu

TEHNOREDACȚIE

COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaela Anghel, Maria Călin,
Mirela Fotea, Eugen Măjor, Cezar Munteanu, Marius Ristea,

Doru Vintilă

DIFUZARE 222.66.28: Gabriel Bumb, Cora Cloceanu,
George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru
Iancu, Valerica Leon, Marius Procopie, Nicolae

Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): Elena Gogu, Gabriela
Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian
Băicoianu, Liliana Crețu, Dan Neagu, Mariana
Săndulescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea
Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon

222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1,

sector 1, cod 71341 - București, România

TIPARUL: ROMANIA LIBERĂ

Revista FLACĂRA utilizează

informații furnizate de agenția

MEDIAFAX

Inchiderea ediției: sâmbătă, ora 10

Viata sub un președinte de regat

George Arion

Pariul cu turismul

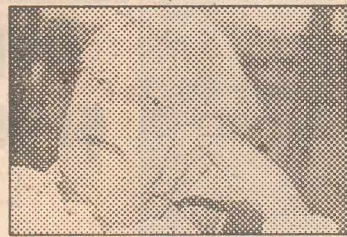
Am asistat într-un birou din freneticul Dubai la o discuție năucitoare între un om de afaceri emiratez și cineva care încerca să facă propagandă în favoarea turismului în România. „Nici nu vă dați seama ce frumos e acum, în mai, la noi”, spunea pasionat românul nostru. „Totul e înflorit”, „Îmi închipui”, răspundea celălalt, „dar câte hoteluri de cinci stele aveți?” „O, în privința formelor de relief este o minune a naturii: avem și munți, și dealuri și câmpii... Nicăieri în lume nu e așa ceva.” „Bine, bine, dar cu serviciile în hoteluri cum stați?” „Avem și deltă, și mare...” „Dar instalații de climatizare aveți?” „Noi suntem un popor ospitalier, totdeauna ne bucurăm să avem musafiri...” „Dar un turist din câte feluri de mâncare poate alege la masa de prânz?” „Păsările cântă minunat în pădurile noastre.” „O, asta e foarte fru-

mos. Însă cum sunt drumurile?” „Se poate vâna, se poate pescui...” „Dar e adevărat că orașele sunt cutureate de câini vagabonzi care atacă trecătorii?” „Cine vrea să se ducă la un concert sau la teatru sau la operă poate petrece o seară de neuitat...” „Însă în săli nu e frig iarna?” „Mănăstirile din Moldova sunt niște bijuterii arhitectonice...” „Dar e adevărat că hoții de mașini vă dau mult de furcă?” „Se poate ivi și ocazia unei afaceri...” „Dar legile nu îngrădesc pe omul cu inițiativă?”

Discuția a mai continuat o vreme, emiratezul răspunzând cu placiditate, compatriotul nostru devenind tot mai înfocat, până când și-a ridicat brațele a neputință și mi s-a adresat cu exasperare în glas: „Cu ăștia nu poți face afaceri!”

Ion Rațiu:

Sunt total împotriva autonomiei teritoriale; și împotriva celor ce exacerbează șovinismul între români și unguri

- Ce se va întâmpla acum ne va afecta oare neașteptata adoptare de către Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a Recomandării 1201, domnule deputat?

- Depinde cum o tratăm. După mine, noi trebuie să intrăm în structurile europene! Este momentul pentru a clarifica exact care este conținutul acestei recomandări care acum a devenit obligatorie. Cred că este cazul să definim exact ce se înțelege prin autonomie etnică. Dacă este vorba despre drepturile normale, despre egalitate, despre educație la toate nivelurile, despre dreptul folosirii limbii materne în instanțele judecătorești, despre administrație locală potrivit majorității - care în mod normal se obține prin descentralizare autentică, pe care noi o susținem - deci, dacă acesta este conținutul, atunci, evident, noi trebuie să o acceptăm.

Eu sunt de acord 100% cu aceste lucruri. Dar dacă este vorba de o autonomie teritorială definită prin graniță, prin crearea unui stat în stat, sunt total împotriva acestui document, oricare ar fi riscurile, pentru că nu ar face decât să distrugă unitatea țării și să exacerbeze șovinismul între unguri și români!

- După evoluțiile mai recente de pe scena politică europeană, credeți că Ungaria are mai multe șanse pentru a intra în NATO decât România?

- Cu siguranță, după cum se profilează lucrurile în momentul de față, răspunsul este da! La sfârșitul lunii mai, sesiunea de primăvară a NATO va avea loc la Budapesta, pentru prima dată într-o țară din fostul lagăr comunist. Vom avea și la București sesiunea de toamnă, dar în 1997. Însă, așa cum stau lucrurile acum, întâi vor intra în NATO țările de la Vișegrad, țările baltice și Ucraina, și pe urmă cine o putea! Noi nu suntem nici măcar menționați, ca țară, în rezoluția care s-a adoptat în Congresul american, ceea ce este un lucru foarte rău! Însă noi tre-

buie să continuăm mai departe și faptul că aducem Adunarea Atlanticului de Nord la București ne oferă o bună șansă ca să putem intra și noi. Trebuie să avem răbdare și tărie pentru că suntem o țară mai interesantă, din punct de vedere strategic, din punct de vedere al viitorului, decât Ungaria! Pentru moment, însă, ungurii au reușit să arate, să demonstreze, oarecum, că ei sunt mai avansați spre Occident și mai pregătiți să adopte toate măsurile și toată legislația necesară ca să se încadreze în Europa.

Relațiile cu dl Corneliu Coposu

- V-ați așteptat să nu câștigați desemnarea drept candidat al CDR la alegerile prezidențiale din 1996?

- Mă așteptam la așa ceva; nu mă așteptam să am două voturi, mă gândeam că o să am numai unul! Bineînțeles, partidul meu nu m-a votat și eu nu pot să rup partidul. Doamne ferește, nici prin minte nu-mi trece! Sunt un om disciplinat, nu sunt veleitar, nu țin neapărat să fiu președinte, doresc doar, indiferent cum, să-mi servesc țara!

- Care sunt acum relațiile dumneavoastră cu partidul și, în special, cu domnul Corneliu Coposu?

- Sunt foarte bune, foarte corecte, nu există nici un fel de probleme, eu mă supun disciplinei de partid. E normal ca într-o structură democratică să existe diferite păreri asupra felului în care trebuie să faci politica sau atitudinile pe care trebuie să le ai.

- Și care este cea mai mare diferență dintre dumneavoastră și dl Coposu?

- Este neimportant pentru momentul de față, important este să demonstrăm că suntem uniți, disciplinați și sunt convins că partidul meu are această dorință de a servi națiunea, așa cum este tradiția lui!

- Dar, revin totuși, se pare că

relațiile dintre dl Coposu și dumneavoastră sunt cam reci! De ce?

- Aprecierea aceasta vine din afară - dacă sunt bune sau nu sunt bune, dacă ar putea să fie mai calde sau mai reci. Eu cred că nu este momentul și nu este înțelept ca să fac un comentariu în această privință! În orice caz, eu l-am susținut întotdeauna pe dl Coposu, el este președintele partidului, nu am nici o problemă!

Contribuții financiare și con de umbră

- Veți participa la susținerea materială, financiară, a campaniei electorale a CDR?

- Rămâne de văzut. În orice caz, îmi voi aduce și eu contribuția. În ce măsură, voi vedea.

- Vă întreb, pentru că CDR este destul de săracă, în schimb cel de la putere are imense mijloace materiale și financiare (și nu numai)!

- Da! Încă se pot întâmpla multe lucruri de-acum încolo. Nu trebuie să luăm situația de azi ca fiind bătută în cuie, rămâne de văzut ce se va mai întâmpla. În orice caz, voi contribui mai departe, cum fac și acum, la activitatea partidului. Am și eu contribuțiile mele lunare, care sunt foarte substanțiale!

- La ce valoare?

- Nu are importanță; oricum, vă pot spune că este mai mare decât a colegilor! Pe urmă, susțin substanțial publicarea revistei DREPTATEA, prin tipografia mea. Cu alte cuvinte, îmi aduc obolul meu și în ceea ce privește partea financiară a partidului și astăzi, nu numai ce-am făcut în 1990.

- Domnule Rațiu, în 1990 dumneavoastră, reprezentat, pentru cel care vă simpatizau, speranța în mai bine, în democrație și prosperitate. Acum, parcă imaginea dumneavoastră nu mai este aceeași - dacă greșesc, vă rog să amendați afirmația mea ultimă! Ați intrat într-un fel de con de umbră!

- Așa este, așa se spune, pentru că eu mă conformez disciplinei de partid, este normal! Dar vă asigur că am nenumărate dovezi de susținere, mai ales din partea tinerilor, a foarte multor studenți din toate centrele universitare care s-au oferit să mă susțină în candidatura pentru președinție și primesc în continuare, dar în continuare, astfel de solicitări; însă aceasta nu înseamnă că voi candida!

- Să înțelegem din acest răspuns că partidul v-a impus să fiți „cuminte”, să stați în umbră?

- Nu pot să fac nici un comentariu, pentru moment!

Șansa de a-l învinge pe Iliescu

- Credeți că ați fi avut mai multe șanse de a-l învinge pe Iliescu în 1996 decât are dl Emil Constantinescu?

- E foarte greu să faci o comparație de genul acesta! Pot să spun doar că handicapurile pe care le-am avut în 1990 au devenit acum atuuri, mi se pare! Atunci, eu vorbeam de necesitatea de a aduce capitaluri străine pentru investiții masive, private, dar toată lumea spunea „Noi nu ne vindem țara”, „Rațiu n-a mâncat salam cu soia” ș.a.m.d. Astăzi însă se recunoaște că experiența pe care am avut-o în Occident și legăturile pe care le am acolo constituie un atu foarte important și care mi-a folosit enorm în politica națională pe care am urmărit-o în cadrul acțiunii diplomatice parlamentare la Adunarea Atlanticului de Nord, acțiune în care am urmărit numai interesele țării și nu am făcut nici un fel de politică partinică.

Faptul că sunt un om independent din punct de vedere financiar, ca să nu zic un om bogat, este astăzi un atu, cred. Cu alte cuvinte, eu nu am venit să mă căpățuiesc, n-am intrat în nici o afacere în România, am adus ajutoare financiare importante în țară, am creat fundația pentru tratarea leucemiei, fundație care are rezultate foarte bune. M-ar fi interesat să duc țara acolo unde ar trebui să meargă. Sunt convins, fără nici un fel de falsă modestie, că eu cunosc problemele țării; am legăturile necesare, știu ce trebuie să facem și am dorința fermă, pe care am dovedit-o în acești cinci ani, de a aduce democrația în România și de a ne încadra în structurile occidentale.

Cum spuneam în campania din 1990, dacă vreți să rămâneți cum sunteți, votați-l pe Iliescu, dacă vreți să mergeți în Occident, votați-mă pe mine! Ceea ce rămâne valabil și astăzi!

MARIAN GHÎTEANU ■

Rația de libertate

Durerea președintelui Iliescu

Hitler și Stalin sunt morți, Roosevelt și Churchill sunt morți și ei, ba chiar și Ceaușescu e mort de-a binelea - dar noi ne simțim bine, în frunte cu președintele nostru devotat (de votat?!...) Adică de ce să nu ne simțim bine? Că doar la Moscova au fost și cuvântări! Chestie grea, domnule, serioasă, nu fleacuri ca la Londra și Paris. Păi cum o să lețim noi tramvalul și mălăul și... fără cuvântări la Moscova?! Așa se face politica mondială (ala care ne arde și pe noi): se bea răspicat și se cuvântă pe măsură - „Niet!” La microfonul festiv se-aude ceva de genul c-o fi, c-o păi, dar fondul cestuilor e limpede: „Niet!” Și-atunci cum să nu-i placă președintelui Iliescu? Festivități, vodcă și caviar, dar mai ales cuvântări - forță, nene, nu week-end occidental!

Nefericita inspirație a președintelui Iliescu de a face asemenea hal de comparație între Moscova și Londra - Paris ne dă fiori! Nu că ar fi obosit (că semne nu prea dă), nu că n-ar ști unde s-a dus și de unde-a venit cum s-a dus, nu că mai avem puțin și dăm în bălbăială de atâta bine rusesc ce s-a năpustit peste noi în secolul asta. Ci pentru că domnia sa consideră că importantă cu adevărat pe lumea asta e o netrebnică de cuvântare; indiferent a cui e cuvântarea, tot netrebnică este dacă e privită ca și cum un lucru mai important pe lume un șef de stat nu poate face. În

orice caz, o asemenea distanță cosmică între ce crede Ion Iliescu că e important din partea unui șef de stat (cuvântarea!) și ceea ce este realmente important îți dă fiori. Dacă citești discursurile lui Hitler, înimă mai mare și mai dreaptă ca a lui n-a existat în istorie; dacă ne amintim discursurile lui Ceaușescu (pardon, cuvântări!), e clar că eram demult intrați în Paradis și nu mai stăteam acum să ne numărăm păduchii și degetele de la picioare și să trângem de dimineață până seara despre democrație și privatizare. Și lată că, deși ne-a scutit de nenumărate cuvântări, președintele Iliescu își spune oful: ce poate fi mai minunat decât o cuvântare? Să simți așa, că te descătușezi, că dai drumul porumbellor, și vorbești, și vorbești, și vorbești... Ce frumoși!...

De fapt, președintele a vrut să spună altceva. Și anume că la Kremlin s-a cam rupt pisica. Țarul Boris, total insensibil la vraja virtuozului american al saxofonului, a dat-o pe kazaciok: NATO să fie la voi acolo, aici noi avem interese. Sună cunoscut: un fel de 10% voi, 90% noi. Iată că, din nefericire, conclavul de la Moscova a fost, într-adevăr, important. Dar s-o spun cu seninătate, ba chiar cu o undă de vagă admirație?!
Și, mai ales, SĂ NU TE DOARĂ?!!

EUGEN CHIROVICI ■

Casele naționalizate

Cronica unui jaf votat bine-mersi

□ PL '93 îi va sprijini pe cei

ce se vor adresa Curții de la Strasbourg

Cum era de așteptat, și problema caselor naționalizate a fost rezolvată „cu brio” de actuala Putere. De nenumărate ori revista noastră a relatat despre miza cea mare, care nu a fost protecția chirișilor - lucru ce se putea face ușor, fără a afecta drepturile proprietarilor - ci posibilitatea oferită mai marilor zilei de a cumpăra niște locuințe în care s-au mutat după 1989. La un moment dat, Camera Deputaților a avut posibilitatea să infirmе aceste speculații, căci adoptase prin vot un amendament care excepta de la vânzarea către chiriși acele imobile naționalizate în care locatarii se mutaseră după decembrie 1989. Dar totul a durat doar 48 de ore, căci tot Camera a revenit miraculos și, precum iepurele extras din pălăria scamatorului, a volatilizat amendamentul cu pricina.

Dar dacă de la actuala Putere te aștepti la orice, de la Opoziție ne așteptăm la mai multă coerență. Paradoxal, cei care au strigat mai tare că susțin drepturile firești ale oamenilor, aceia s-au păcălit rău de tot sau au gafat. Sau, poate că nu au gafat. S-a ajuns în inedita situație ca deputați de la PD să pledeze cu mai mult folos pentru bun simț - element care nu se regăsea în proiectul guvernamental - decât au făcut-o alte partide. De pildă, asupra dlui Ion Diaconescu, prim-vicepreședintele PNȚCD, planează suspiciunea că ar fi căzut la învoială cu peuneristul Gavra Ioan, rezultatul fiind acela că s-a revenit asupra amendamentului deja votat.

Devine cât se poate de clar că Legea în cauză mai mult încurcă decât rezolvă lucrurile. PL'93 a anunțat public că pregătește un voluminos dosar ce urmează a fi trimis la Consiliul Europei și a promis sprijin foștilor proprietari și asociațiilor celor prejudiciați care vor dori să se adreseze tribunalelor de la Strasbourg. Dar până acolo este totuși cale lungă, întrucât șmecheria celor ce stăpânesc România n-are margini. Aceștia întârzie numirea unui judecător autohton la Înalta Curte a Drepturilor Omului și până atunci nici o plângere nu poate fi soluționată.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Răzvan Dobrescu „proiectează”

După 1996, în PNȚCD ar putea intra și vechii elefanți de partid și de stat

□ În cele 283 (!) de articole se instituie și o droaie de „foncții” babane

La Delegația Permanentă a PNȚCD (prima de la Congres după patru ani) se va lua în discuție numai statutul partidului. Nu și locurile vacante din Biroul de Coordonare, Conducere și Control. La secretariatul partidului se află depuse în acest moment două proiecte de statut. Unul aparține filialei Cluj și celălalt deputatului Răzvan Dobrescu. În acest articol ne vom ocupa numai de proiectul lui Răzvan Dobrescu.

Proiectul de statut al lui Răzvan Dobrescu este foarte prost. Greoi, mult prea stufoș, ineficient, demagogic, incoerent. Dobrescu a prevăzut mai multe funcții onorifice și nu numai, mai multe departamente fantomă decât au guvernul și parlamentul la un loc. Iar unele prevederi sunt de-a dreptul suspente. Este cazul articolului 14, unde la alineatul 3 se spune: „Nu pot face parte din PNȚCD înainte de anul 1996, iar după această dată numai cu aprobarea Comitetului de Conducere al partidului, persoane care în fostul partid comunist au fost membri ai Comitetului Central al PCR, șefi de secție ai Comitetului Central, primii secretari ai Comitetelor județene etc. Deci, înțelegem de aici că după 1996 sus-numiții se pot înscrie liniștiți în PNȚCD. Cu toate eforturile de gândire pe care le-am făcut nu am reușit să înțelegem ce l-a făcut pe Dobrescu să creadă că statutul celui mai puternic partid de opoziție din România trebuie să conțină un asemenea articol. Este de părere Răzvan Dobrescu că cei care conduc astăzi PNȚCD, oameni cu ani grei de pușcărie în spate, simt nevoia să predea ștafeta foștilor membri ai Comitetului Central al PCR?!”

În următoarele patru secțiuni ale proiectului de statut, Răzvan Dobrescu se ocupă îndeaproape de procedura de primire a membrilor, de drepturile și îndatoririle lor, încetarea (?) calității de membru, sancțiuni. Dacă e să ne luăm după cât de îngrozitor

de amănunțit sunt prezentate aceste probleme, singurul lucru care ne rămâne de spus este că dl deputat a uitat să propună o uniformă pentru membrii PNȚCD, în ce culori să fie vopsit gardul și ce tip de yală să se folosească la ușă.

Dar să aruncăm o privire și la capitolul 3. Care se referă la organizațiile partidului. Viziunea lui Răzvan Dobrescu asupra acestei chestiuni este dramatică. După două pagini îți vine pur și simplu să plângi. Organizațiile pot fi județene, locale, sătești și de circumscripție, de sector, speciale. Toate au birouri de conducere, președinți, vicepreședinți, secretari generali, precum și executivi. Toate bune și frumoase, dar ce caută aceste prevederi în statutul partidului? Dl Dobrescu nu s-a gândit chiar deloc că poate locul lor firesc era într-un Regulament de funcționare?

Pentru secțiunea a 4-a, dl deputat ne-a pregătit un for nou. Și anume Senatul partidului. Care are nenumărate atribuții: organizează manifestările prilejuate de aniversările naționale, cinstește eroii neamului și ai partidului, alcătuiește materiale documentare privind istoria partidului, reprezintă partidul la solemnități, recepții și comemorări. Parcă ar fi Clubul Pensionarilor. Nu-i oare puțin cam ridicol? N-ar fi mai simplu și mai practic să se pună la punct un Departament de imagine, la care să fie angajați specialiști, iar la recepții să se ducă cine e invitat?

Și ajungem la capitolul IV - Conducerea centrală a partidului. Aici lucrurile se complică simțitor și deja nimic nu mai e amuzant. În primul rând Congresul e ca și cum n-ar fi. Se ține o dată la patru ani și are rolul de a fi un plăcut prilej de întâlnire al delegaților. Conform art. 149, delegații de drept sunt și secretarii executivi ai partidului, directorii ziarelor și publicațiilor partidului și directorii adjuncti ai departamentelor de studii, doctrină și programe. Adică angajați ai partidului, persoane plătite pentru ceea ce fac și nu alese prin vot de membrii partidului. Astfel, Congresul nu are dreptul să hotărască nimic. Decât ce a hotărât Delegația Permanentă înainte.

În proiectul de statut al lui Dobrescu nu e clar nici măcar care for de conducere va

alege președintele partidului. La art. 195 se spune că președintele partidului este ales cu votul majorității membrilor Delegației Permanente, iar la art. 196 se vorbește de „președintele partidului, ales la Congres”. O întreagă aiureală! Forurile de conducere ale partidului sunt cinci: Congresul, Delegația Permanentă, Comitetul de Conducere, Biroul de Conducere, Coordonare și Control, președintele. Îți vine să te iei cu mâinile de cap. Fiecare for (mai puțin președintele) se întrunește în tot felul de intervale. Adică, Delegația Permanentă în intervalul dintre Congrese. Comitetul de Conducere în intervalul dintre sesiunile Delegației Permanente. Biroul de Conducere, Coordonare și Control în intervalul dintre ședințele Comitetului de Conducere. Pur și simplu te ia amețea. La art. 199 întâlnim iar ceva interesant. „La toate alegerile pentru forurile de conducere, criteriul de departajare în caz de egalitate este vechimea mai mare în partid”. Deci nu valoarea contează, ci vechimea. Dar dacă într-o asemenea situație s-ar ține al doilea tur de scrutin ce-ar fi oare?

ÎN LOC DE CONCLUZII

Intenția noastră nu a fost să facem o analiză detaliată, tehnică a proiectului de statut al lui Răzvan Dobrescu, ci doar să subliniem aspectele hilare, ieșite din comun și care sfidează normele democrației. Și asta dintr-un singur motiv: proiectul are... 283 de articole! Și mai toate sunt proaste. Pentru a le lua în discuție ar trebui să edităm un supliment. Erorile „Statutului” lui Dobrescu sunt multe și grave. Nu este normal ca forurile de conducere inferioare Congresului (Delegația Permanentă, Comitetul de Conducere etc.) să aibă puterile cele mai mari. Nu este normal ca Biroul de Conducere, Coordonare și Control să desemneze liderii grupurilor parlamentare. Nu este normal ca reprezentanții aparatului tehnico-administrativ să aibă drept de vot la Congres, la Delegația Permanentă etc. Și multe, multe altele...

În numărul viitor al revistei ne vom ocupa de proiectul de statut al filialei Cluj.

ROXANA STANCU ■

Îte și fițe

PNLCD are fel de fel de obiecții

□ „Tangoul” dlui Cervenî cam miroase a „bătută pe loc”

Ultimii patru ani ne-au demonstrat cât se poate de clar că liberalilor le este greu să se unească. Mai dificilă se dovedea a fi operațiunea de identificare a piedicilor. Acum, când ecuația unificării este mult simplificată, în sensul că vizează doar două partide (PNL și PNLCD), ambele aflate în CDR, este mult mai simplu să determini cu precizie unde se produc defecțiunile. Și se produc la PNLCD.

Până de curând, liderul micului partid liberal, Nicolae Cervenî, vedea ca principal impediment în calea fuziunii faptul că grupările desprinse din PAC și PL'93 nu au personalitate juridică. Când acestea erau pe cale să și-o capete, a sosit un alt motiv: unificarea să se desfășoare sub semnul parității. Noțiunea cu pricina a făcut obiectul unui protocol ce prevedea consultarea filialelor din teritoriu în ceea ce privește modul de realizare a unificării; acest document PNLCD nu l-a semnat! Când liberalii proveniți din PL'93 s-au înscris în PNL, formațiunea dlui Cervenî a anunțat suspendarea tratativelor pentru unificare și s-a lansat în grave acuzații la adresa PNL: cum că partidul dlui Quintus folosește metode de tip mafiot, spre exemplu. Dar PNLCD a omis să precizeze că... la rândul său, a încercat să-i convingă pe demisionarii formațiunilor plecate din Convenție să li se alăture! În plus iată ce spuneau membri marcanți ai PNLCD miercuri, 17 mai, cu câteva ore înainte de ședința Comitetului Executiv al CDR: „Nu putem lăsa viitorul partid unit pe mâna celor care s-au dovedit a fi cei mai proști politicieni din România (Dan Ionescu, secretar general); „Între PNL Quintus și PCR e o foarte mare asemănare (C-tin Multer, vicepreședinte). Dar la întâlnirea

liderilor din Convenție, Nicolae Cervenî să pozeze în... cel mai bun amic al PNL!

Care să fie deci cauza acestui comportament instabil? Cel mai probabil, frica de selecția valorică ce ar putea rezulta dintr-o fuziune în care una din părți este marcată de inconsistență. Dovada că la PNLCD este vorba în egală măsură de frică și lipsă de anticipație politică este comportamentul bizar al liderilor săi, care au acceptat cu seninătate elegantul ultimatum dat miercuri de CDR și anume fuziunea cu PNL în cel mult 45 de zile. De această dată, Emil Constantinescu nu poate fi bănuț de atitudine dictatorială, din moment ce toți liberalii se angajează în scris că vor realiza unificarea până la 31 mai!

Sigur, teama celor de la PNLCD că, partid „subțire” fiind, ar putea fi înghițiți, este omească. Dar acest aspect ține în mare măsură de neseriozitatea politică de care unele persoane dau dovadă. Iată ce înseamnă ca timp de trei ani să faci plajă sub soarele călduț al CDR, în loc să te ocupi de structurarea partidului. Și cum să te ocupi, ce motivație să ai în acest sens, dacă o dată ce te vezi pe listele CDR într-o poziție bunicică, ești ca și parlamentar?

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Cuțitul în spate

Caragiale, prin noi, azi

Stau și mă uit în jur: tot felul de contemporani se chinule să se afirme. Și eu sunt printre ei.

Capacitatea mea de observație e mult diminuată de propriul efort de afirmare. Când și când, atunci când mă opresc din efortul meu orb, descopăr, cu uimire, ce comedie imensă mă conține. Ne conține, de fapt, pe toți.

Ce mi se pare cel mai grav e faptul că eu însumi, prin energie, inteligență și talent, creez una din cele mai comice situații. Fără scop, fără obiect și, evident, fără viitor.

Poate ați vrea să știți și la ce mă refer concret. La ce fac aluzie, ca să ne exprimăm mai subțire.

La mizeria și mediocritatea conflictelor noastre. La prima vedere, ne luptăm de parcă totul ar fi pe viață și pe moarte. Avem conflicte de lăd, de interes, de creație, de morală. Avem de toate. Al zice, la o vedere superficială, că adversarii sunt adevărați.

Adevărul e, de departe, altul. Din cei doi adversari, câți trebuie - minimal - pentru un conflict, amândoi abia așteaptă să trădeze. Dacă unul rămâne pe dinafară, în sensul că n-are cul să trădeze, se trădează de urgență pe sine. Războaiele durează cel mult trei zile, pentru că românul are curaj doar prima zi; în a doua intră la lăd, și în a treia se retrage strategic. Foc de paie...

Așa că totul e o comedie. Și-n politică, și-n artă, și-n viața curentă.

Caragiale are, prin noi, demni continuatori. Singura mea problemă e cum o masă de medocri pot crea o operă genială. Și mi-a venit și răspunsul: trădarea e genială, numai ea. Așa se salvează comedia conflictelor românești. Care nu există. Ca și noi. Noi devenim noi doar când trădăm. Asta ne e vocația. O să vă comunic, la timp, dacă e vorba și de mine. Deocamdată rezist.

MIHAI TATULICI ■

Mafia sindicală (2)

În acest număr vă vom relata despre câteva „mici potlogării” făcute cu acordul direct al lui Miron Mitrea, pe banii bleșilor sindicaliști cotizanți. În ancheta noastră, ne-au ajutat domnul IACOB ȘTEFAN PALADE și alți lideri sindicali, care alături de dânsul au curajul să scoată adevărul la iveală.

Cu „sindicaliști” minori prin Danemarca

Fără să țină cont de prestigiul extern al mișcării sindicale românești, camarila lui Miron Mitrea a plimbat în străinătate pe cine vrei și pe cine nu vrei. Aceasta, bineînțeles, cu încuviințarea și sub semnătura șefului. Ne-a fost relatat un caz care ni se pare relevant, cu atât mai mult cu cât nu este o excepție de la regula care acționează în acest domeniu. În toamna anului trecut, pentru a doua oară, a fost recepționată la București invitația ca membri ai CNSLR-Frăția să participe la niște cursuri care au ca scop formarea și pregătirea liderilor sindicali. Invitația venea din partea sindicatelor daneze ale transportatorilor, care, evident suportau toate cheltuielile.

Domnul Palade ne-a relatat că s-a lansat clasicul apel „în 5-6 zile, adunați-vă rudele, obligațiile și faceți echipa”. Iar „echipa” care a rezultat a fost de-a dreptul... bizară. Sorin Stan de la ITIA și-a transformat sora, care era elevă în clasa a IX-a, în membru de sindicat! Asta nu reprezintă nimic, pe lângă ce a făcut vicepreședintele PSS, Ciprian Bulei. Acesta a trecut pe lista pentru plecarea în Danemarca profesori și elevi de la școala în care învață copiii săi, la care a adăugat-o și pe fiica domnului Roșca, șoferul său personal. Miron

Mitrea nu a făcut altceva decât să aprobe și să semneze lista.

Din cei peste 30 de „sindicaliști delegați”, numărul membrilor de sindicat adevărați a fost mai puțin de o treime. Cât de „sindicală” este o asemenea delegație vă lăsam pe dumneavoastră să judecați! Nu este greu de înțeles că din aceste adevărate sejururi turistice peste hotare, sindicatele nu aveau nici un câștig. Dimpotrivă, faptul că persoane de o asemenea calitate se înfățișau ca reprezentanți ai mișcării sindicale din România a adus un mare prejudiciu. Faptul că sindicatele care invitau delegațiile românești să participe la cursuri erau ulterior induse în eroare astfel încât obișnuitele donații pentru sindicatele din România erau dirijate să ajungă în conturile unor firme particulare au fraudat moral (dar și cu efecte materiale!) sindicatele.

10.000 de dolari „mânați” în grabă la o firmă particulară

Pentru a da un singur exemplu, în urma cursurilor din Danemarca, la care ne-am referit mai sus, sindicatele transportatorilor de acolo au cerut numărul de cont pentru a trimite o sumă reprezentând valoarea unui autobuz pentru ROMTUR. Au fost induși în eroare, indicându-li-se un alt număr de cont și, astfel, peste 10.000 de dolari au intrat în contul firmei SIND

SRL! Acesta este doar unul din multe cazuri de acest gen.

Asemenea deplasări în „interesul sindicatelor” s-au făcut și în Germania, Suedia, Olanda, SUA, Elveția etc. Mai trebuie menționat că mare parte a donațiilor în bunuri (fax-uri, televizoare color, mașini) ajungeau în posesia aceluiași persoane, în cel mai fericit caz, fiind înlocuite cu „hârburi aduse de acasă”.

Unul din rarele cazuri în care s-a reușit recuperarea de către sindicate a unor bunuri este cel al unui Mercedes dubiță, donație de la sindicatele din Suedia, care timp de trei ani a fost folosit de Victor Stan, un apropiat al lui Miron Mitrea, iar recuperarea mașinii a transformat lupta sindicală în bătaie.

La toate acestea se adaugă și decontări grase ale unor întâlniri de multe ori fictive cu delegații străine. Profitând de ștampile, foi cu antet etc., camarila lui Mitrea cheltuia din banii sindicatelor, decontând sumele pe baza unor chitanțe și referate, după principiul „noi centrăm, noi dăm cu capul”. Dacă vreun sindicalist îndrăznește să ceară lămuriri asupra acestor sume, răspunsul invariabil era „Am fost acolo pentru voi”. Astfel, banii sindicatelor erau cheltuiți de membrii PSS.

„L-am terminat, nea Palade!”

Sesizările referitoare la nenumăratele ilegalități nu au fost puține. Domnul Palade a înșirat câteva din instituțiile la care a făcut apel: Ministerul de Interne, Garda Financiară, Poliția economică, Primăria, Ministerul de Finanțe. Asemenea sesizări susținute cu documente și date care ar fi ușurat

anchetele Instituțiilor mai sus amintite nu au avut efectul dorit. Domnul Palade își amintește că, de cele mai multe ori, adăuga la sfârșitul acestor sesizări că le face pe propria răspundere. Răspunsurile au întârziat să apară, sau când au apărut ele sunau cam așa: „Se adevăresc cele relatate, ancheta continuă.” Continuă și nu se mai sfârșește...

Dar nu de puține ori, domnul Palade, în calitate de lider sindical și de semnatar „pe propria răspundere”, a primit vizite: „A treia sau a patra zi după sesizare, veneau de la Corpul de Control al primului-ministru și mă anchetau pe mine: de unde știți toate astea, în ce calitate ai făcut sesizarea, cu ce drept ai reclamat dumneata conducerea?...” De pildă, în urma unei sesizări care făcea referire la faptul că se vând autoturisme Dacia, la licitații fictive, cu 30.000 - 40.000 de lei, în prima jumătate a anului trecut, locotenentului major Pohaci, venit să ancheteze cazul, i s-a dat o mașină la un preț de nimic, iar după ce a fost reparată ca nouă, pe cheltuiela societății, șoferul o lovește din greșală în poartă; și este din nou trimisă la reparat și la vopsit, tot pe cheltuiela societății. Nu la mult timp după acest episod, comandantul Secției 6 Poliție, întâlnindu-l pe domnul Palade, îi spune cu satisfacție, referindu-se la același Pohaci: „L-am terminat, nea Palade!” „Cum l-a terminat, domnule?”, se întreabă și acum Iacob Ștefan Palade. „O să mă termine pe mine, poate, că ăla e acum bine-merci căpitan în IGP!”

LUCIA ȘTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Turnul Babel

Președintele anului 2000

Cu Chirac, Franța intră în reparații capitale

După primul tur de scrutin și înaintea celui de-al doilea, Le Penn, copilul teribil al scenei politice franceze, a încercat un șah simultan atât la dreapta cât și la stânga spectrului politic, precizând că nu își va canaliza combustibilul său electoral nici în direcția Chirac și nici în aceea a lui Jospin. Cu alte cuvinte, de la cota unei acumulări fără precedent (aproximativ 15 la sută din electorat), extravagantul lider naționalist a acreditat ideea că fiecare dintre principalii candidați ar fi mai rău decât celălalt... Electoratul a decis însă, dincolo de aceste piriute fumigene, care va fi viitorul Franței în perioada următorului septenat. Cum se știe, Jacques Chirac a întrunit 52,64 la sută din voturi, iar Lionel Jospin 47,36 la sută. S-au abținut 20,35 la sută din alegători, ceea ce înseamnă că Frontul Național s-a răsfrânt pe terenul unei notabile ambiguități.

Victoria lui Chirac, după 14 ani de președinție socialistă marcată de numeroase gafe, dezamăgiri, complicități scandaloase și eșecuri strategice, cu deosebire în domeniul social-economic, este una de tip dramatic. Faptul că francezii s-au decis să voteze „schimbarea” pare un salt logic executat mai bine mai târziu decât niciodată. Un președinte de dreapta cu o Adunare Națională majoritar de dreapta reprezintă, în sfârșit, un tandem care ar putea scoate țara din atmosfera de deziluzie metodologică în funcțiune de câțiva ani. Acesta este și motivul pentru care Chirac și-a concentrat campania electorală pe tema „fracturii sociale”. Cu o cotă a șomajului de 12,2 la sută și un eșantion de 5 milioane de oameni greu de reintegrat în dinamica socială, Franța atestă inechivoc și în forme dramatice efectul socialist al unei puteri care a mers cu spatele, ancorându-se prea frecvent și prea adânc în nostalgii strict nerentabile. Mitterrandismul, dincolo de eleganța „expresiei”, a remorcat după el un întreg sistem de pagube concrete care au degradat lent și sigur mecanismul economic și a indus în societate tensiuni greu de soluționate. Din această cauză, mandatul lui Chirac este departe de a fi comod. El trebuie să demonstreze, într-o teribilă cursă contracronometru, că moștenirea socialistă poate fi... înfrântă și că dreapta nu și-a pierdut - într-o Europă subminată de beția stângii - vocația de a clădi coerent și de a încărca protecția socială cu un conținut satisfăcător.

Desigur, în primele clipe după victorie, euforia majorității electoratului a fost impresionantă. Franța nu a mai trăit de mult o asemenea festă. Dar, după cum o dovedește amărâta de practică, marile entuziasme sunt, adesea, curmate de fiorii reci ai dezamăgirilor agresive. Așadar, pe Chirac îl așteaptă o perioadă grea, cu atât mai grea cu cât el trebuie să adopte decizii de șoc. Printre primele măsuri s-ar încadra creșterea salariului minim, care în concepția românilor ar fi mai mult decât mulțumitor (1200 de dolari pe lună), dar la nivelul obișnuințelor francezilor este dezastruos. Apoi, trebuie făcută ordine în sistemul monetar, schimbată politica francului și, în paralel, deschiderea unei piețe noi a muncii. Cine îl va flanca pe președinte în această operă încărcată de hârtoage și capcane inimaginabile? Probabil Alain Juppé, actualul ministru de externe, personaj pragmatic, dinamic, de o rară abilitate politică și, firește, conchistador al campaniei electorale a președintelui victorios.

Franța joacă azi o carte mare, având în vedere capacitatea iradiantă a acestei experiențe pentru zonele largi ale continentului, unde prohodul dreptei s-a organizat cu surle și trâmbițe. Așteptăm...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Românii buni și românii răi

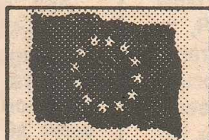
În ziarul budapestan „Magyar Hírlap” a apărut recent un articol intitulat „Încotro, moldovenilor?” și semnat de B. Nistor, „politolog din Republica Moldova”. Autorul susține, în esență, următoarele: 1. România, „ca și contemporanele ei care s-au destrămat”, este un produs al dictatelor de pace de după primul război mondial; 2. România nu este „stat național omogen”; 3. Țările „uniformizate și omogene”, pline de contradicții interne, vor bate mult timp, și fără succes, la poarta Europei unite; 4. Nici măcar din punct de vedere lingvistic națiunea română nu este unitară (există deosebiri între dialecte și graiuri); 5. Pe teritoriul României de astăzi, înșiră românii „nu sunt unitari”. Există trei tipuri de bază: I. Moldovenii, care „reprezintă populația cu cel mai puternic caracter - suflat cu o epică amplă de tip slav, cu blândețea sa specifică”; II. Românimea din Transilvania, „influențată, formată timp de 800 de ani de mediul maghiar și sâsesc”; În sfârșit, românii din sud (din Muntenia și Oltenia). Ei s-au raportat la Balcani și sunt „de cu totul altă natură”. Românii din această categorie „sunt mai abili, mai superficiali, iar valoarea cuvântului dat este mult mai mică decât la noi. Gândirea bizantină le-a intrat atât de mult în sânge încât își schimbă părerea fără nici un fel de opreliști, în funcție de interesele lor”. 6. După crearea unui stat românesc „puternic centralizat”, centrul a ajuns pe mâna celor din sud, care au supus atât românimea din Moldova, cât și pe cea din Transilvania; 7. În România unită s-a creat „o conștiință națională falsă, nocivă și periculoasă”; 8. Drept consecință a „practicii statului național unitar”, România a ajuns acum, la sfârșitul secolului XX, „o țară bolnavă, cel mai greu de vindecat”; 9. Concluzie: „Noi, moldovenii, nu mai vrem să ajungem sub dominația celor din sud, corupți și care tind la putere exclusivă. Nu a fost întâmplătoare nașterea și formularea la noi a ideii că, într-adevăr, vrem unitatea Moldovei, dar nu în cadrul României, cu structura de putere și constituția actuale, ci prin unirea Republicii Moldova cu provincia Moldova de odinioară. Această idee ne-o însușim noi, românii din Moldova, și pentru

această idee s-a pronunțat poporul moldovenesc la ultimele alegeri”. Concluzia cu privire la Transilvania B.N. n-o trage (lăsând probabil acest lucru pe seama celor ce-i găzduiesc articolul), dar ea rezultă foarte limpede din context.

Așadar, teza unor națiuni diferite, „moldovenească” și română - teză ce-a stat decenii de-a rândul la baza susținerii existenței unui stat „moldovenesc” separat de România - a fost abandonată. De la români și „moldoveni” s-a ajuns la români „răi” și români „buni”. Moldovenii sunt români, numai că ei fiind dintre cei buni, trebuie să aibă, pe acest criteriu, un stat separat.

Unii ar putea să spună că atât această împărțire a românilor, cât și celelalte teze din articolul menționat sunt evident false, caraghioase chiar, și că deci nu merită să ne ocupăm de ele. Dar pentru cine sunt evident false? Pentru noi, care cunoaștem problemele și situația. Însă pentru alții, în primul rând pentru forurile și factorii de decizie pe plan internațional, ele pot să apară credibile. Iată de ce toate enormitățile lui Nistor și ale altora se cuvin combătute cu tărie. Dar cine, cum și unde să facă în mod eficient acest lucru, dat fiind că noi nu avem pus la punct un sistem, un mecanism adecvat, cu alte cuvinte o rețea bine structurată de lobby-uri românești, în toate punctele-cheie ale vieții internaționale. Un asemenea sistem nu este doar treaba Ministerului de Externe, este o problemă de interes național general. Nu trebuie să precupețim nici osteneala, nici mijloacele necesare - nu trebuie să fim lefți la făină și scumpi la țărâțe. Asta deoarece ideea că dreptul natural și dreptatea, adevărul se impun oricum prin ele însele este greșită. Pentru ca toate acestea - adevărul, dreptul natural, dreptatea - să triumfe, ele trebuie afirmate, făcute cunoscute și înțelese, iar falsul și minciuna trebuie combătute. Cu alte cuvinte, pentru biruința adevărului se dă obligatoriu o luptă. Care luptă trebuie dusă cu tact și inteligență, dar în același timp cu fermitate și fără preget. Nimic nu va duce această luptă pentru noi, românii. Trebuie să fim hotărâți s-o ducem noi înșine.

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

Pacea rece la Kremlin

Șampanie din belșug, euforie mai puțin

□ Vizita lui Clinton e socotită un eșec

Manifestările de la Moscova prilejuite de jubileul încheierii ultimei conflagrații mondiale au fost eclipsate, în importanța lor, de întâlnirea dintre liderii Rusiei și SUA, într-o încercare de a evita înghețul în relațiile dintre Occident și Moscova. Până la urmă, întâlnirea respectivă a dovedit valabilitatea proverbului că la pomul lăudat să nu te duci cu sacul, pentru că din mulțimea promisiunilor n-au rămas decât angajamente vagi.

Miza întâlnirii de la Moscova era foarte mare. Se știe că după entuziasmul ce cuprinsese atât Estul cât și Vestul o dată cu destrămarea fostului lagăr comunist, liderii de la Moscova și-au revenit treptat și au înțeles că ei sunt cei care au pierdut războiul rece. Anul 1989 a fost catastrofal pentru emulii lui Lenin și Stalin: blocul comunist s-a dizolvat, s-au destrămat CAER-ul și Tratatul de la Varșovia, a dispărut URSS. Numai că structurile rigide și învechite ale fostului sistem condus de la Kremlin nu puteau să moară așa ușor. Au apărut simptomele nostalgiei după comunism, după fosta URSS, după vechiul lagăr comunist, după vechea putere a Moscovei.

Aliatele de ieri ale Moscovei au pornit cu entuziasm să se integreze în Europa occidentală și au dat semne evidente că doresc să pătrundă și în structurile militare și de securitate ale Vestului, mai precis în NATO.

Moscova s-a simțit dată la o parte, izolată, chiar a pozat în victimă. Reacțiile, cum spuneam, n-au întârziat să apară. Mai întâi liderii naționaliști, avându-l ca vârf de lance și sperietoare a Occidentului pe Vladimir Jirinovski, au anunțat că Moscova vrea să fie iarăși ce-a fost și mai mult decât atât. Pe de altă parte, așa cum a arătat-o și un studiu recent al Institutului Internațional

de Studii Strategice de la Stockholm, SUA nu doresc să-și asume postura de singură superputere a lumii, după ce decenii de-a rândul politica strategică mondială a fost gândită în termeni bivalenți. De aceea Washingtonul a hotărât să-l sprijine în continuare pe Elțin, pentru că vidul de putere aici se dovedește periculos. Dar Moscova s-a arătat tot mai iritată la gândul că NATO se va extinde până aproape de granițele ei și s-a hotărât să joace tare. Va spune NU extinderii NATO, iar în caz contrar a amenințat că nu va mai aplica acordul

privind armele convenționale. În plus, Moscova a anunțat că va furniza material nuclear Teheranului, dușmanul declarat al SUA, iar Elțin n-a ezitat să lanseze la ultima întâlnire OSCE de la Budapesta avertismentul că în locul războiului rece ar putea să se instaleze o pace rece.

Acesta era cadrul relațiilor dintre

Kremlin și Casa Albă la ora când Bill Clinton a ales Moscova ca loc de unde să omagieze evenimentul de acum cinci decenii, refuzând ofertele Londrei și Parisului. Așa cum scrie ziarul Los Angeles Times într-un comentariu, Clinton a crezut că prin întâlnirea de la Moscova - la care a venit în pofida războiului dus de Rusia în Cecenia - o să-l facă pe Elțin să înțeleagă că dacă vrea să fie susținut în continuare și dacă vrea să fie acceptat în Grupul celor 7 state industrializate, atunci trebuie să împărtășească valorile Occidentului. Întâlnirea de la Moscova a fost însă un semieșec pentru Clinton. Rusia a acceptat în principiu să reexamineze condițiile exportului de material nuclear pentru Teheran, dar a respins criticile la adresa intervenției sale în Cecenia (problemă internă, deh!). În plus, Elțin, deși a renunțat la termenii unui refuz categoric, se menține în continuare împotriva extinderii NATO. S-ar zice, așadar, o semivictorie a Moscovei, deși Elțin este conștient că nu poate să întindă prea mult coarda, pentru că se va rupe. Poziția sa este însă condiționată și de apropierea alegerilor prezidențiale de anul viitor, când discursul naționalist va fi precumpănitor și hotărâtor dacă vrea un nou mandat de președinte. Așa că Elțin (presupunând că ar dori contrariul) nu poate ignora aceste presiuni. Socotită un eșec de opoziția republicană americană, vizita lui Clinton la Moscova este însă comentată de analiști mai obiectivi ca o întâlnire care a evitat ca lucrurile să evolueze și mai rău între cele două părți. Oricum, bătălia nu s-a încheiat, ba chiar se anunță în continuare aspră.

ȘTEFAN NICOLAE ■

La fileul euro-atlantic

Germania nu ne-a retrogradat

□ Dar mingea e în terenul nostru

Deschidere sinceră, dar prudentă către România: acesta pare să fie sensul mesajului adus de președintele Germaniei, ROMAN HERZOG, în cursul recentei vizite efectuate la București. Semnul cel mai pozitiv al mesajului este însuși faptul că această vizită a avut loc.

Într-un moment în care intrarea României în structurile euro-atlantice pare să depindă hotărâtor de voința Moscovei - iar întâlnirea recentă Elțin-Clinton n-a risipit această bănuială - era necesar un gest favorabil din partea Germaniei, principala putere economică a Europei și una dintre „locomotivele” politice ale continentului.

Motive pentru ca această vizită să nu aibă loc erau multe: de la coloratura naționalistă a actualului guvern, lipsa de decizie în implementarea reformei, indeciziile sau bășoșeniile noastre într-o serie de acțiuni de politică externă și până la faptul că prezența sa ar da o mână de ajutor legitimității actualei structuri de putere din România. Dar dl Herzog, cu toate că funcția sa - cu un pronunțat caracter simbolic și de reprezentativitate - nu-i permite să adopte hotărâri efective de impulsivitate a raporturilor româno-germane, a fost purtătorul unui semnal. A spus-o încă de la sosirea la aeroport și a reprezentat-o și la dineul oficial și în timpul conferinței de presă: Germania va sprijini eforturile românești de integrare europeană, dar depinde de autoritățile de la București să demonstreze că împărtășesc valorile occidentale.

Voci naționaliste din România, care ar dori probabil să retrăiască sub umbra de la răsărit - au acuzat destul de străveziu Germania (chiar în timp ce dl Herzog se găsea la București) că este „păpușarul” Europei, că adică ar face jocul în Instituțiile europene. Jalnicii procurori de ocazie nu înțeleg că de fapt Bonnul nu face decât să se exprime de la înălțimea

poziției sale economice și politice. Or, Germania a făcut numeroase gesturi de simpatie față de România. Liderii de la Bonn au fost cei care au înscris România, în ceasul al doisprezecelea, pe lista participanților la reuniunea de la Essen; Germania nu a obstrucționat calea accesului nostru spre Consiliul Europei sau admiterea ca asociat în Uniunea Europeană. Și nu în ultimul rând, Germania este cea care spune răspicat că este în favoarea extinderii NATO spre Est. Dacă ținem seama că oamenii de afaceri germani sunt printre primii investitori din România, ne vom da seama că este în primul rând în interesul României să dezvolte relațiile cu Germania. Desigur, chiar și în extinderea NATO - iar aceste chestiuni au fost evocate la București - Germania încurajează în primul rând admiterea statelor din imediata sa vecinătate. Dl Herzog n-a exclus, prin urmare, că ar fi posibilă o intrare în mai multe faze a țărilor din centrul și estul Europei în Alianță.

Liderii de la București au dat, firește, asigurări că întreaga clasă politică românească dorește integrarea euro-atlantică, dar au fost mult mai puțin convingători când au trebuit să arate ce fac efectiv în acest sens. În afară de aceste probleme politice, cu un caracter mai general, interesul a fost nu mai puțin vizibil pentru probleme „punctuale”: situația minorității germane din România și încurajarea rămânării aici a puștilor nemți care n-au plecat; aici, în locul în care trăiesc de peste opt secole; interesul bilateral pentru dezvoltarea relațiilor economice, care să fie scoase din starea de promisiuni fără sfârșit.

Față de stadiul relațiilor Germaniei cu alte țări foste comuniste (Cehia, Ungaria, Polonia, Croația) relațiile cu România sunt încă timide, șovăielnice, iar nivelul dialogului încă neconcludent. Cine știe, poate în viitor...

ȘTEFAN NICOLAE ■

Președintele ROMAN HERZOG
ne-a dat speranțe

Excelența Sa prof. dr. Roman Herzog este născut la 5 aprilie 1934, în Bavaria. După studii de drept și politologie, încununată cu titlul de doctor și cu o strălucită carieră universitară, intră în anul '70 în viața politică. Devine, în 1987, Președinte al Tribunalului Constituțional Federal. Din 1994, este Președinte al Republicii Federale Germania.

1990	2 230,4 milioane DM
1991	2 427,9 milioane DM
1992	2 580,7 milioane DM
1993	3 175,6 milioane DM
1994	3 832,6 milioane DM*
● IMPORTUL german din România	
1990	1 116,4 milioane DM
1991	1 212,8 milioane DM
1992	1 254,3 milioane DM
1993	1 370,0 milioane DM
1994	1 825,6 milioane DM*
● EXPORTUL german în România	
1990	1 114,0 milioane DM
1991	1 215,1 milioane DM
1992	1 328,4 milioane DM
1993	1 805,6 milioane DM
1994	2 007,0 milioane DM*

* date provizorii

Relațiile româno-germane

Fără a face abstracție de spiritul pan-european (dimpotrivă!) și de aportul culturilor și civilizațiilor occidentale la marea Idee Europeană, trebuie spus că Germania de astăzi, pragmatismul și eficiența ei reprezintă pilonul unei lumi în care România, prin datele ei naturale, este chemată să-și afle locul. Un drum extrem de „bine” presărat cu iluzii și capcane de tot soiul se deschide pentru noi; începutul este timid, dar calea este cea dreaptă. Cine are urechi de auzit, să audă.

(Eugen Chirovici)

Budapesta

Sesiunea Adunării
Parlamentare
a NATO

În perioada 26-29 mai se desfășoară la Budapesta sesiunea de primăvară a Adunării Parlamentare a NATO. Evenimentul nu poate fi trecut cu vederea, mai ales acum când a devenit cât se poate de clar intenția Rusiei, de a se opune prin orice mijloace extinderii acestui organism către statele din extul Europei.

La Budapesta, o serie de rapotori binecunoscuți deja opiniei publice vor prezenta materiale interesante. În mediile politice conținutul acestora este deja binecunoscut. Bunăoară, dl Nikonov (din Federația Rusă) a elaborat un material intitulat cât se poate de sugestiv din punct de vedere al mesajului politic: „Dincolo de NATO”. „Cu alte cuvinte, parlamentarii ruși ne propun, în asigurarea securității noastre, să privim dincolo de NATO, iar noi constatăm că ne aflăm în spațiul dintre ceea ce am fost fără voia noastră și ceea ce am ales să devenim, cu voia noastră” - remarca președintele PD, Petre Roman, raportor NATO.

Rămâne de văzut dacă reuniunea cu pricina va aduce unele modificări de poziție la o serie de politicieni din Occident (care apreciau că este prea devreme ca lărgirea NATO să se producă), sau dimpotrivă. În lumina celor ce se întâmplă în spațiul fostei URSS, unde chingile imperiului ce părea defunct se strâng din nou, s-ar putea ca în curând un trist adevăr să prindă contur: problema extinderii NATO se pune deja prea târziu.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

România pe tavă

Jubileele vin și trec...

□ „Eliberarea” a rămas în discursul lui Elțin

Împlinirea a 50 de ani de la terminarea, prin capitularea Germaniei, a celui de-al doilea război mondial în Europa, a prilejuit un adevărat maraton al sărbătorilor: Londra (6 mai), Paris și Berlin (8 mai) și Moscova (9 mai). La ceremonii au luat parte circa 60 de șefi de stat și de guvern reprezentând țările beligerante. Printre ei s-au aflat - în ordinea alfabetică a țărilor - John Major (Marea Britanie), Helmut Kohl (Germania), François Mitterrand (Franța), Viktor Cernomîrdin (Rusia), Al Gore (Statele Unite). În ceea ce-l privește pe Bill Clinton și Boris Elțin, ei au fost prezenți doar la acțiunile de la Moscova, unde au și avut, pe 11 mai, un summit. În cele ce urmează, câteva învățăminte, sperăm utile, pe care le putem trage din marcarea amintitului jubileu.

Mai întâi, că ceremoniile au confirmat concluzia ce se desprinde din parcurgerea fie și a unei mici părți din imensa literatură de specialitate consacrată celui de-al doilea război mondial: o istorie cu adevărat sine ira et studio a marii conflagrații nu s-a scris și încă nu se poate scrie. Continuă să primeze, de departe, considerentul politic față de cel științific. Istoria crâncenei înclătări s-a scris, se scrie și se va scrie încă un anumit timp de aici înainte de învingători și de cei ce se consideră victime predilecte, iar lucrările provenite din tabăra învinșilor vor suporta în continuare rigorile unei cenzuri, ale unor consemne și constrângeri deosebit de severe și de vigilente. Legat de aceasta, a apărut, firește, întrebarea: cine ce-a serbat între 6 și 9 mai 1995?

Pentru învingători, a căror principală preocupare a fost și a rămas justificarea și menținerea a tot ce și-au însușit la împărțirea țării, treaba a fost simplă: ziua de 8 mai (pentru ruși, 9 mai) a fost Ziua Victoriei în Europa. Victorie privată și prezentată ca inevitabilă, ca singurul rezultat posibil al războiului (în realitate, putea fi și invers; Aliații n-au fost siguri de victorie decât după stoparea ofensivei germane din Ardeni). Pentru ceilalți, în cluda sloganurilor cum că foștii inamici din timpul războiului au acum misiunea comună de a asigura pacea, securitatea, împăcarea, prosperitatea și strânsa colaborare pe continent, jubileul terminării războiului a lăsat un gust amar.

Marele nedreptățit cu 50 de ani în urmă a fost România. Românii au luptat, pe rând, în fiecare tabără, de fiecare dată pentru supraviețuire. Era normal ca la sfârșitul celor două dosare ale participării României la război să fie conexe. Nu s-a procedat așa. România a fost azvârlită cu brutalitate și ci-

nism exclusiv în rândul învinșilor, ștergându-se cu buretele ipostaza sa de cobeligerant (a patra forță) alături de statele coaliției antihitleriste. Ca atare, țara noastră s-a ales, după terminarea războiului, cu masive și dureroase amputări teritoriale, cu uriașe datorii de război, cu ocuparea țării și jefuirea ei nemiloasă de către ocupanți și, peste toate acestea, cu instaurarea regimului comunist, sub oprirea căruii românii au fost siliți să trăiască patru decenii și jumătate (Elțin, la Moscova, a numit înrobirea României... eliberare! Ca pe vremea Tătucului).

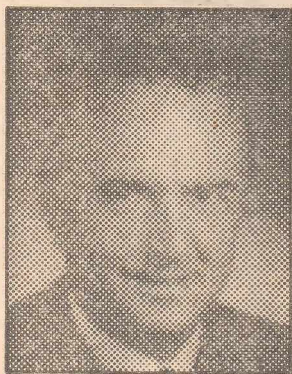
O altă învățătură ce se desprinde din marcarea recentului jubileu este că, de-adevăratelea, la greu putem conta doar pe noi înșine. Marile puteri acționează nu potrivit intereselor României, ci potrivit propriilor lor interese, și putem aspira la un sprijin din partea celor putemici numai dacă cele două pachete de interese, ale noastre și ale lor, coincid. Altminteri, vom fi abandonați, sacrificați (cum a fost înainte de război, când, față cu pofta lui Stalin și Hitler, garanțiile engleze și franceze pentru România n-au făcut doi bani, sau, după război, când am fost predați Moscovei).

În sfârșit, din împrejurarea că nici în timpul serbărilor pustile în Cecenia, în Bosnia și în Kraina n-au tăcut și din faptul că doar după o săptămână, manifestările consacrate aniversării terminării războiului par foarte îndepărtate în timp, aproape ca și cum nici n-ar fi fost, tragem învățătura că jubileele vin și trec, dar problemele, multe, grele și stringente, rămân. Asupra lor trebuie să ne concentrăm atenția și eforturile.

ION D. GOIA ■

„Încă nu s-a făcut tot ce se putea face”

□ George Arion și Mihai Săndoiu, într-un dialog cu prințul Dimitrie Sturdza, în Elveția, la firma sa Déesse, din Octwil am See

Dimitrie Sturdza

George Arion: În primul rând, prințe Sturdza, vă mulțumim că ne-ați primit în acest decor minunat al firmei dv., Déesse, o ambianță pe care și-ar dori-o mulți în România să o aibă ca spațiu de lucru. Prima întrebare pe care v-aș pune-o ar fi următoarea: credeți că România, în acești 5 ani de la revoluție, a făcut suficienți pași pe calea pe care și-a propus-o?

- Destul pași nu poți să faci niciodată, așa că răspunsul e simplu: NU. S-au făcut suficienți, dar întotdeauna se poate mai bine; încă nu s-a făcut tot ce se putea face.

G.A.: Chiar dacă sunteți foarte implicat în viața noastră, în același timp puteți fi un foarte bun observator, într-o postură privilegiată, fiind mai departe de țară. Căror fapte, căror lucruri se datorează această incertitudine cu care ne mișcăm noi acum?

- În primul rând, în toate aceste țări care au schimbat sistemul politic a fost foarte greu. Ungurii au început treaba asta prin '56, polonezii au o diasporă foarte tare în America și care îi ajută. Noi, românii, am picat mai greu în această situație, în care am schimbat și sistemul, exceptând Rusia și Ucraina.

G.A.: Nu ne-am descurcat.

- În primul rând, n-am știut pe care drum să apucăm: voiam să intrăm în Europa, voiam să ne lipim de ea sau voiam să fim independenți? Acum, toată lumea vrea să intrăm în Europa, și dacă vrem asta, bun, trebuie să schimbăm câteva treburi în țară.

G.A.: Și, mai întâi?

Oamenii trebuie să gândească altfel. Aici, în Elveția, se lucrează de la zece

ore în sus, și oamenii nu vin numai să-și ridice salariul, ci și pentru ca societatea asta să meargă bine. E-adevărat, suntem foarte bine plătiți, dar pentru asta trebuie să muncim ca să facem față concurenței, care este enormă aici, în Occident.

G.A.: În timp ce în România?

- În România, am văzut mai multe locuri, oamenii vin la muncă, își fac treaba și așteaptă salariul, dar nu se gândesc cum să facă să meargă mai bine societatea la care sunt. Apoi, altă problemă: ministrul finanțelor are, pe de-o parte, opinia publică, pe de altă parte, Banca Mondială. El face echilibristică între ciocan și nicovală. În România s-a greșit în primul rând în problema inflației, unde săracul a devenit mai sărac și bogatul mai bogat. Drumul spre mai bine nu este asta. Trebuie stopată, în primul rând, inflația. În ziua în care o s-o putem stăpâni, o să meargă mai bine, dar cu o inflație de 60% este aproape imposibil. Pentru a te putea bate cu inflația, nu sunt Dumnezeu, dar am câteva idei care ar putea fi aplicate.

G.A. Le-am putea ști?

- Cred că impozitarea trebuie făcută altfel. În momentul de față, cred că statul român încasează un minimum de taxe și de impozite. De exemplu, pentru investiții nu se percep impozite. Dacă eu am beneficiu 100, pentru 50 folosită în investiții nu plătesc taxe. O investiție, ca să fie profitabilă, trebuie să-mi aducă de 20 de ori mai mult. Apoi, impozitele pe tutun. Aici se plătesc 85% taxe. Noi plătim pensiile ungarilor, slovacilor, polonezilor. De ce? Se știe că este o contrabandă mare între aceste țări și România cu țigări care se vând la prețuri mari. Taxele au fost plătite în alte țări, unde ele sunt 40, 70% și diferența între aceste taxe și 300%, cât sunt în România, intră în buzunarul bișnițarilor. Același lucru l-aș putea spune cu berea, cu alcoolul... Statul trebuie să facă ceva, pentru că avem drumuri de construit, spitale de făcut, școli pe care trebuie să le plătim...

G.A.: Ce-i de făcut?

- Avem nevoie de investiții. Știți cât de greu vin, față de Ungaria sau Cehia. Este o picătură din cât am avea nevoie. Investițiile în România reprezintă doar 2% din tot ce se investește în Europa de Est.

Investitorii nu vin la noi pen-

tru că este foarte complicat. Este FPP-ul, este FPS-ul, este Agenția de Dezvoltare, sunt miniștri... Un om care are bani, dacă credeți că o să facă tot drumul pe care l-am făcut eu când am făcut singura mare privatizare cu fabrica aceea de ciocolată de la Brașov, vă înșelați. El este obișnuit ca insul care are nevoie de bani să vină la el. Și atunci se duc unde nu sunt așa de plimbați pe drumuri, în Ungaria, Cehia, Slovacia.

Mihai Săndoiu: Lucrurile, așa cum le prezentați, par simple și ușor de înțeles. Totuși, cum vă explicați faptul că, vizavi și de faptul că dv. cunoașteți vârfurile politice și guvernamentale, anumite lucruri nu se înțeleg, și, mai departe, firește, nici nu se aplică?

- Îi cunosc pe cei de la guvern, cunosc și foarte mulți din opoziție. Bineînțeles că atunci când vrei să rezolvi ceva, te duci la cei care sunt la putere. Mie mi s-a explicat că sunt foarte multe legi care au rămas blocate la Parlament, de comisiile respective, și nu se poate trece de ele. Se poate și asta. Și încă ceva: noi nu avem bani să plătim un Parlament de patru sute și ceva de oameni. Jumătate ar fi fost suficient. O să devin foarte nepopular cu treaba asta, dar asta este: e mult prea scump pentru țara noastră. Aș face o limită, de 6%. N-ai luat 6%, nu intri în Parlament. Sunt prea multe partide. Noi nu avem o tendință social-democrată, avem cel puțin trei. La liberali, este o orăare, orădă că sunt șapte-opt. Numai la țărăniști nu e așa, să sperăm că o să și țină. Împărțirea asta nu mai înseamnă diferențe de idei politice, și noi nu avem destui bani, un nivel de trai ca să ne permitem ce se întâmplă în Italia astăzi. Trebuie să ne punem pe roate ca să poată trăi populația. Sunt oameni care trăiesc sub pragul minim de viață. Este groaznic, într-o țară așa de bogată ca a noastră.

G.A.: Dv., în relațiile cu salariații, sunteți blând, dur, sau pur și simplu exact?

- E foarte greu să vorbesc despre mine. Dacă vă spun că sunt cel mai bun, face o impresie foarte proastă. Așa că

cel mai bine îi întrebați pe ei.

G.A.: De ce v-am pus această întrebare: există o concepție, total greșită, după părerea mea, de a cocoloși, de a ocroti, de a ține oamenii în slujbe, deși ei nu merită de fapt nici un ban, pentru că ei nu-și fac treaba. Nu credeți că foarte mulți bani se risipesc ținând niște oameni care și-ar putea găsi rostul în altă parte?

- Pot să vă spun că aici la noi oamenii care lucrează, sau dau maximum, sau n-au ce căuta aici. Concurența e așa de aspră, că nu pot să-mi permit să fiu blând cu cineva doar că este simpatic, dar nu-și face treaba. Am avut un controlor care nu făcea treabă, și l-am dat afară acum 2 ani, într-un mod foarte civilizat, foarte corect. Și am adus altul care își face treaba foarte bine. Am avut un contabil căruia nu-i plăcea să lucreze cu computerul, îi plăcea să lucreze „de mână”. A plecat și el. Dar cu ceilalți, care sunt aici, încerc să le dau motive ca să facă maximum. Faceți un tur și veți vedea că oamenii lucrează cu plăcere. Dacă au condiții bune, un salariu bun, asigurările plătite, astfel încât, dacă se îmbolnăvesc, se ocupă cineva de ei, atunci ambianța este foarte bună și ei lucrează eficient.

G.A.: Revenind la investitori, oare ce-i mai ține departe de noi?

- Au fost mulți care au plecat prin '56: polonezi, unguri, cehi, iugoslavi, români. Numai că românii noștri, foarte des, vorbesc de rău despre România. Mai sunt foarte mulți care spun că nu este democrație în România, că nu există libertatea presei, că securitatea încă mai există. De ce fac ei treaba asta? Pentru că multora le este teamă că statul elvețian o să-i trimită înapoi, or ei și-au făcut un loc pe aici. Am foarte mulți prieteni unguri, prieteni buni. Nu i-am

auzit niciodată, nici când era Kadar la putere, să-i vorbească de rău pe unguri, chiar dacă erau împotriva sistemului comunist. Eu nu vreau să-i judec pe acești români, dar trebuie să înțeleagă că nu ajută țara în acest mod, ba chiar îi fac foarte mult rău. Sigur că nu e încă totul perfect în România, dar nu e nici cum spun ei. Și din cauza asta sunt foarte mulți oameni care nu vin să investească în România.

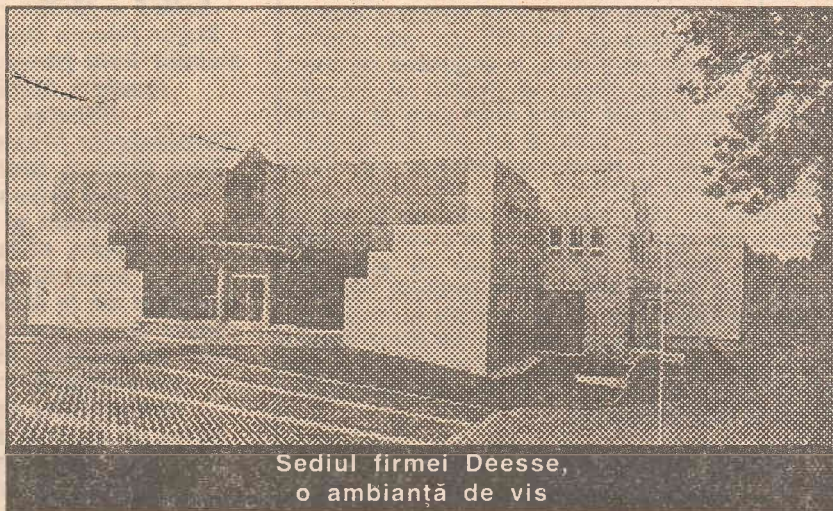
G.A.: Totuși, mai există și alte cauze.

- Dacă am fi avut hoteluri bune, o autostradă de la Oradea la Constanța, sau spre altă zonă turistică, străinii ar fi venit și ar fi văzut cum știe să primească românul; dacă ar fi văzut câteva fabrici mergând, alta ar fi fost treaba. Dar așa, unde poți să mergi? Este Hotelul Sofitel și încă două-trei. Pe litoral e jalb. Uitați-vă la Budapesta, care are un hotel Hilton! Despre drumuri, ce să mai vorbim... Mă zbat acum, încerc să găsesc o investiție pentru autostrăzi și cred că am găsit, în Germania, niște bănci. Ca un om de afaceri să vină în Delta, la mănăstirile din Moldova, la Brașov și să se îndrăgostească de aceste locuri, trebuie întâi să ajungă la ele.

Exemplul Suchárd - Brașov nu poate fi multiplicat. Am venit cu oameni care voiau să facă afaceri cu construcții de mașini, cu bănci... Dar dacă oamenii nu vor, nu vor. Eu fac cât pot, îi aduc în țară cu avionul meu personal, le arăt Delta, marea, Carpații, facem o vânătoare, și pe urmă îi aduc la București ca să discutăm.

G.A.: Mai este și reticența unora dintre ai noștri la privatizare.

- Cei din țară care nu vor să se privatizeze or să aibă niște probleme extraordinare. Uitați-vă numai în Franța, unde

Sediul firmei Deesse, o ambianță de vis

FLACĂRA BIS magazin

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

— Româna — limba lui Dumnezeu

□ Folosind metode teozofice pentru analizarea lexicului autohton, colegul nostru, Constantin Severin, ajunge la concluzii surprinzătoare. În structura graiului românesc se află înscris viitorul țării

La început a fost cuvântul, dar în spatele fiecărei litere a unui cuvânt se află un număr, o forță originară. Zestrea numerologică a unui cuvânt reprezintă un potențial miraculos care poate fi cuantificat prin reducere teozofică, rezultând în final o cifră între 1 și 9. Numerele sunt unde de configurație cu

o vibrație proprie și există o echivalență între numerele-stimuli și lucruri. O lectură numerologică a limbii române, folosind o grilă din Cabala-ghematria m-a condus la rezultate surprinzătoare. Ghematria constă în apropierea și compararea a două cuvinte ce au aceeași valoare numerică.

Se pare că încărcătura primordială a limbii române este apropiată de cea a limbii ebraice vechi. Sintagma limba română este echivalentă cu sintagma divină Duhul Sfânt, ambele stând sub semnul numărului 9, după efectuarea reducăției teozofice. Prin reducăția cuvântului Dumnezeu se obține cifra 1, Unul, numărul Creației. Cuvântul Iisus are valoarea numărului 5, care simbolizează perfecțiunea umană, ca semn al unirii perechii umane cu Sfânta Treime. Cifra

7 din Cabală este denumită Nețah (Victoria, în ebraică). Cuvântul românesc Victoria are valoarea teozofică 7. La fel, pentru cifra 8, denumită Hod (Gloria) și 9, Yesod (Zidul, Temelia). Exemplele pot continua. Nimic nu pare a fi întâmplător în limba română.

Așadar, valoarea numerologică a cuvintelor coincide aproape întotdeauna cu sensul lor mitic, originar. Cred că acest lucru va avea implicații importante asupra evoluției religiei, culturii, filosofiei și lingvisticii din România. Coabitarea latinitate-ortodoxie, unică în spațiul cultural european, a dat naștere unei limbi a

cărei ordine divină este perfectă. Să luăm în considerație cuvintele: credința, mănăstirea, paradisul, iubirea, duminica, realitatea. Asocierea lor nu este întâmplătoare, toate având zestrea numerologică 38. O propoziție simplă scoasă din contextul de mai sus: „Paradisul este realitatea”, afirmă mai mult decât zeci de tomuri de teologie și filosofie. Mergând mai departe, vom afla că realul este absolutul, forța, cuvântul, toate aceste cuvinte având valoarea 24.

Continuare în pag. 6

Atenție ! Cu 500 de lei
ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același pret !

20 21

Cum se pot câștiga într-o oră
100.000 de lei ?

Simplu. Citind revista TROMPA, organ mic și vesel al poporului român, Roxana Rădoi a reușit să găsească patru din cele cinci cutii de ness (cu premii a câte 25.000 lei) amplasate în spatele unor statui din Parcul Herăstrău.

Amănunte în pag. 8

Naturistul Vasile Cozac
revine în forță!

Picăturile sale învîing cancerul și vindecă cele mai rebele maladii

- Să reamintim cititorilor noștri, cine sunteți
dv., dle Cozac?

- Sunt un om obișnuit, chinuit de o unică, mare, pasiune: lumea mirifică a plantelor, cu uimitoarele lor capacități vindecătoare. Cum mi-am descoperit această pasiune? Simplitate de nevoale! Tot din același motiv, a devenit și o preocupare constantă. Cam în urmă cu 20 de ani, tatăl meu s-a îmbolnăvit de ciroză hepatică, ce nu reacționa la medicația alopată clasică. Am avut, atunci, revelația că singurul mod de a-l salva este renunțarea la vechile concepte și adoptarea altora noi, revoluționare. Cel mai aproape mi-au fost plantele și experiența bunicii mele. La noi, la Târgu Mureș, există o bogată tradiție în domeniu. Am început să învăț și mi-am adus, pas cu pas, umila mea contribuție.

Continuare în pag. 2

Fotografie de ELENA GHERA

O scrisoare cu blesteme se apropie de Europa

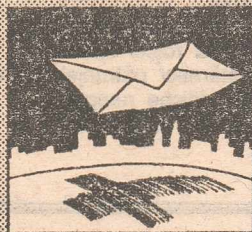
Nu demult, cunoscuta publicație americană National Enquirer relatează o faptă de-a dreptul stupefiantă. Misionarul Seul Amilabari de Grou din orașul Durban (Africa de Sud) se săturase până peste cap de anonimatul în care se zbatea de

ani de zile. Astfel, într-o bună zi, și-a pus în aplicare un plan de acțiune ce urma să-l facă celebru. El a inventat scrisoarea-lanț, scrisoare care urma să dea ocol lumii în ce consta tehnica? Misionarul a conceput o scrisoare plină de avarie și a

trimit-o la un oarecare cetățean pe care îl ruga să o multiplice de 20 de ori și să o trimită la un alt adresant, deoarece va beneficia de anumite facilități neașteptate. Totuși, epistola se finisăza cu un blestem tuburător. Adică, destinatarul care va oțeleza să nu transmită mai departe scrisoarea multiplicată în timp de 96 de ore, asupra acestuia se va abate un lanț de nenorociri.

Circulația scrisorii a început. Unii au luat-o în râs, dar mai ales blestemul proferat de misionar. Au primit epistola și au anunțat-o de grabă.

Ce s-a întâmplat cu acestia? Lui George Field din orașul Kimberley i-a decedat soția în nouă zile de la primirea scrisorii, iar el s-a ales cu un picior amputat în urma unui accident îngrozitor. Carlos

Castaneda din același oraș, de profesie funcționar public, și-a pierdut slujba, sfârșind asasinat în timp ce ieșea dintr-un loc de noapte. În California, scrisoarea a fost primită de o tânără dactilografă pe nume Kathy Lundgren care nu i-a dat nici o importanță. Peste numai trei zile s-a murit sub roțile unei mașini de tonaj greu. Și exemplele ar putea continua.

Otricum, se spune că scrisoarea teribilă se apropie de Europa...

ION CEACIRU

Desen de AUREL ST. ALEXANDRESCU

Naturistul Vasile Cozac revine în forță !

(Urmare din pag. 1)

- Lăsați modestia, căci rezultatele sunt evidente!

- Numai cu ajutorul lui Dumnezeu au fost posibile. Noi, oamenii, doar tratăm...

- Deci, ce-ați inventat?

- După îndelungi experimentări, am ajuns la câteva formule pentru: energizant tonic, picături și un ceai. Tratamentele „Cozac” sunt bazate pe extracte naturale (esențe superconcentrate) din plante medicinale. Ele se administrează numai pe cale orală și sunt însoțite de un anumit regim alimentar. Eu recomand ca tratamentele să fie urmate întocmai, iar regimul alimentar impus nu este foarte sever: fără dulciuri, fără țigări, cafea, ciocolată, alcool etc.

- Cum stați cu relația cu Ministerul Sănătății?

- Să știți că ne-au tratat la fel ca pe toți ceilalți naturiști, nu au făcut diferențe... Noi am reușit, după aproape cinci ani, să obținem brevet de invenție pentru „Energinctonic” (nr. 108921/30.09.1994), avem și avizul M.S. (nr. 376/10.06.1994). Pentru fiecare lot, obținem și buletin de analiză. Ultimul, nr. 4155, datează din 28 martie a.c. Produsul conține o combinație echilibrată de compuși naturali specifici, trofic energizant, cu efect nutritiv, energizant, vitaminizant și de stimulare a apetitului. El acționează pentru păstrarea vitalității și sănătății, îmbunătățind funcțiile generale ale organismului și mărindu-i capacitatea pentru efort fizic și intelectual. În administrarea de lungă durată, reduce cantitatea de nicotină din organism.

- Vorbiți-ne despre faimoasele dv. picături.

- Cu plăcere; vă voi arăta, concret, cazuri de vindecări spectaculoase. Sper, însă, că nu-mi cereți să vă dezvălui secretul. Au fost destui care au încercat să mi-l fure, să mi-l cumpere, să mă ademenească. Am rezistat, cu ajutorul lui Dumnezeu, tuturor acestor tentative, unele chiar foarte... insistente.

- Deci?

- Deci, am obținut rezultate importante în tratarea următoarelor afecțiuni maligne: ciroze hepatice cu varice esofagiene, leucemii, afecțiuni ale sistemului imunitar, tumori mamare și genitale, carcinom rectal, tumori cerebrale, neoplasm pulmonar, adenocarcinom de prostată. Condiția esențială este ca stadiul bolii să fie incipient și ca organismul să reacționeze. Au existat cazuri de vindecări complete, de ameliorări, și de eșecuri totale. Nu facem minuni! Ca afecțiuni benigne, tratăm: hepatita cronică, ulcerul gastric și duodenal, cardiopatia ischemică cronică cu puseu dureros, angina pectorală, hipertensiunea arterială, scăderea acuității vizuale, accidente vasculare, hemiplegii, astmul bronșic diabetul zaharat, adenomul de prostată, anumite afecțiuni dermatologice.

- Ne-ați promis rezultate concrete...

- Da, nu am uitat. Cel mai recent, dna Andreea Smărăndescu, de 73 de ani, din București. S-a prezentat în octombrie '94, cu o boală veche de șase ani: tumoră de limbă și hemiplanșeu stâng, cu metastaze. Ulcerațiile o împiedicau să vorbească și să se hrănească. Diagnosticul era clar, cancer

inoperabil. O vedeți, acum, după șapte luni: a eliminat tumorile, gura este perfect curată, au dispărut nodulii. Sau, fetița Marina Aloanei, în vârstă de opt ani, care de la naștere suferea de epl-dermolliză buloasă simplă, imposibil de vindecat. Bășicile îi acopereau fața și mâinile, practic, tot corpul. Urmând, cu strictețe, tratamentul indicat, s-a vindecat aproape în totalitate. Sau chiar băiatul directorului nostru executiv. De la șase ani, suferea de bronșită asmatică pe fond alergic, extrem de păcătoasă. Crizele de sufocare se repetau lunar și durau câte trei zile. În 7 luni s-a vindecat complet și nu a mai făcut nici o recidivă. Mai este și dl Ion Marinescu, în vârstă de 65 de ani. A fost adus pe targă, semiparalizat. L-ați văzut și dv. cum a încălecat bicicleta.

- M-ați convins! Dar cum se face că nu mai este aglomerat?

- Am renunțat la tratamentele săptămânale. Nu mai facem programări. Bolnavii vin ceva mai rar, la două-trei luni, își iau picăturile, și le administrează singuri, acasă. Singura condiție este să se prezinte așa cum îi sfătuiesc și să nu absenteze... nemotivat căci întreg eșafodajul construit poate fi periclitat.

-Vă dorim succes!

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Noua adresă a Centrului de des-facere și comercializare a produselor apifitoterapeutice „Cozac Plant” este: str. Frunzei nr. 34, sector 2, București. Telefon: 323.52.66.

Renunțând la unele alimente, scăpăm de migrenă

Migrena, care afectează mulți oameni, pe lângă dureri de cap, amețeli, greață, și chiar tulburări vizuale, scade și randamentul intelectual. Doctorul Ellen Grant, de la Charing Cross Hospital din Londra, care a studiat mult această boală, a ajuns la concluzia că o cauză principală o constituie alimentația. După teste

îndelungate a ajuns la concluzia că pentru unii oameni, ceea ce produce migrena este cealul, cafeaua, ciocolata, mazărea, ciupercile, porumbul și drojdia de bere. Evitarea acestora a avut un efect remarcabil, căci din 60 de pacienți doar nouă au continuat să aibă crize de migrenă. (A.D.)

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Reu Dumitrescu, sunt învârstit și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. Am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce vreau? Să împărtășesc experiența mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice boală poate fi învinsă!

Alegeți căile autovindecării

Stimați adepți ai alimentației naturale, în următoarele două episoade mi-am propus să vă prezint regimul frugivor al celebrului ing. Valeriu Popa. Adoptându-l sută la sută, se obțin următoarele rezultate: după șapte zile, simptomele încep să se amelioreze; după patru luni, sângele este complet regenerat și multe din suferințele organismului dispar; după șapte luni, se instaurează sănătatea mult așteptată, iar după șapte ani, celulele corpului sunt complet regenerate.

Pentru odihna organismului și eliminarea toxinelor acumulate, se recomandă și un post periodic (minimum o zi pe săptămână și 2-3 zile consecutiv pe lună). În timpul postului nu este necesar să se stea în pat, activitatea desfășurată fiind cea uzuală. În fiecare zi de post, se va bea, între orele 7 și 20, o cantitate de două kilograme de lichid. Compoziția lichidului trebuie să fie: 1,5 kg de apă; 0,5 kg suc de mere; 0,1 kg de miere de albine și 50 grame de zeamă de lămâie.

Cum se aplică regimul

Cantitățile indicate în rețete sunt medii, putând fi adaptate la nevoile individuale. Important este ca greutatea cor-

pului să nu scadă cu mai mult de trei kilograme, dar să nu fie depășită nici măcar cu un kilogram.

Între orele 7 și 11 se va bea, cu înghițitura și alternând cu apă, un kilogram de suc. Cantitatea rămâne tot anul neschimbată, dar legumele pot fi înlocuite în funcție de sezon, după cum urmează:

- 47 la sută morcov/ suc de roșii
- 25 la sută salată verde/ ștevie/ lobodă/ urzici/ fasole verde/ conopidă/ ardei gras/ dovlecei/ cartofi/ gulii/ andive/ castraveți
- 10 la sută varză albă/ varză roșie
- 10 la sută sfeclă roșie/ spanac
- 5 la sută păstârnac/ pătrunjel/ mărar/ măcriș/ păpădie/ ridiche neagră
- 2,5 la sută ceapă (permanent)

5 grame usturoi (permanent)

La prânz se folosesc toate fructele de sezon, în afară de mere și piersici, acestea fiind rezervate pentru masa de seară.

Rețetele conțin nuci, usturoi și ceapă, dar suferinzi de ficat și rinichi care nu le suportă le vor înlocui temporar: nucă - grâu încoțit, ceapa, usturoiul cu suc de morcov. După ce organismul s-a refăcut, se reia regimul.

Suferinzi de ulcer, gastrită, colită, afecțiuni ale colonului vor aplica, mai întâi, 100 de zile, rețeta respectivă, după vindecare adoptând altă rețetă.

Cei ce au aplicat regimul frugivor pentru vindecarea leucemiilor sau a unor tumori maligne sunt sfătuiți să nu mai revină la alimentația carnivoră sau la obiceiul de a fierbe legumele.

Cantitățile de grâu încoțit pentru o masă sunt: 125, 100, 75 sau 50 de grame. Se combină cu miez de nucă, fructe și miere de albine, preparând un piure cu ajutorul unei mașini de tocat carne, inoxidabilă. Se trece prin mașină mai întâi miezul de nucă, apoi grâul și la urmă fructele. Se adaugă mierea și se amestecă bine.

În următorul episod, vă voi învăța să preparați grâu încoțit și voi prezenta câteva rețete.

Ce coafură mi se potrivește

■ În funcție de forma feței

Obraz pătrat

Acestui tip de obraz i se potrivește o tunsoare în scări, cu breton, cu părul având lungimea până la nivelul umerilor.

Fizionomie triunghiulară

Lăsați fruntea liberă, coafați părul permanent, realizând o coafură înaltă, lasând șuvițele ondulate în spirală să încadreze restul feței. Alinați astfel bărbia prea ascuțită.

Facies rotund

O frunte scurtă cu breton drept până la sprâncene. La spate, părul este ușor ondulat spre interior.

Contur oval

O tunsoare dreaptă și egală a părului, până la nivelul bărbiei, este ideală pentru acest tip de obraz.

Zece sfaturi pentru a vă menține în formă

1. Faceți cât mai multă mișcare

Dozele regulate de activitate fizică moderată - incluzând mersul pe jos, jogging-ul, aerobicul sau dansul - pot preveni riscul apariției cancerului mamar, declară Leslie Bernstein, profesor de medicină preventivă la Universitatea de medicină din California de Sud. Ea a ajuns la concluzia că, față de femeile inactive, pentru cele care acordă cel puțin 4 ore pe săptămână exercițiilor fizice există un risc mai scăzut cu 60% de a se îmbolnăvi de cancer mamar. Secretul activității fizice? Ea scade nivelul hormonilor care contribuie la instalarea bolii.

2. Acordați-vă o pauză pentru ceai

Un studiu relevă faptul că prin consumul de ceaiuri se poate oferi protecție împotriva cancerului și bolilor de inimă. Puterea de vindecare a ceaiurilor provine din componentele lor cunoscute sub numele de flavonoide. Aceste substanțe care se găsesc în fructe și vegetale ajută la neutralizarea radicalilor liberi (molecule instabile care există în corpul uman și care pot distruge celulele și organele).

3. Zâmbiți cât mai des

Zâmbetul reflectă fericirea. Dar știți că în situații mai dificile zâmbetul vă face mai optimiști? Cercetătorii de la University of California, San Francisco au demonstrat că zâmbetul larg acționează ca un trăgaci asupra activității creierului, ridicând starea spiritului dv.

4. Mâncați pește o dată sau de două ori pe săptămână

Pentru a vă proteja împotriva bolilor cardiace introduceți în meniul dv. peștele, care ajută la prevenirea crizelor de inimă. După cum susțin cercetătorii olandezi, peștele conține o substanță numită Omega - 3, care acționează favorabil asupra vaselor sanguine. Somnul, macroul, heringul și sardinele sunt cele mai bogate specii în Omega - 3. Peștele mai conține selenium (antioxidant) și zinc, ambele întărind imunitatea împotriva bolilor. Efectul protector se declanșează la cei ce servesc o cantitate de numai 150 grame săptămânal.

5. Savurați un pahar cu vin

Specialiștii au arătat că prin consumarea a unu sau două pahare de vin roșu se exercită o acțiune benefică asupra circulației arteriale. Dar nu exagerați. În exces vinul poate provoca migrene, tensiune ridicată, ciroză și cancer digestiv.

6. Dușurile vă relaxează

Dimineața, înainte de a începe ziua de lucru, sau în momentele de epuizare și de stress, un duș va avea efecte relaxante și odihnitoare asupra mușchilor.

7. Serviți în fiecare dimineață micul dejun

Cercetătorii au descoperit că cei ce obișnuiesc să servească micul dejun au un nivel al colesterolului mai scăzut și suferă într-o mai mică măsură de boli de inimă decât cei ce-și încep ziua de lucru nemâncând. A ceasta, deoarece mâncând de dimineață ritmul metabolismului se reglează și ajută la stabilizarea apetitului care va deveni mai echilibrat la următoarea masă, susține C. Wayne Callaway, profesor de medicină la George Washington University. Veți beneficia de aceste avantaje dacă în micul dv. dejun se vor găsi 25% din calorile zilnice.

8. Faceți o pauză de relaxare de 30 de minute pe zi

Simțiți că după orele 15.00 pleoapele vi se îngreunează și memoria vă joacă feste? Luați o pauză de 30 de minute și încercați să ațipiți. Dacă stați treji și doriți să vă relaxați aveți nevoie de mai mult timp.

9. Nu consumați carne în mod exagerat

Consumul de carne grasă poate provoca boli cardiace și cancer. Experții avertizează că prin conținutul ridicat de proteine, consumarea cărnii este destul de problematică. Excesul de proteine poate cauza pierderi însemnate de calciu. De ce? Proteinele scad rezistența la acizi a organismului. Corpul va neutraliza acești acizi cu ajutorul rezervelor de calciu necesar pentru oase. Limitați deci consumul de carne la nu mai mult de 170 de grame zilnic.

10. Mărturisiți-vă sentimentele

Va fi benefic pentru sănătatea dv. dacă vă veți rezerva 20 de minute pe săptămână pentru a vă descrie în cuvinte sentimentele și emoțiile pe care le-ați trăit. Studiile au arătat că cei ce scriu despre experiențele neplăcute pe care le-au avut vor avea un sistem imunitar mai puternic. Puteți beneficia de aceste efecte și prin simpla exprimare a sentimentelor și trăirilor dv. către un prieten. Dar scrisul este adesea mai recomandat pentru că este mai simplu să fii onest cu tine însuși.

SIMONA SIMZIANU ■

La granița dintre aliment și medicament:

SFECLA DE MASĂ

Sfecla de masă sau sfecla roșie (Beta vulgaris L. var. rapacea (Koch) Alef. formă rubra D.C.) are în compoziția sa vitaminele A, B, C și PP, cantități importante de zahăr și multe substanțe minerale pe bază de magneziu, fosfor, potasiu, calciu, fier, cupru, brom, zinc, mangan etc.

Foarte nutritivă, sfecla de masă este aperitivă, răcoritoare și foarte digestibilă.

Ea se recomandă anemicilor, în cazuri de demineralizare, nevroză, nevrite, tuberculoză și chiar cancer. De asemenea, consumul de sfeclă roșie este foarte util în timpul epidemiilor de gripă. Se consumă în general coaptă, dar este mai bine să se consume în stare crudă (răzuită fin), împreună cu alte crudități. Un efect mult mai bun îl asigură sucul de sfeclă roșie consumat timp de o lună,

folosind câte un pahar pe zi. Sfecla de masă este contraindicată pentru bolnavii de diabet.

Pentru ameliorarea bătrâneții, sfecla roșie sau de masă este utilizată sub formă de cafea, adică în infuzie igienică. Se răzuiește rădăcina de sfeclă, se taie în rondele de circa 3-4 cm grosime și se usucă la soare pe o grăție, la un curent de aer sau se înșiră pe o sfoară. După aceea se prăjesc și se transformă în pudră cu ajutorul unei rășnițe de cafea. Se păstrează într-un recipient din lemn, consumându-se după dorință.

Ing. ION I. POVĂNTA ■

Întrebări
pe
stomacul
gol

Când, Doamne,
vom avea timp
și pentru
ocrotirea
broaștelor?

Primăvară, cam la vremea asta, șoselele secundare din Austria, curatele și îngrijite Lanstrasse, cunosc o schimbare de decor. De-o parte și de alta a drumului, echipe speciale instalează niște gărdulețe de-o șchioapă, înalte cât să nu le poată sări o broască de iarbă. Nu e o figură de stil ci chiar rostul acestor handicapuri ecologice. Guvernul scoate din visteria țării milioane grele și plătește oameni numai pentru ca ei să vegheze la viața și conservarea acestei specii. Fiindcă în luna lui cireșar, stărnite de instinctul de reproducere, puzderia de broaște se vântură dintr-un loc în altul și, trecând peste spațiile carosabile, pot ajunge sub roțile mașinilor.

Se va înțelege deci că, în urmă cu doi, trei, sau mai mulți ani, într-una din ședințele parlamentului austriac, deputații au găsit că este necesar să aprobe o lege pentru protejarea broaștelor. Sigur e că în această țară broasca de câmp (Hyla arborea) stă în grija organelor de stat. La fel ca tot ce compune în acest spațiu geografic fauna și flora țării. N-o să vă vină să credeți, dar în Austria se investesc bani și se țin în slujbă oameni numai ca să îngrijească izvoarele. Fiecare vână de apă este inventariată și, în răstimpuri, i se face toaleta pentru ca ea să curgă slobodă și curată.

Ei bine, să ne imaginăm acum că într-una din următoarele zile, parlamentul României s-ar apuca să discute un proiect de lege pentru ocrotirea broaștelor, gușterului și șarpelui de casă. A doua zi, mulțimea ar fi în Dealul Mitropoliei să dea cu tămăie prin sălile parlamentului și să pună în cămașă de forță pe autorii proiectului. Pe bună dreptate. Căci dacă nemții lui Vranitsky stau cu ochii pe broaște și izvoare, după ce au terminat demult treburile mari ale țării, românii lui Iliescu n-au întors nici prima filă a tratatului de terapie socială. Degeaba scot ei legi cu carul dacă n-o votează pe cea mai importantă: aceea prin care omul de bine să nu mai fie lăsat pradă oamenilor de nimica, cohortelor de șnapani nemernici și potlogari vânduți diavolului, ce s-au întins peste fața țării ca o raie câprească.

Nu mai când toți aceștia vor cădea la croiala, făcută la nevoie cu biciul și spânzurătoarea, numai când bulgărele de aur al nației va fi spălat de mătza ce-i pocește chipul, abia atunci vom avea timp de toate. Chiar și de libelule, broaște și izvoare.

LIVIU TIMBUS ■

un radio actual

În fiecare zi, de luni până vineri,
puteți audia la Radio Total, între orele 22,00-24,00

TALK-SHOW-uri
LIVE

RADIO

637.37.90; 637.56.45

Luni: Portrete din gulag - Tămăneș - Irina Corbu
Marți: Căinele și paza - Cornel Nistorescu
Miercuri: Punct și virgulă - Carmen Bendovski
Joi: Fiți întreprinzători - Bogdan Teodoru
Vineri: Taxiul de noapte - N.C. Munteanu

Alice Dumitrescu, realizatoare de emisiuni la Antena 1:

„Lucrez în televiziune de la vârsta de trei ani. De pe vremea când îl sorcoveam pe nea Nicu”

Alice Dumitrescu, realizatoare de emisiuni la televiziunea Antena 1, a declarat în exclusivitate pentru revista Flacăra că are 27 de ani - născută la 21 ianuarie 1968 și este Vărsătoare, de zodie - are o fetiță de patru ani - Andreea, este divorțată - Alice, nu fetița ei! - și a abandonat Facultatea de electrotehnică, în anul trei. A lucrat în TVR de la trei ani: „De la trei ani până la doisprezece ani am apărut în emisiuni pentru copii, cu sorcova, Ceaușescu și soția”. Alice a avut două tentative de-a se angaja la TVR: „Am vrut să mă angajez crainică, pe urmă am vrut să intru ca regizor de studio, dar nu m-au primit pentru că nu terminasem facultatea”. A abandonat Facultatea de electrotehnică, pentru că „eram paralelă cu ea, n-aveam nici o legătură. Am dat acolo unde erau mai puțini candidați pe un loc”.

Deși a divorțat, se află în relații bune cu fostul soț: „Avem un liant puternic - fiică-mea - care nu poate să ne facă să ne despărțim total”.

Alice Dumitrescu lucrează la Televiziunea Antena 1 din luna august 1993. „Am venit aici când studioul era încă un șantier. Veneam cu pantofii negri și plecam cu ei albi de var.” La Antena 1 se ocupă de emisiunile pentru copii și realizează emisiunea Roata milionarilor. Deși sunt zile când vine la serviciu dimineața și pleacă seara, Alice își găsește timp și pentru viața personală.

Cabana de vânătoare din Munții Sebeșului. Cui aparține ea astăzi?

Cine chefuiește în vilele lui Ceaușescu?

Dirigitorii Județului Dolj se feresc cu abilitate de a da un răspuns tranșant cu privire la destinația celebrelor case de oaspeți folosite cândva de Ceaușescu. De pildă, renumita casă de vânătoare, tip vilă, așezată în perimetrul pădurii din comuna Bratovoiești-Dolj, și vizitată des de dictator, este învăluită și la ora actuală într-un mister total.

Se vehiculează fel și fel de păreri, dar nici una nu este validată de către cel care administrează județul.

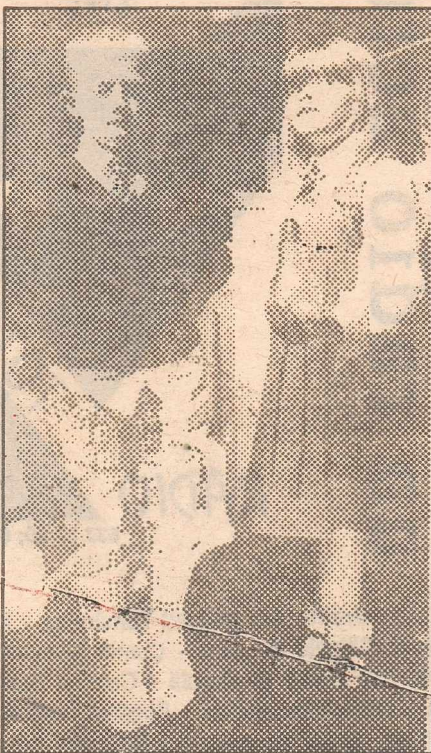
Oricum, amintita casă de vânătoare dispunea de o pistă pentru aterizarea elicopterelor. De asemenea, camerele erau dotate cu un mobilier special, calorifere electrice, pahare de cristal și câte și mai câte...

La toate acestea se mai adăuga și o crămă, desprinsă parcă din basme. Butoaiele sculptate conțineau vinuri de cea mai bună calitate din care, după plecarea dictatorului, gorilele și trepădușii Comitetului Județean de partid se adăpau până cădeau lași.

După anul de grație 1989, presa craioveană a semnalat faptul că în respectiva vilă continuă chiolhanurile. Dar, firește, lumea se întreabă: oare cine chefuiește azi în fostele vile ale lui Ceaușescu?

ION CEACIRU ■

Trăiesc fără să simtă nici o durere

□ Să nu suferi este ideal. Dar absența totală a durerii înseamnă boală incurabilă. Din fericire, o anomalie genetică rarisimă

Sunt doar câteva zeci de cazuri în lume. Ei nu simt nici focul, nici lama cuțitului, nici dureri când au oasele fracturate. Insensibilitatea le este defavorabilă lor, deoarece nu pot fi tratați, neavând nici un fel de simptome. O anomalie de ordin biochimic. Dacă li se inoculează o substanță care conține opium, pot fi sensibili la durere timp de o jumătate de oră. Medicii au constatat că această insensibilitate ar putea fi datorată unor leziuni pe cortex sau absenței fibrelor periferice. Nu există remediu.

În familia Waters din localitatea Kent (Anglia) s-au născut doi copii cu o astfel de anomalie: Paul și Victoria. Primul semnal de alarmă a fost când Paul avea stomacul dur ca un bloc și nu scotea nici un sunet. Medicul a constatat că avea o intoxicație alimentară. Atunci a fost supus la numeroase teste și, spre uimirea medicilor, nu reacționa la

nici un fel de durere. Tatăl lui Paul și-a amintit că o mătușă a lui a murit la 50 de ani dintr-o infecție, dar nu suferise niciodată de nimic.

Părinții și-au dat seama că acești copii trebuie să fie protejați: astfel, li se ia temperatura în fiecare dimineață și li se administrează antibiotice.

Cu toate acestea, Victoria și-a fracturat membrele inferioare în cinci locuri, iar Paul are 13 fracturi. Victoriei i-a rămas un picior deformat, deoarece nu a fost tratat la timp, ea neavând nici o durere, iar Paul are picioarele puse în atele și astfel aleargă nestingherit. La școală a stat o jumătate de oră pe un calorifer fierbinte, fără să simtă nimic.

Într-o zi, și-a tăiat două degete pentru că părinții nu i-au cumpărat bomboane când a vrut ei.

MARIA ANTONESCU ■

SOȚII ȘI

Iată numai cât și stabile

Tom Cruise și Nicole Kidman

Isabella. Tom planuește să joace în filmul Forever.

Bruce Willis și Demi Moore

toare în Disclosure (Hărțuire sexuală - nu care rulează pe ecranele noastre); Bruce Willis a recăpătat forțele pierdute în Pulp Fiction și a terminat filmările la Die Hard 3.

Zeite

Judy Garland

Marilyn Monroe

Femei celebre, adorate de marele public, da viața intimă, au recurs după părerea lor, la sinuciderea.

Legendara Judy Garland și-a căutat moartea ei elegant din Londra. Avea doar 47 de ani. Particulară a fost un șir de eșecuri, dezamăgiri nereușite. O profundă depresiune nervoasă o copleșea, numeroase în ziua fatală, ce a murit.

Norma Jean Baker a fost măritată de trei ori. A fost atâtea ori nefericită. O cantitate mare de somnolență.

Celebra Marilyn Monroe a fost găsită moartă în camera ei. Cenușa se află depusă la cimitirul Westwood în Los Angeles.

Incântătoarea Romy Schneider, pe nume Rosemarie Magdalena Albach, a fost găsită reședința ei elegantă din Paris. Avea numai 39 de ani. Crezuse în fericire alături de Alain Delon, și de Meyer Hubenstock și de Daniel Biasini, dar totuși a urmat tragedia fiului ei David, strâns de ale unui gard metalic pe care se încumeta să se urca.

ȘTI CELEBRI

Din căsniciile celebre Hollywood-ului

**Steven Spielberg
și Kate Capshaw**

S-au cunoscut pe când Steven: o dirija ca regizor la Indiana Jones și Temple of Doom. S-au căsătorit în 1991, având azi cinci copii (dintre care doi din mariajele anterioare). Astăzi, Steven lucrează la propriul studio cu David Geffen și Jeffrey Katzenberg, iar Kate filmează pentru Just Cause cu Sean Connery.

**Warren Beatty
și Annette Benning**

Nimeni nu se aștepta ca Warren să cadă pradă lui Cupidon. Și totuși, legendarul cu cerilor de inimă a căzut pradă fermecătoarei Annette pe când filmau în Bugay. Căsătorii din 1992, au o fetiță și un băiețel. O veste de ultimă oră: vor juca împreună într-un film romantic intitulat Love Affair.

SIMONA SIMZIANU ■

nucigașe

Schneider

Helga Anders

Dalida

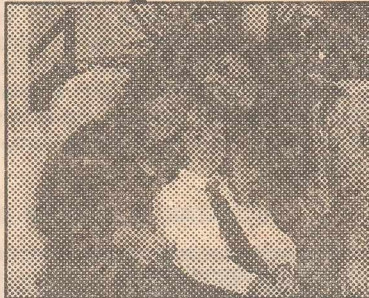
Uitarea în alcool, haosul din creier și inimă au făcut ca Romy să renunțe la viață.

Helga Anders, la 38 de ani, n-a mai rezistat nici ea la lupta cu viața. Repetatele cure de dezintoxicare și revenirea la droguri au ruinat-o complet fizic și psihic. Blonda și seducătoarea **Jeanne Seberg** a avut un succes extraordinar în filmul „A bout de souffle” alături de „debutantul” Jean Paul Belmondo. A avut trei căsnicii ratate și numeroase decepții sentimentale. La 40 de ani a scris cartea „Cum zboară omul” în care dădea sfaturi candidaților la sinucidere. În 1979 a trecut în neîntință luând o supradoză de somnifere.

Incomparabila **Dalida**, pe numele ei real Jolanda Gigliotti, a luat 60 de tablete și a adormit pe veci. A lăsat scris doar „Viața nu mai este de suportat”. Regina șansonetei, în ultima ei apariție la televiziune purta o piele de leopard lipită de corp. Era fiica unor muzicieni din Calabria, stabiliți în Egipt. A fost și „Miss Egipt”. L-a avut ca soț pe Lucien Morisse, care s-a sinucis după divorț, pe compozitorul Luigi Tenoco, care și-a tras un glonte în cap și pe Richard Chanfray, care s-a otrăvit. Dalida a mai încercat să se sinucidă o dată, dar a fost salvată la timp.

AUREL DIANU ■

Jane Seymour, celebra „Doctor Quinn”

Având în vedere popularitatea de care se bucură în rândurile telespectatorilor serialul **Dr. Quinn**, ne-am gândit să-vă povestim câte ceva despre viața eroinei principale, frumoasa Jane Seymour. Întrebată cum privește viața un star de la Hollywood, Jane a răspuns: „Exact ca oricare altă mamă care are doi copii și exercită o profesie”.

Ziua ei de muncă începe la 5.30 și se sfârșește la 17.00. După această oră urmează acasă discuțiile despre filmările de a doua zi la **Dr. Quinn**. Cei doi copii, Katie (13) și Sean (8), o însoțesc la filmări, unde și învață cu o profesoară angajată special pentru copiii starurilor de la Hollywood. Ei au și interpretat deja mici roluri alături de mama lor. Copiii sunt din cea de-a treia căsătorie a lui Jane cu David Flynn, care s-a încheiat printr-un adevărat război. După divorț, actrița este obligată să-i plătească fostului soț, lunar, 10.000 de mărci.

În prezent este căsătorită cu regizorul James Keach (47), ai cărui copii, Kalen (17) și Jennifer îi vizitează foarte des și cu multă plăcere. Împreună cu soțul ei, Jane a înființat o firmă de producție, care va realiza un film despre viața mamei lui Jane.

„Avem o căsătorie perfectă”, a declarat actrița, „viața noastră este plină de romantism”, a adăugat ea. În acest sens, ea a scris și o carte **Jane Seymour și viața sa romantică**.

Un zâmbet apare pe fața ei perfectă și spune: „Sunt foarte fericită. Am o casă frumoasă, doi copii draguți și un soț iubitor. Suntem sănătoși și munca este pentru mine o plăcere. Aș mai avea o singură dorință - un copil cu James...”

Altă sămânță de scandal în Casa regală engleză

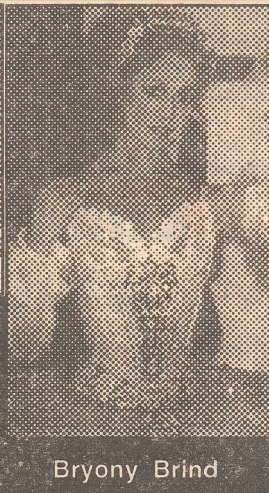
De data aceasta este vorba de vărul reginei, prințul Michael, căsătorit cu prințesa Marie-Christine Kent, născută într-o ilustră familie germană, von Reibnitz. Cu un an în urmă, prințul a bătut pentru prima dată la ușa frumoasei Bryony Brind, balerină în Londra. Au luat masa într-un restaurant select, la lumina lumânărilor.

De atunci sunt nedespărțiți. Și toate acestea cu asentimentul soției! Explicația este relativ simplă. Marie-Christine adoră petrecerile zgomotoase, în timp ce soțul ei petrece orele în liniște alături de prim-balerina de la Royal Opera.

„Soția lui - declara Bryony - afirmă că eu nu reprezint pentru familia ei un pericol. Mă găsește probabil lipsită de farmec. Ceea ce ea nu înțelege este faptul că dacă am acceptat să merg de câteva ori la restaurant, aceasta nu înseamnă că mă voi și culca cu el”.

Printul
Michael
și soția

Bryony Brind

Umbre peste căsătoria lui Luciano Pavarotti

Niciodată nu a tăgăduit marea pasiune pentru spaghete și femei tinere și frumoase. Totul însă cu o anumită decență. Călătoria făcută în mare secret în Barbados cu secretara sa particulară, Nicoletta Mantovani (30 de ani), aruncă umbre întunecate asupra căsătoriei sale. Cu atât mai mult cu cât, exact în această perioadă, era ziua de naștere a soției sale, Adua, care, în lipsa soțului, și-a petrecut-o împreună cu cele două fiice, Titti și Giuliana, alături de câțiva copii ai prietenilor. Cu un an în urmă, numele lui Luciano Pavarotti (59 de ani) a fost cap de afiș, datorită frumoasei Lucia Debrilli, fotomodel. Atunci, soția s-a grăbit să dea o declarație oficială. „Între o farfurie de spaghete și o femeie frumoasă, Luciano va alege întotdeauna prima variantă. În afară de aceasta, nu poate fi vorba

de gelozie atunci când unul din soți este mereu pe drumuri”. Pavarotti a adăugat: „Sunt mândru de a fi considerat amantul unei femei tinere și frumoase, dar din păcate este vorba numai de o bună prietenă”. Onoarea familiei a fost salvată.

Acum, însă, toată lumea vorbește de o adevărată poveste de dragoste. De reținut că fiica celebrului tenor, Christina, a plecat și ea aproape în același timp în Barbados, ceea ce i-a făcut pe mulți să se întrebe dacă Nicoletta este o prietenă a familiei sau iubita oficială a lui Pavarotti.

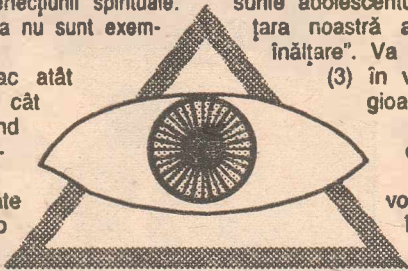
România - limba lui Dumnezeu

(Urmare din pag. 1)

Nu cunosc un filosof mai credibil decât limba română. Cuvintele Spiritul, Împărăția din Biblie, Victoria au o zestre numerologică identică (43) care, prin reducere teozofică, dau naștere la cifra 7, simbolul perfecțiunii spirituale. Accentuez asupra faptului că acestea nu sunt exemple izolate.

În interstițiile limbii române zac atât viitorul, prezentul și trecutul nostru, cât și mesajele lumii eterne. Utilizând ghematria, notariconul și alte procedee, pot fi decodificate informațiile care ne interesează, toate având o valoare ontologică de o uimitoare exactitate. Datorită identității fascinante dintre valoarea numerologică a cuvintelor și sensul lor original, ghemul celest al limbii române poate fi folosit ca un generator de informație fundamentală.

Limba română este profetul perfect. Valențele vizionare ale arhitecturii sale numerice intime, alcătuită din cuante de energie cu încărcătură primordială, sunt indubitabile. Aflăm astfel că Regatul România este Țara lui Dumnezeu, ambele având

aceeași valoare numerologică (65) și confundându-se cu Regele Mihai (65). Cuvântul Regatul are aceeași valoare secretă cu Adevărul, Firea, Mireasa. Noul Ierusalim din Apocalipsa are o valoare identică cu Logos Întrupat, Vocea Luminii și Viitor de Aur din versurile adolescentului Mihai Eminescu „Viitor de aur țara noastră are/ Și prevăd prin secolii a ei înălțare”. Va fi România (35) - Cetatea Sfântă (3) în viitor teatrul unor evenimente religioase de excepție?

Un bun matematician ar putea extrage din aceste potriviri magice legile și ecuațiile de aur care ne vor permite să citim viitorul pe cerul înstelat al limbii române. Până atunci, cercetările empirice pe care le-am făcut până în prezent mi-au oferit totuși posibilitatea de a capta două evenimente majore din viitorul nostru apropiat: sfârșitul regimului Iliescu se va produce abia în anul 1998, iar în 1999 România va redeveni monarhie, oricât ar părea de incredibil. Va fi anul căderii comunismului în țara noastră.

CONSTANTIN SEVERIN ■

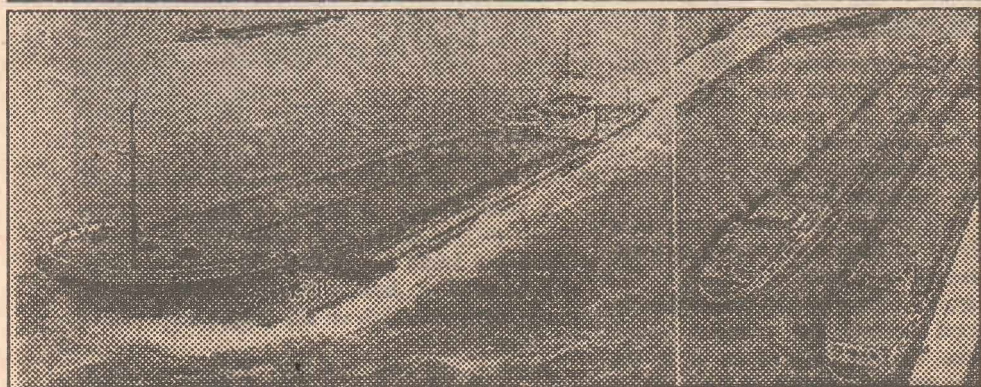
Kamen, tânărul de... 2.800 ani

La Facultatea de medicină din Lyon a avut loc, de curând, o premieră mondială: chirurgul Eric Voglio a făcut o colioscopie unei... mumii. Intervenția a fost filmată cu un endoscop-miniatură cu ajutorul căruia s-au văzut cutia craniană, toracele și canalul medular ale pacientului - tânărul Kamen, preot din situl arheologic Amon care a trăit în sec. al VIII-lea î.Cr.

Rezultatul radiologic și scanarea au completat examenul, al cărui rezultat a furnizat date prețioase despre anatomie și despre tehnica de îmbalsămare a cadavrelor în epoca respectivă.

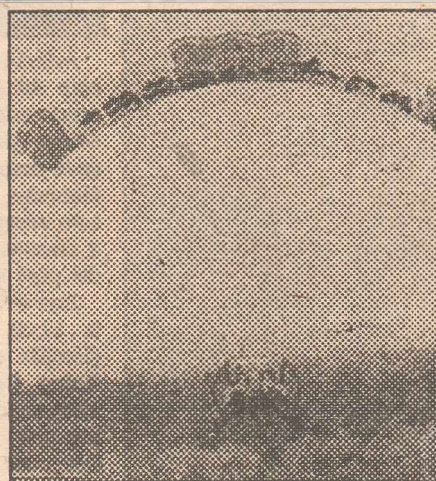
Creierul tânărului Kamen a putut fi scos prin... nări. (M.A.)

Navă ce se desface în două

Azi, numeroase nave sunt nevoite să-și descarce mărfurile în vase mici sau camioane, pentru a fi transportate prin canale și pe fluviul sau pe șosele până la locul lor de destinație. Pentru a se evita asemenea situații cu efecte economice neplăcute, firma britanică Marine Data International a creat vasul Split Ship, cu o capacitate de 1790 metri cubi, format din două structuri jumelate, ce se poate desface pe toată lungimea sa de 60 de metri. Fiecare parte devine o barjă autonomă, cu

un pescaj de 2,8 metri când este complet încărcată, cu sisteme proprii de propulsie și pilotaj. Astfel pot fi transportate pe canale și fluviul materii prime, cereale, mărfuri în containere. Când cele două barje revin pe mare ele se cuplează cu ajutorul a două brațe hidraulice, operație ce durează trei minute. Această realizare are un mare viitor deoarece transportul fluvial este mai economic și mai ecologic decât cel efectuat prin mijloace rutiere. (A.D.)

Avion deosebit

Avionul Kestrel, realizat în Anglia, ce cântărește doar 90 de kilograme, posedă în loc de aripi... o parașută și un motor de 50 CP, pentru acționarea elicei. Aparatul, ușor de condus și foarte economic, poate fi utilizat în agricultură, cartografie, pentru supravegherea unei regiuni sau plimbări. La decolare parașuta aflată în spate se umflă sub efectul suflului elicei, după care este dirijată

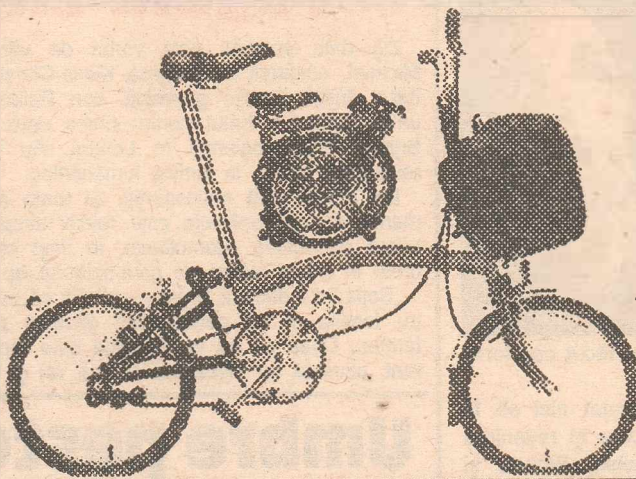
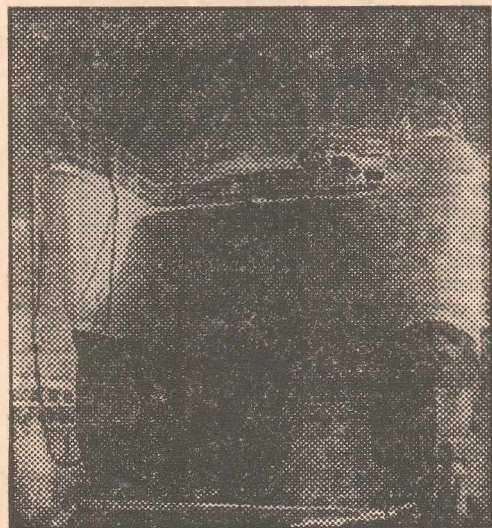
deasupra avionului, care se pune în mișcare. După o cursă de 50 de metri el se ridică de pe sol. În zbor, trei comenzi sunt suficiente: acceleratorul aflat la picior și două cabluri pentru ghidarea parașutei. La bord se află un singur instrument: altimetrul. Viteza de croazieră este de 56 de kilometri pe oră, iar cea maximă de 70 kilometri. În cazul unei pene de motor, aparatul coboară lin, datorită parașutei. Direcția britanică a aviației civile și-a dat avizul pentru zborul acestui avion deosebit, mai ales că zgomotul produs de el este sub normele europene admise.

AUREL DIANU ■

Laborator plutitor

Pescuitul în marea Mediterană este o activitate importantă pentru Spania, Italia, Grecia și Franța. Numai aceasta din urmă are aici peste 1.700 tone de pește anual. Pentru a se asigura viețuitoarelor acestei mări posibilități normale, de dezvoltare, a fost creat un catamaran numit Europa. Aici oamenii de știință studiază posibilitățile de menținere a echilibrului ecologic, a resurselor marine existente și modalități de exploatare. Nava, construită în Franța cu sprijinul „Comisiei Comunității Europene”, este folosită de cercetătorii unui institut francez și

a unui italian care se ocupă cu exploatarea mărilor. Noul vas are jumătate din suprafața construită ocupată cu laboratoare și dispozitive speciale pentru folosirea instrumentelor oceanografice, restul constituind locuințe plutitoare pentru oamenii de știință și dispozite (A.D.)

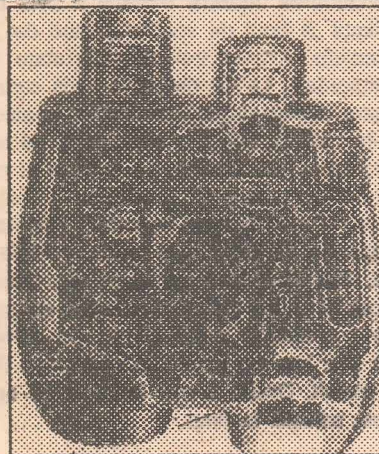

Bicicletă plia bilă

Există biciclete care se pliază în două, dar cea numită Bompton, realizată în Franța, se pliază în trei. Roata și furca din spate pivotează pe un ax orizontal și se strâng pe cadru.

Binoclu unic în lume

Firma germană Leica a lansat pe piață binoculul Geovid, cu performanțe unice în lume. În afara observării unui obiect îndepărtat cu o claritate deosebită și numeroase detalii, el mai calculează pe loc distanța precisă între 25 și 1000 de metri, iar la lumina zilei, cu o bună vizibilitate, până la 10 kilometri (cu o eroare de un metru), precum și deplasarea subiectului față de nordul geografic (cu o eroare de jumătate de grad). O apăsare pe butonul aflat deasupra ocularului drept este suficientă ca una din aceste date, la alegere, să se afișeze luminos pe câmpul de observare. Performanțele se datorează unui telemetru laser cu infraroșii și unei busole electronice asistate de un microcalculator, capabil să efectueze 25 de milioane de calcule pe secundă. Binoculul, lung de 20 centimetri, în greutate de 1,5 kilograme și alimentat cu pile electrice de litiu de 6 volți, este o veritabilă bijuterie a tehnologiei. (A.D.)

La Midway (SUA) OZN-urile sosesc în fiecare zi!

Publicăm astăzi interviul acordat de Jose Escamilla, în ianuarie 1995, revistei americane UFO UNIVERSE. Tema interviului - desele apariții ale obiectelor zburătoare neidentificate la Midway (SUA).

- Când și în ce circumstanțe ați obținut primele înregistrări video la Midway?

- Mă întorsesem la Roswell doar de o săptămână, când am fost sunat la telefon de fratele și de sora mea. Era 5 martie 1994. Ei mi-au spus că deasupra Midway-ului zburau OZN-uri. La început am fost sceptic, dar când am ajuns acolo, le-am văzut cu ochii mei. Am văzut câteva OZN-uri executând manevre incredibile, zburând cu mare viteză unul spre celălalt. Am încercat să le localizez, să le fixez pe vizorul automat al camerei video, dar se mișcau mult prea repede.

Singurul obiect pe care am reușit să-l prind în vizorul automat a fost acela care plutea deasupra mea. Era un obiect de forma unei cupole în jurul căruia zburau alte obiecte.

- Vor exista, cu siguranță, unii oameni, care vor spune că este imposibil ca OZN-urile să apară atât de des într-o singură zonă. Credeți că ace-

ste nave sunt interplanetare?

-... N-am idee, de ce OZN-urile vin aici în fiecare zi. Dar știu că toate tipurile de OZN-uri care au apărut de-a lungul istoriei în alte locuri sunt acum aici. Le vedem zilnic la Midway, iar oamenii pot să vină să le vadă! A vedea înseamnă a crede. În privința întrebării - nu am nici o dovadă despre

extraterestrii un sol de baze subterane la Midway?

- Ceea ce avem înregistrat pe bandă sunt niște obiecte pe care le-am denumit **prăjini**, care ies și intră în pământ în anumite zone ale proprietății noastre. Aceste **prăjini**, care uneori sunt translucide, par să zboare singure. Am auzit de baze extraterestre subterane, dar până nu am dovezi clare, nu pot crede că există. Dacă, într-adevăr, există așa ceva la Roswell și reușesc să le înregistrez pe bandă video, atunci le voi face publice.

- Ați auzit de asemenea obiecte depistate pe radar?

- Nu există radar la Roswell sau cel puțin așa susține armata! Eu am imagini ale unui incident petrecut în plină zi, aici, la Midway, la 9 mai 1994, la ora 12,08 PM. Avionul de vânătoare este la joasă înălțime, când, deodată, vedem un OZN venind din spate și se lipește de coada avionului. Dacă acel pilot va vorbi vreodată despre acest incident, rămâne de văzut. Dar mă îndoiesc că el sau ea o vor face... Acest incident a avut loc într-o perioadă când forțele armate combinate executau aplicația **Roving Sands**.

- Având în vedere că vindeți copii ale acestor benzi, concomitent cu lanțuri de chel, căni de cafea etc., unii oameni se vor simți îndreptățiți să vă acuze că încercați să scoateți un profit din ele. Cum răspundeți la asemenea critici?

- Observațiile de la Midway, indiferent de unicitatea lor, sunt o ocazie ca oricare alta, de care noi ne-am folosit și nu consider că este un păcat să profităm din aceasta. Se vând OZN-uri în filme SF, programe și emisiuni speciale TV, chiar și de MAC DONALDS și PEPSI, iar unele companii de bere au folosit OZN-uri ca să-și vândă produsele și niciodată nu ne-am pus întrebarea dacă este moral sau nu. Ceea ce deosebește OZN-urile pe care le vindem noi de celelalte este că ale noastre sunt adevărate.

ALECU MARCIUC ■

Petrache Lupu a avut calități de bioenergetician?

La sfârșitul anului 1994, celebrul Petrache Lupu din comuna Maglavit-Dolj, despre care se spune că a avut privilegiul să vadă pe Dumnezeu, a trecut în neființă. Totuși, dincolo de moarte, Petrache Lupu rămâne o persoană mult controversată. Iată, lucruri inedite despre sfântul de la Maglavit, relatate de octogenara Ioana-Dondoescu din comuna Gogoșu-Dolj:

„Atunci, când s-a petrecut minunea la Maglavit eram tânără și m-am dus și eu cu toată lumea acolo.

Știu că eram bolnavă de friguri de-mi clănțneau dinții în gură ca la lupi. Am ajuns la Maglavit, împinsă de puhoiul de lume până în fața scenei de pe care vorbea Petrache Lupu. Cred că nici un metru nu mă despărțea de el. Aproape că îi simțeam răsuflarea în față.

La un moment dat, Petrache Lupu a ridicat palmele către cer, bolborosind cuvinte pe care nu le-am înțeles, dar am simțit ceva ciudat. Adică, o căldură foarte plăcută mi-a străbătut tot corpul din cap și până în picioare, iar blestematele de friguri de care sufeream au dispărut pentru totdeauna. Asemenea lucruri s-au mai petrecut și cu alte persoane, care erau suferinde de diferite boli”.

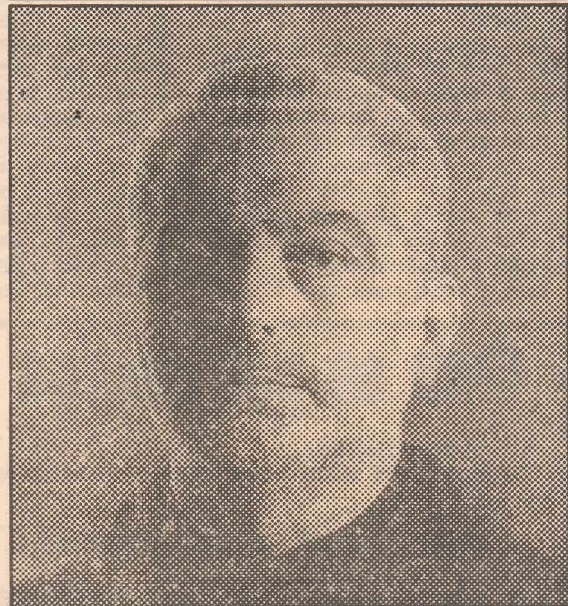
ION CEACIRU ■

Paco Rabanne:

„O explozie atomică va transforma rasa albă în rasa bleu”

Dintre toți vestitorii sfârșitului lumii, cel mai gureș este, fără-ndoială, celebrul creator de manechine, Paco Rabanne, om de mare talent, cunoscut astăzi de către textiliștii din întreaga Românie. Înzestrat cu câteva simțuri în plus față de un om normal, Paco a devenit un star și datorită putemiceii sale înclinații spre ezoterism. Dar, să-i dăm lui Paco ce-i al lui: „După calculele mele, intrăm în era Vărsătorului. Soarelui îi trebuie aproximativ 25000 de ani ca să parcurgă cele 12 semne astrologice, deci, fiecărui semn îi revin cam 2150 de ani. Acum 6000 de ani eram în era Gemenilor, apoi, am trecut în era Taurului, perioadă în care s-au dezvoltat diferite culte: cultul lui Apis, în Egipt, al vacii sacre în India și al minotaurului în Creta. Tot atunci au apărut cursele de tauri și coridele. A urmat era Berbecului, cu apogeul cultului lui Amon în Egipt. În sfârșit, am ajuns în era Peștilor, ce are drept semn doi pești care înnoată în sens opus. În Biblie se arată că la originea timpurilor, spiritul lui Dumnezeu plutește pe ape și le separă. Semnul Peștilor corespunde în Geneză cu

apele din adâncuri, care simbolizează materia, semnul Vărsătorului reprezentând apele din înalturi, care anunță vârsta de aur, vârsta cunoașterii. Nu putem ști exact data acestei treceri; dar numeroase fapte confirmă schimbarea erelor. De exemplu, recentele apariții ale Fedioarei; tot în Cartea Sfântă scrie că „... la sfârșitul timpurilor vom asista la evenimente majore care vor fi văzute de întreaga planetă”. La 16 iulie 1994, ora 11, s-a produs un lucru extraordinar: un întuneric total a cuprins Parisul. Acest întuneric, asociat aparițiilor mariale, mă duce cu gândul la întunericul care a învăluit Golgota în momentul crucificării lui Iisus. În aceeași zi, astronomii Shemake - Levy au descoperit un asteroid, care, ciocnindu-se cu Jupiter, s-a fracționat în 22 de fragmente. Or, 22 este cifra care corespunde celor 22 de arcan majore ale Tarot-ului și simbolul alchimiei, al transformării plumbului în

aur, din plumbul material în aurul spiritului. Chiar data ciocnirii este un semn: 16 iulie - 1+6=7; iulie este luna a șaptea, iar 7 este cifra perfecțiunii. Neofitilor li se vor părea exagerate afirmațiile mele, dar „Vor avea ochi și nu vor vedea, urechi și nu vor auzi”. Am ajuns astfel, la a IV-a vibrație, cea a spiritualității. Prima vibrație a corespuns lui Homo erectus, urmează Homo faber, apoi Homo sapiens. Vibrația a IV-a va naște un nou tip de om, Homo spiritualis. Va fi o eră androgină, în care femeile vor fi egale cu bărbații, iar rasele albe și va urma rasa bleu, denumită astfel din cauza depigmentării pielii, fenomen survenit în urma unei explozii atomice”.

ALEXANDRU OROS ■

NENEH CHERRY

„Prefer să fiu mamă model decât top model!”

„7 Seconds”, magnificul duo cu africanul Joussou N'Dour, a devenit single-ul anului 1994. Un succes incredibil pentru frumoasa Neneh Cherry, după semieșecul ultimului ei album. Din nou în fruntea topurilor, senină și încrezătoare, tânăra suedeză metisă are dispoziție pentru confidențe, și le face cu farmec seducător...

„Nu sunt femeia unui singur continent. Tatăl meu, AMHADU JAH, e nigerian din Sierra Leone, mama mea, Moki e suedeză. Am fost educată de trompetistul Don Cherry. Am crescut în Suedia, în Statele Unite (la New York), apoi în Anglia. Am început să cânt la Londra, în sânul unui grup cu influențe punk, Rip, Rig & Panic. Mă simt în largul meu oriunde, fără să pot însă afirma întotdeauna că e ca acasă. Ca acasă m-am simțit într-adevăr la Sierra Leone.

Am refuzat permanent să aleg între viața mea de familie și carieră. De aceea am putut fi văzută, însărcinată fiind în 6 luni, legănându-mă într-un show televizat. N-am ezitat să-i dau copilului meu sân în fața jurnaliștilor veniți să-mi ia interviu. Nici nu mă sinchiseam că nu sunt prezentabilă! De fapt, acest lucru m-a ajutat să mă cunosc. Am zădărnicit încercările oricui a vrut să mă manipuleze ca pe o păpușă frumoasă. Astăzi am 3 copii (2 ani, 3 ani, și 12 ani) care dau un sens vieții mele. Prefer să fiu mamă model decât top model!

Acum locuiesc în sudul Suediei, în casa copilăriei mele, o construcție mare din pietre de râu, cu pereți multicolori, cu toaletele în fundul grădinii. În jurul ei pădurea, la doi pași râul înghețat ca în poveștile de Crăciun. N-o să mă consider niciodată suedeză. Dar o parte din rădăcinile mele se află aici. Locul e genial pentru copii și pentru lucru.

Cred că există multe femei ca mine:

am impresia că am o latură feminină și una masculină, căci îmi place să fiu elegantă, și dacă îmi pun fustă scurtă nu pot să încălț altceva decât bascheți! Nu știu dacă am lansat un stil, dar mă simt bine așa.

Ador îmbrăcămintea. Când mă duc la Paris, parcă înnebunesc. Petrec ore în șir în magazine. Îmi place să dorm în Cartierul Latin, să mă plimb pe jos, să beau citronadă și ceai în bistrouri.

De fapt sunt o pasionată a modele!

Cu Michael Stipe, cântărețul de la REM, am interpretat o piesă care vorbește despre educația sexuală în școli. Există o adevărată problemă în această privință, căci e reglementată de un regim și legi foarte restrictive. În interiorul sistemului educativ există oameni care sunt blocați de regulamentele stupide din învățământ.

Când se povestesc prostii în mass-media despre mama mea, copiii mei, frații și surorile mele mă simt foarte rănită... O dată, presa suedeză a vrut să-mi facă o poză cu sora mea Tityo, de asemenea cântăreață. Am refuzat, căci găseam ideea nepotrivită, nu doream acest gen de imagine a la

Paris Match. A doua zi, ziarul local afirma că soțul mei îmi interzisese să mă fotografiez cu sora mea...

Ceea ce lipsește cel mai mult culturii noastre e sentimentul de apartenență, legătura cu pământul strămoșesc. În Africa, poți trăi senzații de mare emoție, oricare ar fi originea ta. Pentru mine a fost o revelație extraordinară... Excizia la femei e un lucru îngrozitor, toate verișoarele mele sunt mutilate astfel! Dar e o experiență sacră: înveți secretele și așa devii femeie. Sentimentele mele sunt destul de confuze. Unele femei sunt mândre să fie excizate și să se integreze astfel în societatea femeilor. Mă simt totuși aproape de moștenirea mea și vreau să o transmit și copiilor.

Trăiesc cu un alb și am doi copii metiși. «Dacă toate femeile negre ar face ca tine, n-ar mai exista rasa neagră» - mi-a reproșat un prieten. «Orice negresă ar fi putut face ce-ai făcut tu de acum 300 de ani, dar n-a făcut-o». În final am căzut de acord asupra faptului că cele mai importante lucruri în viață sunt mândria și încrederea în sine, în fiecare comunitate: neagră, arabă etc. Și mai trebuie să fii sincer și să-ți urmezi sentimentele.

Ești atât de bun cât de bun este ultimul tău album... Și se spune la un moment dat că ești cea mai bună, cea mai frumoasă și imediat ce apare altcineva și face valuri ceva mai mari, ești uitată. Trebuie să fii foarte prudent cu propriile emoții în lumea muzicii și să nu te încanți prea tare de flătări. Ce înseamnă să fii un pop-star? Înseamnă să ai visuri și ambiție și mai ales să lupți pentru a le putea realiza. Dar trebuie să înțelegi că ești același și când ajungi sus! E trist să constăți că unii își schimbă modul de viață și sacrifică exact ce e mai prețios în viață: prietenii și plimbările de plăcere pe străzi!

FLASH RADIO CONTACT

Artistul multiplatinum **DAVID BOWIE** a semnat un contract de înregistrare și distribuție cu Virgin Records America.

Primul rezultat al pactului va fi **Outside**, un album compus și produs de Bowie împreună cu producătorul premiat cu Grammy, Brian Eno.

Discul e prevăzut să apară în toamnă. Bowie, a cărui carieră numără 30 de ani, a declarat de asemenea că intenționează să facă un turneu mondial.

■ **OASIS** a găsit un înlocuitor pentru bateristul care tocmai părăsise grupul de câteva zile. **TONY O'CARROLL** s-a despărțit de grupul britanic „top-selling” în urma unui „acord mutual”, conform declarației lui **JOHNNY HOPKINS**, purtătorul de cuvânt al grupului.

Noul tobar, **ALAN WHITE**, 22 de ani, și-a făcut debutul în public alături de **OASIS**, când au avut împreună o reprezentație în cadrul emisiunii televizate „Top Of The Pops” pe 4 mai. O'Carroll fusese membru al grupului de la constituirea lui în Manchester, dar i s-a reproșat constant lipsa abilității la „bătut”.

■ **MICHAEL JACKSON** are intenția de a se întoarce pe scenă după doi ani de absență. Apariția sa are ca scop să trezească interesul pentru îndelung așteptatul său album **History**, un album dublu ce urmează a fi lansat pe 20 iunie.

Primul single, un duet cu sora lui, Janet, intitulat **Scream**, va ieși pe 19 mai. Reprezentanții lui Jackson lucrează împreună cu responsabili de promotion, pentru stabilirea datelor de concert pe piețele străine unde interpretul se bucură de o extraordinară apreciere.

■ Membrii supraviețuitori ai grupului **BEATLES** au provocat o reacție de indignare amară cerând cel puțin 9 milioane de dolari pentru un serial de televiziune despre anii lor de început.

Realizat în patru ani, documentarul a fost imbinat de Apple Films și promite a fi un ultim cuvânt despre cea mai mare saga a showbusiness-ului secolului 20.

Serialul în 6 episoade conține „home movies” pe care grupul le-a realizat la începutul anilor '60, și se mizează pe obținerea unei popularități imense.

■ **STEPHEN STILLS**, din legendarul grup **CROSBY, STILLS & NASH** (inițial **CROSBY, STILLS, NASH & YOUNG**) a acordat sprijin victimelor tragediei din Oklahoma City. Stills a anunțat că are în plan să organizeze un concert în scopuri caritabile pentru copiii afectați de explozie.

Partenerul său **Graham Nash** a compus o piesă „Half Their Angels” pentru a fi cântată la respectiva manifestare, în timp ce Stills l-a contactat pe „godfather” **Neil Young**, în vederea apariției lui pe aceeași scenă. Dacă Young acceptă invitația, s-ar putea ca **David Crosby** să nu reziste tentației de a completa configurația originală a faimosului grup hippie.

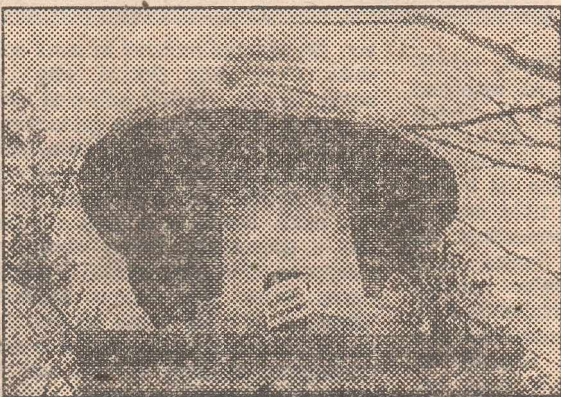
Pagină realizată de **DOINA ENE**

Cum se pot câștiga într-o oră 100.000 lei

(Urmare din pag.1)

Roxana Rădoi (anul I, facultatea de jurnalistică, A.Z.R.):

Am avut o zi bună!

■ Am luat revista ieri dimineață (10 mai 1995), dar am avut treabă. Împreună cu prietena mea, **Oana Dușmănescu**, trebuia să ne întâlnim cu director de la „Romantic” (radio). Lucram la „Matinal” (cotidian).

■ Ne-am întrebat cine or fi proștii ăia care să-

și piardă timpul să caute cutiile de ness.

■ Dar poate nu-i o glumă, poate avem noroc.

■ Am căutat la statuile lui Eminescu, Caragiale, Petofi Sandor, Da Vinci.

■ Când s-au înmulțit gardienii am renunțat la a cincea cutie ca să nu dăm banii pe amendă.

■ La statuile scriitorilor ruși au rămas doar postamentele. Gardienii ne-au spus că după revoluție românii au o oarecare antipatie.

■ Deocamdată vrem să strângem bani. Poate pentru mare. Nu știm unde.

■ E prima oară când particip la un concurs.

■ Voi avea 19 ani la sfârșitul lunii.

■ Glumele din **TROMPA** mi s-au părut copioase.

■ Nu știu cine a sponsorizat concursul și a cui a fost ideea. Mie mi-a plăcut.

BUCUREȘTI 96,1 FM
BAIA MARE 88,5 FM
IASI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

radio CONTACT

PLOIESTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANTA 91,1 FM

Renault era simbolul social-democrației, era a statului, și, iată, s-a privatizat și ea, și era una dintre cele mai performante și percutante fabrici de mașini. Sunt de acord, sunt anumite treburi care trebuie să rămână la stat: școlile, spitalele - nu zic că nu trebuie să fie și școli sau clinici particulare -, armata, dar statul trebuie să iasă din comerț, din producție, din agricultură, din serviciile care sunt inexistente în România, cum ar fi Romcereal. Ar trebui să fie 100 Romcereal care să-și facă concurență. Ce-i mai trist e că mulți miniștri știu această situație, și nu se face nimic nici la Parlament, nici la Guvern.

G.A.: De ce?

- Este rezistența în țară, pentru că oamenii nu știu exact despre ce este vorba. Mergeți la Brașov pe 3 septembrie, când va fi deschiderea oficială cu firma mea Suchárd, și veți vedea ce am făcut acolo. N-am dat nici un singur om afară, lefuri mai mari, am schimbat toată linia de producție și mi-au spus directorii de acolo că oamenii vin și sâmbăta și duminica pentru a menține fabrica la un nivel performant. Asta se poate face în toată țara, și cu bani românești. De ce trebuie să vină un străin ca să se facă treabă? Sunt bănci care pot deveni coacționare și care pot ajuta la relansarea economiei. Asta trebuia făcut de acum 5 ani.

G.A.: Ce părere aveți de polarizarea societății românești, de inexistența unei clase de mijloc, cea care în orice societate asigură stabilitatea acestora?

- E cea mai dureroasă problemă. Oameni bogați au existat întotdeauna, chiar pe vremea lui Ceaușescu. Nu aveau conturi în dolari în bănci, dar aveau putere, privilegiu. Dar de bogați nu vreau să vorbesc. Vreau să vorbesc de cei săraci și mulți, care o duc foarte, foarte prost. Pentru ca ei s-o ducă mai bine avem nevoie, în România, de o clasă de mijloc, care aproape că nu există. Sunt puțini în orașele mai mari, dar în rest...

G.A.: În Elveția cum e?

- 10% sunt săraci - care ar fi bogați în România - apoi o clasă de mijloc de 80% și 10% care sunt bogați, bogați cu adevărat. Uitați-vă ce mașini sunt în curte, mergeți să le vedeți apartamentele, de pildă secretara mea, care vine din România, și care face parte tot din acel procent de 80%.

G.A.: Probabil că nu vă spun o noutate, dar în clipa de față s-au acumulat foarte multe tensiuni sociale în România, care într-un fel vor trebui rezolvate.

- Oamenilor trebuie să li se explice exact ce înseamnă privatizare și, mai ales, să fie bine făcută. Nu iau de la stat și bag în buzunar, ci iau de la stat și fac o societate solidă. Altfel, vor fi tensiuni mari. Dacă nu se face ce trebuie și în agricultură, atunci vom avea revolte mari, cum a fost cea din 1907. Sper să se audă.

M.S.: Elveția este un imperiu financiar-bancar. Există șanse mai mari de implicare în ceea ce privește România, în viitorul apropiat?

- Când l-am invitat pe dl Iliescu în Elveția, reușisem să convocăm toți liderii financiari, și am reușit să obțin un prim credit, de 70 milioane de dolari, Băncii Naționale, de la o-bancă privată. Asta nu e mare lucru, dar s-a spart gheața. Dar nu cred că multe bănci vor veni în România atâta timp cât legea băncilor nu este trecută. Or să vină oportuniștii, dar adevărații bancheri, care vor să facă treburi serioase, nu? Nu vor veni decât banii de la Banca Mondială, care, știți foarte bine, vin cu presiuni politice, care pe mine mă revoltă. Ei vin și spun primului ministru ce are de făcut, sau spun dl Florin Georgescu ce are de făcut. E foarte bine că spun „trebuie strâns șurubul, că n-ai voie să mărești salariile, n-ai voie aia, aia”, numai că noi, cu o țară așa de bogată, n-ar trebui să avem nevoie de cineva să ne spună ce avem de făcut.

G.A.: Dv. aveți o foarte bună percepție a situației

românești. Nu v-a bătut gândul să vă implicați mai mult decât o faceți acum?

- Nu pot să fac mai mult. Am 7000 de angajați aici și trebuie să mă ocup și de ei, și, dacă vorbiți de politică, nu, asta nu. Este vorba de principiul lui Peter: lasă omul care știe să facă ceva, lasă-l la locul lui. Am spus-o și la interviurile de la televizor, când ești politician și ai alegeri peste doi ani, sau peste patru, nu poți să faci tot ce ți-ai propus, pentru că ai nevoie de niște voturi. Eu n-am nevoie de voturi și vreau să-mi pot spune părerea așa cum este, în continuare.

M.S.: Ce intenționați în continuare?

- Băiatul meu mi-a spus că vrea să vină în România, să fie independent. Cu mare plăcere, dacă pot să-l sprijin, o s-o fac. Dar ce vreau eu este să facem produse în România și nu să vindem în România produse care au fost făcute în Elveția. De ce? E foarte important ca țara noastră să nu devină o țară de negustori. Trebuie să avem agricultură. Producție proprie. La început, materia primă o să vină din afară, o să facem o fabricuță în care se vor ambala produsele, apoi, încetul cu încetul, o să fabricăm produsele acolo. Mai am investiții în România, dar tot în afaceri de producție, și nu de simplu negoț.

G.A.: Gândul la țară vă răpește destul de mult timp...

- 30%.

G.A.: Pentru ce acest zbulc?

- M-am întrebat și eu! În primul rând, îmi place țara mea. Eu n-am putut să merg decât o dată, a fost ceva foarte special, în cei 45 de ani. Atunci eram privit ca un bandit, eu cu toată familia mea. În țările astea nu eram acasă, și

La masa de lucru

când nu ai o casă, nu ești om, și eu am nevoie de un steag. Elveția m-a primit extraordinar, dar niciodată n-o să fie steagul inimii mele. Steagul meu este steagul român. Așa că dacă am posibilități să-mi ajut țara, de ce să n-o fac. Îmi place că am avut succes cu ce am făcut până acum. Alții ar face altceva, s-ar duce într-o croazieră...

M.S.: Credeți că vom reuși să scăpăm de această dezbinare, și din țară și din afară? Sau este un păcat al neamului?

- Nu, sunt convins că o să reușim. Eu vin în țară la 3 săptămâni și văd diferența la cei care s-au privatizat și merge treaba. Au plăcere și entuziasm, numai că nu sunt destui. Și nu este concurență. Eu, ca să ajung ce sunt aici, trebuie să mă bat cu 96 de firme similare, mari, care încearcă să-mi ia jumătate de procent pe piață. În România, dacă poți să faci un produs care se cumpără, nu sunt probleme. Suat altele: nu sunt bani, nu sunt cadre, nu e o rețea. Așa că sunt convins că va fi altfel, dar dacă nu schimbăm ce am spus până acum, atunci o să dureze mult mai mult.

M.S.: Care a fost cea mai dificilă experiență în acești 5 ani?

- Când am venit cu prietenul meu care voia să investească în 3 fabrici de bere și n-am reușit s-o facem. Dacă te duci

la Intercontinental sau la Sofitel, găsești bere din Ungaria sau Germania. De ce să dăm atâtea taxe altora? Foarte bine pentru ei, dar nu e normal! Și acum am clienți care așteaptă să facă fabrici de țigăre în România. Schimbați legea la accizele pentru cafea și țigări, și în două luni vă aduc investiții de 200 de milioane. Dar dacă nu se schimbă... nu fac.

G.A.: Purtați un nume cu o rezonanță deosebită în istoria noastră. Cu ce sentiment purtați acest nume?

- Cu foarte multă mândrie. Dar nu sunt numai eu, au fost foarte multe familii valoroase: Știrbei, Cantacuzino, Brâncoveanu, Rosetti. I-am spus fiului meu: nu înseamnă că ești mai bun doar pentru că te numești Sturdza. Fă ceva ca să fii mai bun. Ca să poți doar numele și să spui că ești mai bun, asta mă revoltă. Tata și mama ne-au explicat asta, celor trei frați, și am muncit ca nebunii, am reușit toți trei, dar nu pentru că ne cheamă Sturdza. Cel mai bun și vechi prieten pe care îl am se cheamă Ion Țiriac, și nu este de familie nobilă, dar s-a luptat, a arătat ce poate, și uite ce a devenit. Nu sunt prieten cu cineva numai pentru că este nobil, sau nu devin prieten cu cineva pentru că nu este dintr-o familie nobilă.

G.A.: În ce limbă gândiți, prințe Sturdza?

- În românește.

Cu asemenea produse, negreșit sunteți frumoase

„Lupta e dură”

■ **Di Ion Șerban, într-un dialog „cu garda deschisă”**

Dialogul cu dl Ion Șerban - președinte director general al Grupului de firme Freedom Star Constanța - a avut loc în martie, la București, între două gale ale „Centurii de aur”. Îl publicăm acum, când domnia-sa are bucuria de a i se fi împlinit, la Berlin, visul de a avea doi campioni mondiali la box.

sarul, ca șarpele o pradă. Asta îi deosebește de ceilalți boxeri. Un boxer cubanez ajuns în ring este ca „un câine”, să-i spun așa, scăpat din cușcă.

- Credeți că nivelul actual al boxului românesc ar fi fost același dacă n-ar fi intervenit oameni ca dl Șerban?

- Asta nu trebuie s-o spună el, trebuie să o spună alții. O fac din pură plăcere. Sunt câteva rezultate care ne bucură. Mă refer la lotul național de juniori, cu talente reale, cu un campion mondial, cu doi medaliați, doi boxeri medaliați

cu bronz la campionatele mondiale de la Istanbul 1994. Pentru campionatele europene de la Balaton-Ungaria, din vara acestui an, obiectivul nostru este câștigarea a trei titluri de campion. La Berlin - doi campioni mondiali!

- Omul de afaceri îl poate fi recunoscător omului interesat de sport sau invers?

- Acesta este un punct foarte sensibil, foarte delicat, pentru că omul de sport îi mulțumește întotdeauna omului de afaceri. Dar întotdeauna se găsesc soluții ca prin acest sport, mai ales în boxul internațional, să intri în contact cu oameni din majoritatea țărilor de pe glob, să intri în relații de afaceri foarte bune. La un congres în Italia am cunoscut un sponsor al boxului ucrainean. M-a invitat să merg la el, pe probleme de box, pe relațiile noastre de prietenie existente în box. El este însă, în același timp, președintele celui mai mare trust de construcții în

străinătate din Ucraina. Am început să facem afaceri.

- Nu mai e un secret pentru nimeni ce ați făcut pentru Francisc Vaștag! Viitorul lui continuă să fie deosebit.

- Francisc Vaștag este un supertalent al boxului românesc, al boxului mondial. Este o realitate. Un Francisc Vaștag se naște o dată la o mie de ani. Nu v-o spun eu, v-o spun marii specialiști de box. Francisc Vaștag, dacă nu interveneam, era acum, undeva, în străinătate, boxând ca profesionist, sau nu mai făcea box. Acest sportiv de excepție, de bun simț, rafinat, student la Facultatea de Educație Fizică și Sport din Constanța, a avut patru-cinci oferte mari (mai are și acum) de a trece, de a semna mâine la profesionalism. Dar nu este pentru el. Sau nu este cazul și n-are de ce trece acolo. De aceea noi i-am oferit ceea ce își dorea: liniștea și siguranța materială, liniștea zilei de mâine. Aceasta a contat foarte mult. Așa, steagul României s-a înălțat pe cel mai înalt catarg; a meritat, și asta este puțin spus, să facem ceva pentru el. Nici Ministerul Sportului, nici alți factori n-au avut posibilitatea de a sprijini, datorită lipsei de fonduri; de aceea am intervenit noi.

- Francisc Vaștag reprezintă, într-un spot publicitar, una din firmele noastre, Freedom Star Electronic; televizoarele Freedom. Acesta este benefic și pentru noi. Căutăm să legăm toate aceste activități, atât pe partea sportului de mare performanță în box cât și pe partea afacerilor...

- Revenind la Francisc Vaștag...

- ... putem spune că i s-a explicat - și cred că el a înțeles foarte bine - că mai are două mari obiective: câștigarea, pentru a treia oară, a titlului de campion mondial, de la Berlin, în mai 1995, și câștigarea

titlului olimpic la Olimpiada de la Atlanta din 1996. După care boxerului Francisc Vaștag nu i se mai poate cere nimic. Având toate aceste titluri are tot ce-și poate dori un boxer. Are toată panoplia titlurilor supreme și ar fi cel mai mare boxer al tuturor timpurilor.

- Ce părere aveți până acum despre „Centura de aur” care se desfășoară în București?

- „Centura de aur” este unul dintre turneele internaționale de tradiție ale României, ale Bucureștiului. După 1989, participarea la Centură a fost mai slabă; acum, printr-o propagandă corespunzătoare boxului românesc - aflat pe unul din pozițiile fruntașe - „Centura de aur” este cotată ca unul dintre primele cinci turnee ca tărie din lume (sistemul AIBA). Ne-au onorat țări cu mari tradiții în box, cum este Cuba, care și-a trimis o pleiadă de campioni mondiali de juniori și tineret, generația de mâine a cubanezilor. Nu ne-au trimis boxeri de mână a doua.

- V-ați închipuit vreodată în lpostaza aceasta, de om de afaceri?

- Nu. Viața este însă ca în box. Prima repriză conduci; a doua repriză primești un croșeu de dreapta și ești numărat. Apoi, din nou te ridici.

- A fost bine pentru dv.?

- Dle Arion, noi toți trebuie să vedem ce a fost bun și ce a fost rău în vechea societate. Oamenii de vârsta mea, a dumneavoastră, sunt oameni complecși, antrenați pentru probleme dificile, adică nu ne-a surprins această economie de piață. Nu, nu ne-a surprins nepregătiți; adică cine a știut să se adune repede, să-și revină (folosesc un termen din box), să gândească repede, a făcut-o, și a reușit.

- Domnule Ion Șerban, de ce vă ocupați cu atâta pasiune și de box?

- Pentru că boxul este unul dintre cele mai frumoase sporturi, pentru că l-am practicat și eu.

- Ați spus o dată - și am reținut: cine a făcut box înțelege ce înseamnă suferința, viața unui boxer și amărăciunea; evident, și bucuria victoriei - victorie plătită tot cu pumnii pe care îi primești.

- Ringului i se mai spune și „altarul”.

- Acolo există multă bucurie când învingi?

- Există multă tristețe. Am practicat acest sport începând din școala profesională. Sâmbăta și duminica, pe platoul școlii, se monta un ring, unde, cu patru perechi de mănuși de box se făceau 15-20 de gale. Campionii erau „valabili” numai o lună. Tot timpul se acordau revanșe celui de-al doilea, învinsului. Aveam niște profesori de sport extraordinari de isteți care știau să facă propagandă acestui sport; ei ne-au făcut să iubim acest

sport, care te face bărbat, te face corect cu tine însuși, cu adversarul.

- Și totuși de ce atâta implicare?

- Boxul, ca și alte discipline, după 1989 a cunoscut la noi un declin. Era normal să intervenim, să ajutăm cât putem, ca această disciplină deosebită să rămână sus. E frumos și este bine că astăzi România se plasează în clasamentul pe națiuni pe locul trei, patru, atât la seniori cât și la juniori.

- Sunteți mulțumit de nivelul acesta?

- Dorința mea este de a ne bate, de la egal la egal, după cum v-am zis, cu cei mai buni. Acești sportivi extraordinari, mă refer la cubanezi, pe care îi admir (admir școala lor de box, care este o școală mare), o spun cu plăcere, au învățat box de la români. Cubanezii au reușit printr-o perseverență fantastică, prin faptul că mai au ceva în plus de la natură, au acea tenacitate ieșită din comun, au acea dorință fantastică de victorie. Își urmăresc adver-

- Sunteți un om liber?

- Am ajuns sclav al propriilor mele idei, al activității mele. Este foarte greu să abandonezi ceea ce faci la ora actuală, să ieși din acest hățiș de angajamente pe care le ai pe orizontală și verticală. Mai sunt probleme față de oamenii cu care lucrezi, probleme de salarizare, probleme de orgoli... Este foarte greu să ieși de aici. Nu este decât o singură șansă: să mergi înainte.

- Nu este o surpriză, la dv., că munciți atât de mult!

- Și înainte munceam 24 din 24 de ore sau cât era nevoie. Dar, de data aceasta, mai există o responsabilitate. Singura mea evadare plăcută este în box.

- Vă e teamă de o înfrângere?

- Trebuie să fim pregătiți întotdeauna să primim lovitură și să știm să ne recunoaștem și învinși, atunci când suntem învinși. Totdeauna trebuie să fii pregătit și pentru o înfrângere. Jocul e complex și greu.

- Prin natura dv., din câte știți, sunteți totuși un luptător?

- Da. Dar lupta e dură, de multe ori, și nu corectă întotdeauna. Dacă vorbim de afaceri, mă refer la legi care nu sunt așa cum ar trebui să fie. Mă refer la condițiile din țară care sunt departe de a crea acea premisă a privatizării, a unei privatizări reale, cu toate că este singura șansă a acestei țări. Este cea mai mare greșală ca românul să fie considerat tâmpit sau prost. Românul a fost întotdeauna un om deștept, un om care s-a orientat rapid să muncească, să-și revină, să renască din cenușă. Și este păcat, pentru că în cinci ani de zile aveam șanse să fim mult mai sus.

- Este foarte frumos ce-ați spus, deoarece cineva ar putea zice: dl Șerban este un om împlinit, ce-i mai pasă lui de ceilalți?

- Dl Șerban este un individ, este un ins care nu ia nimic pe lumea cealaltă. Un miliardar american, acuzat că este avar, că dorește să aibă cât mai mulți bani, a zis: „Eu, când plec pe lumea cealaltă, am lăsat un testament scris: să se facă două găuri în coșciug, ca să vă arăt că am plecat cu mâinile goale pe lumea cealaltă. Plec la fel ca și voi”. Important este ca noi, cei care am avut o șansă, să facem ceva în acest domeniu al privatizării, să facem ceva pentru țară, nu

Doi campioni susținuți de Freedom Star

numai pentru noi. Vă spun, pentru mine era mai bine înainte, aveam timp mai mult. Puteam să mă ocup și de mine. Acum, nu-mi mai aparține timpul. Eu aparțin celor aproape 1000 de oameni cărora trebuie să le dau salarii. Pentru că nu pot să mă uit în ochii lor, luna viitoare, și să le spun: n-avem bani să vă dăm salariile. E foarte greu să faci treaba asta. Când ai ajuns în situația asta deja aluneci pe tobogan. Jocul nostru e un joc dur. Trebuie să facem ceva pentru țară, să construim ceva la loc în țara asta. Eu încerc să fac o fabrică, două, trei, mici, mari, la posibilitățile noastre, la posibilitățile profitului pe care îl realizăm, lucruri care nu sunt ușoare. Facem asta pe creditele băncilor din România, credite externe, asocieri cu alte firme străine. Folosim toate mijloacele ca să putem să existăm, să facem ceva. Sunt un om căruia îi place să construiesc, să pună ceva la temelie, nu pentru mine, că eu aș putea să mă retrag, dacă n-aș avea bun simț în mine și respect față de oamenii cu care lucrez.

- Relația cu familia?

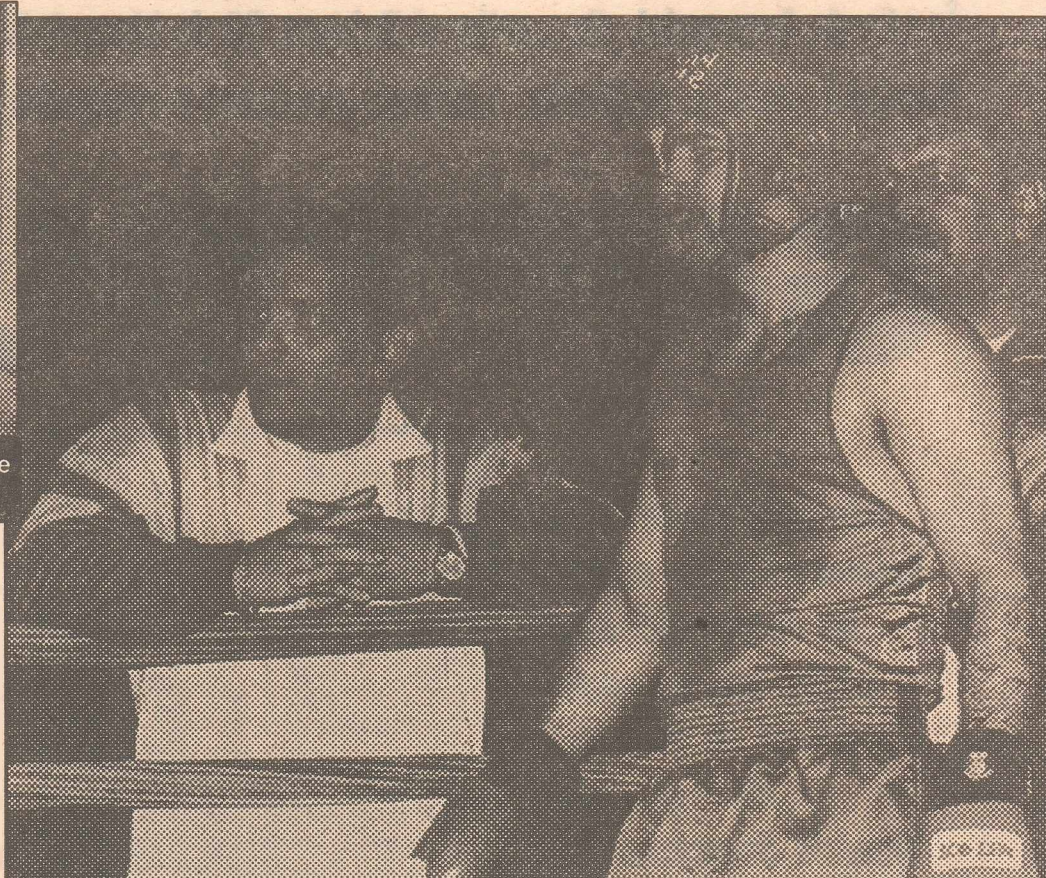
- Am un băiat, se pregătește pentru facultate, dă bacalaureatul anul acesta. Soția este și ea ocupată la o firmă de construcții care merge foarte bine. Eu i-am băgat această firmă în cap, ca să o ocup și pe ea.

- Deci, nu sunteți liber?

- Nu sunt un om liber. Boxul este singura mea plăcere, printre singurele pe care mi le mai oferă această viață. Când sunt lângă acești copii, la o competiție mare, mă simt bine.

- Ce v-ați propus să realizați în următorii ani?

- În afaceri există o dinamică continuă. Am intrat într-un angrenaj din care nu se mai poate da înapoi. La mine, pas înapoi nu mai există. Numai - Doamne ferește - sănătatea, alte probleme, cauze de forță majoră, dar,

din punct de vedere subiectiv, să se facă un pas înapoi nu se poate. România poate intra în rândul țărilor dezvoltate numai prin muncă, printr-o muncă hotărâtă. Nu revenim la lozinci sau la vechile lozinci, dar fără muncă nu se poate. A munci vineri până la ora 12.00, de unde să aibă țara aceasta parte de progres, de producție materială, de bunăstare?

- Ce l-a lipsit României în acești ultimi 5 ani?

- I-au lipsit 10-15 legi care să guverneze întreaga activitate economică, socială, politică dacă vreți. Mai puțin vreau să atingem sfera politică, nu mă interesează, nu-mi permit să mă bag în chestiunile acestea.

- Chiar nu v-ar interesa să pătrundeți în sfera politicii?

- Nu acum.

- Cum ați caracteriza starea actuală a economiei?

- Trebuie să fim sinceri și corecți. Suntem într-o situație limită, inferioară, pe latura economică. Întreprinderile românești, la ora actuală, sunt poate în pragul dezastrului. Cunoșc foarte bine situația economică din țară, știu ce se întâmplă. Revenim din nou la legile acestea care nu există, la partea fiscală excesivă. Normal, trebuie să fie lăsat acest mic întreprinzător să producă mai întâi, să nu-l sufocăm nimeni, pentru că dacă îl omori, nu-ți mai produce nici cât îți dă acum. Statul nu acordă nici un fel de facilitate întreprinderilor mici, mijlocii, private, sau acordă facilități foarte puține. Fiscalitatea

este excesivă. Interesele acestor firme scad pe măsura neintervenției statului vizavi de acordarea unor facilități.

- Ce-ar aduce nou politicianul Șerban?

- În primul rând, dacă-mi pun în cap o idee, asta vreau să înțeleg foarte bine, nu mă las până nu o duc la capăt. Apoi, am bunul simț să mă consult cu acei specialiști de care nu ducem lipsă. CE SĂ-ȘI DOREASCĂ un politician azi, în România, un politician care este obiectiv, pur, adevărat, ce să-și dorească altceva decât binele țării? Dacă o mai ducem 2-3 ani în situația asta, nu ne mai putem ridica; nu mai sunt soluții, șanse.

- Sunteți fericit, dl Șerban?

- Sunt un om ocupat, domnule Arion, tracasat. Am antrenament pentru activitățile acestea dure, rapide și ceea ce este important este că m-am păstrat ca om. Sunt același, nu m-am schimbat. Mi-am dat demisia din Ministerul de Interne, pentru că au vrut să mă mute la Covasna. N-am vrut să merg acolo. Mi-am dat demisia și un timp n-am lucrat. Trecerea mea în această economie de piață a fost o soluție pentru mine, ca să fac ceva. Am plecat de la lucruri mărunte, am găsit soluții din mers. Nu am avut nici un ban nicio-dată. Cine mă cunoaște știe cum am fost, ce-am făcut bun, rău, n-are importanță, alții apreciază asta, nu o apreciez eu. Mi-am propus să rămân același, un om sincer, corect față de familia mea, față de cei cu care lucrez. N-am întors

spatele la nimeni, am vorbit cu toată lumea, am respectat pe toată lumea. Dacă pot să ajut 1000 de oameni, mi se rupe inima că nu pot ajuta un milion. Dar asta este posibilitatea financiară, limitele noastre, pentru că nu se poate mai mult. Sunt însă mulțumit că am putut să ajut multă lume și, în continuare, din asta mi-am făcut un ideal: să creez locuri de muncă. Cea mai mare fericire a vieții mele este când dau unui om ceva de muncă, să lucreze, să aibă un salariu, să aibă mulțumire sufletească. E greu când auzi despre cineva: are trei copii, soția nu lucrează, copiii sunt elevi sau studenți, e tragic. Poate aici este un punct slab al meu. Este printre puținele puncte slabe ale mele. Apropo de obiective, de noi locuri de muncă: am creat un complex zootehnic. Astăzi, în România, este unul dintre cele mai moderne complexe zootehnice. Am datorii mari în bănci: și afacerile din afară se fac tot creditate de bănci. A avea credite la bănci, înseamnă a avea active, forță să lucrezi. Banul trebuie rotit ca să producă bunuri materiale. Acest complex zootehnic, cu care efectiv mă mândresc, e undeva pe lângă Medgidia. Este o frumusețe, este apreciat nu de mine, pentru că eu poate par subiectiv, ci de cei care îl vizitează, specialiștii... Este unul dintre cele mai moderne complexe din Europa de est, numai cu aparatură, utilaje din Franța.

- N-ați obosit, dl Șerban? Nu vă opriți?

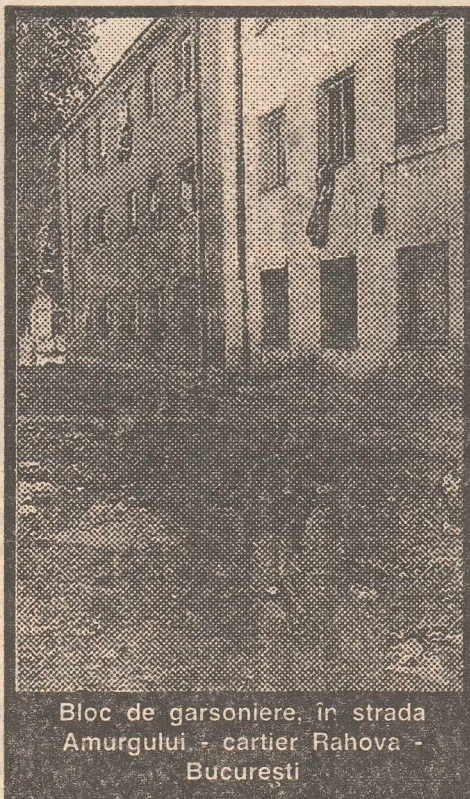
- Nu.

GEORGE ARION ■

În strada Amurgului, din cartierul Rahova, 20 de blocuri de confort 3-4, colcăind de mizerie și șobolani, Capitalei noastre originale, măreață realizare a regimului Iliescu

GHETOU ÎN B

Adevărați cuceritori ai Estului sălbatic, oamenii au apărut aici acum câțiva ani, au ocupat scurt tot ce se numea „bloc” și... gata! Primăria Sectorului 5 nu dă oamenilor din aceste blocuri repartiție. Fără repartiție, lumea nu-și poate face acte pentru casă. Dacă n-au acte, vine poliția. Dacă vine poliția, încep necazurile. Și curg amenziile...

Bloc de garsoniere, în strada Amurgului - cartier Rahova - București

Povestea blocurilor din strada Amurgului, cartierul Rahova, din București, a început în urmă cu trei ani. Vechii locatari au primit repartiție și s-au mutat în case mai bune. Imediat s-a dus vorba că blocurile de două sau patru etaje, din strada Amurgului, au rămas libere, cu excepția câtorva apartamente sau garsoniere. Așa au venit oameni din toate părțile Bucureștiului și s-au mutat în cele 20 de blocuri din strada Amurgului. Cei care s-au mutat aici sunt și români și țigani. Ei și-au părăsit vechile locuințe, pentru că nu mai puteau plăti chiria. În marea lor majoritate sunt oameni nevoiași, cu salarii mici sau șomeri. Problema este că s-au mutat în blocurile din strada Amurgului în mod abuziv.

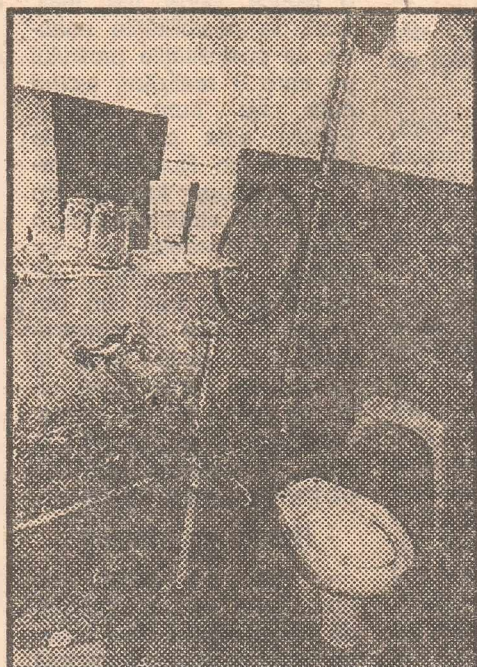
Primăria Sectorului 5 s-a trezit cu aceste blocuri ocupate peste noapte și a refuzat să le acorde oamenilor repartiție pentru aceste locuințe, deși oamenii s-au dus de nenumărate ori la Primărie și au cerut să fie recunoscuți legal ca ocupând aceste locuințe. Este însă greu de aflat cui aparțin de fapt aceste 20 de blocuri. Unii locatari susțin că au primit repartiție de la întreprindere, dar n-au primit nici un act care să ateste că au intrat în posesia locuinței. Am încercat să aflăm adevărul de la Primăria Sectorului 5, dar primarul e plecat, viceprimarul e în nu știu ce audiență, iar la Serviciul „Spațiu locativ”, din cadrul Primăriei, când am spus care este subiectul întrebărilor, funcționarii au început să dea din colț în colț și au zis că e mai bine să vorbim cu primarul.

Secția 19 poliție se află în imediata apropiere a blocurilor din strada Amurgului. Comandantul Secției, locotenent-colonel Prisecaru, ne-a declarat:

„Primăria ar putea să ceară poliției evacuarea locatarilor din aceste blocuri, dar n-a cerut-o până acum. Amenzile pe care le dăm acestor locatari sunt o măsură legală. Poliția le pretinde să-și facă forme legale pentru aceste locuințe, dar ei nu pot, pentru că n-au repartiție de la Primărie. Primăria nu le dă repartiție, pentru că...” Nici Poliția nu știe de ce Primăria nu dă repartiție oamenilor din blocurile de pe strada Amurgului; își vede în liniște de amenzi, biata de ea, covârșită de grijile încasării banilor...

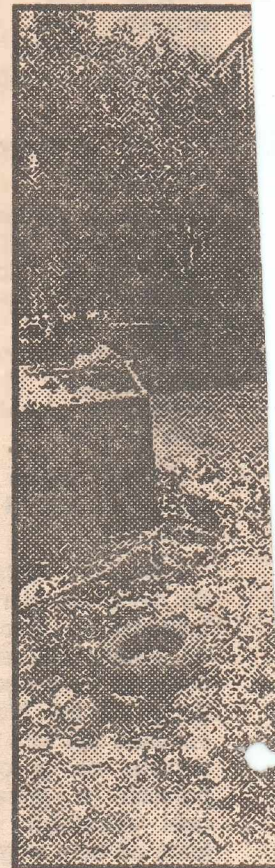
Gunoaie, șobolani, gândaci, igrasie, violuri și... TV-cablu!

Locatarii din cele 20 de blocuri de pe strada Amurgului trăiesc într-o mizerie cruntă: blocurile sunt înconjurare de mormane de gunoi, subsolurile sunt pline la refuz de apă și de aici vine un miros greu de suportat, ca să nu mai vorbim de mulțimea de țânțari din timpul verii; șobolanii umblă în voie, gândacii

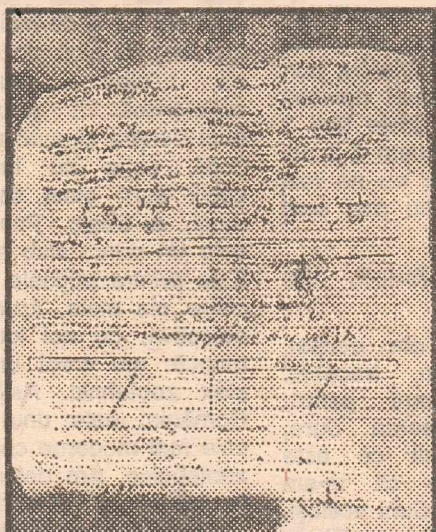
Bucătăria și grupul sanitar sunt una și aceeași cameră

familia Stan nu are alocuiește legal aici, lunar 3.700 lei chirie schimb, oamenii din blocuri au declarat că ei nu plă

n-au cui, dacă nu dețin locuința lor. Oamenii de aici constituie într-o asociație, așteaptă ca Primăria să le dea repartiție pentru ca lumea să plătească chiria și să nu mai fie ame locuiesc fără forme legale.

Familia Stroescu, de la 1, apartament 21, a fost a

Amenda poliției, pentru locatarii blocurilor din strada Amurgului. Motivul: ocuparea locuinței, fără forme legale.

Veniturile familiilor din strada Amurgului sunt foarte mici. Le mai rămân doar bani pentru pâine

au umplut blocurile, igrasia mănâncă pereții, distruge mobila și hainele, sănătatea, moralul oamenilor.

Am aflat de la o bătrână care locuiește aici de 20 de ani, că în blocurile din strada Amurgului nu se mai dă căldură, iarna, de 12 ani! În plus, blocurile nu sunt prevăzute cu instalație pentru gaze și ca urmare lumea face mâncare la reșou sau... la lemne, în fața blocului.

„Apă caldă avem dimineața, de la 7 până la 12, și seara, de la ora 6 până la 9. Apa rece - cam la fel. Trebuie să mergem cu gălețile, să luăm apă de la cișmele, de pe străzi”, spune Stan Nicolae, din blocul P-2, apartamentul 117. Curios, deși

amenii trăiesc, de câțiva ani, fără acte, constituie fala și mândria

ICUREȘTI

este că plătesc înă. În ne-au ntru că

în construcții sau la patroni. „Fata mea, în vârstă de 21 de ani, a lucrat la un patron și pe 22 ianuarie 1995 a fost violată de trei inși. Acum e la spital, pentru că i-au deplasat uterul. Doi dintre infractori au fost arestați. Al treilea umblă pe aici și mi-e frică să nu se ia de băiatul meu mai mic, când se duce la școală. Seara stau cu toporul la ușa, când aud scandal pe holul blocului. Aici ți-e frică să umblî seara pe stradă, că te dezbracă și te omoară!” Declarația aparține lui Stan Nicolae.

Și un fapt de bun augur: blocurile din „ghetoul” de pe strada Amurgului dispun de televiziune prin cablu! (va urma)

DAN GHEORGHE ■
Foto:
FLORIN IONIȚĂ ■

Interiorul unei garsoniere de 4,30 pe 4 metri suprafață. Aici trăiesc și familii de câte 5-7-9 persoane

Când își pun rufe la uscat, oamenii trebuie să le păzească - altfel dispar

Intrarea în apartament, într-unul dintre blocurile din „ghetou”

DURREF, speranța celor fără locuință

S-a spart gheața

□ Guvernul va finanța programul dlui Andrei Hododi. Vom avea case extrem de ieftine?

- Stimate dle Hododi, în ce constă Hotărârea Guvernamentală aprobată pentru Societatea DURREF, în ceea ce privește cercetarea și implementarea Durref-ului cu finanțarea Ministerului Cercetării și Tehnologiei?

- O Hotărâre de Guvern este doar o Hotărâre de Guvern. Restul va trebui făcut de lege și de legiuitor. Deci, ne-ar trebui o lege în acest sens, dar despre aceasta - altă dată. Hotărârea de Guvern, aprobată de curând, specifică clar și categoric că cercetarea Durref-ului trece pe cercetare națională (punctul 25 din Hotărârea Guvernului nr. 27/1994, și că se urmărește cercetarea, testarea și implementarea Durref-ului în viața economică românească, cu subvenționarea acestei cercetări și omologării până la stadiul de produs finit la scara 1/1. Ministerul Cercetării și Tehnologiei plătește societății noastre stația-pilot, utilajele și tot ceea ce ține de producția acestor rețete. Primul ministru, în încheierea ședinței care a avut loc cu o zi înainte de aprobarea Hotărârii de Guvern, a specificat categoric că în cazul în care rețetele testate și omologate sunt într-adevăr strategice pentru economia națională, Guvernul se angajează să finanțeze capacitățile industriale de producție; fie de la buget, cu rambursare în 15 ani, fie cu garanții guvernamentale.

- Sunteți satisfăcut de această Hotărâre a Guvernului?

- Este un prim pas; o Hotărâre de Guvern are viață un an de zile. Dar cred că ar trebui ca Guvernul să se gândească la o lege prin care și alți inventatori care ar putea ajuta economia națională în viitor să beneficieze, fără Hotărâre de Guvern, de această splendidă „găselniță” prin care inventatorul să nu aibă decât grija de a demonstra până la faza de fabricație; nu să alerge după bani pe la bănci și astfel să se deprecieze dintr-un anumit punct de vedere.

- Așadar, stimate dle Andrei Hododi, Societatea DURREF a depășit faza de demonstrație a realizării unui material sau a mai multor materiale...

- Durref-ul și eu personal propunem o activitate integrată de producție, în sensul că achiziționăm deșeuri naturale și, printr-un procedeu propriu de producție, obținem prefabricate de un anumit tip, pe care, după nevoi, le prelucrăm, obținând produse finite: pardoseli, lambriuri, mobilier, elemente finisate pentru construcția de locuințe; Durref SRL montează aceste produse finite până la nivel de casă mobilată, direct beneficiarului, fără intermediari.

Deci, Durref SRL nu vinde nici prefabricate, nici semifinite, ci doar finite, puse în operă. În acest fel noi ne putem asuma responsabilitatea producției executate până în faza de dare în exploatare, neavând din punct de vedere legal nici un fel de justificare în cazul în care acestea nu întrunesc calitatea declarată; adică având întreaga răspundere.

Un exemplu: tăiem copacii și îi vindem sub formă de cherestea. Indiferent ce preț luăm pe această cherestea, oricum luăm mai puțin decât pe mobilierul rezultat din ea, iar pentru un metru cub de cherestea folosim cam doi metri cubi de copac tăiat; deci dintr-un metru cub de copac tăiat, ca produs finit ajunge în casele noastre 0,4 m.c. Tehnologia Durref recuperează cei 0,6 m.c. de deșeuri lemnoase, în totalitate, producând valori complementare. Sunt lesne de înțeles beneficiile.

- Dle Hododi, v-aș propune, în continuare, să ne vorbiți despre două componente fără de care nu se poate pune problema progresului: retehnologizarea și cercetarea.

- Retehnologizarea (sau completarea tehnologică) cere bani și timp. În foarte multe cazuri nu poate fi făcută de managerii societăților. Eu văd lucrurile în felul următor: colectivul managerial al societății propune tema Ministerului Cercetării și Tehnologiei, acesta o studiază cu ajutorul unei echipe de specialiști, o avizează și o repartizează institutului specializat, spre cercetare, cu termen de soluționare etc. Institutul studiază din toate punctele de vedere posibilitatea completării tehnologiei sau retehnologizării, ținând cont de toți factorii tehnici, calitativi și de marketing.

După terminarea cercetărilor, dacă rezultatele sunt favorabile Ministerul Cercetării și Tehnologiei propune Guvernului finanțarea sau garantarea finanțării societății respective. Pentru asta e necesară formarea unui colectiv adecvat de superspecialiști din toate domeniile, condus de un inventator cu calități pragmatice indubitabile.

Acest colectiv (institut) ar urma să aplice rezultatele cercetării până la demonstrații în stații-pilot, concepând tehnologii de fabricație a produselor rezultate de pe urma cercetării. Acest colectiv (institut) va trebui să aibă statut de „strategic”, cu tot ce rezultă din aceasta, iar rezultatele să fie comunicate doar Președinției, primului ministru și, numai după crearea capacităților industriale, ministrului de resort. Se poate face asta printr-o lege foarte bine gândită, care să-i asigure un regim special și în care să nu se poată pătrunde, ca angajat, decât după ce o comisie mixtă va analiza argumentele cererii de a face parte din acest colectiv. Ca să fiu mai clar, aș da un exemplu: un astfel de organism este NASA! Acest organism s-ar putea numi INCAS (Institutul Național de Cercetare Aplicativă Strategică).

ALECU MARCIUC ■

Transfer de înaltă tehnologie în proiectarea asistată de calculator

La mijlocul acestei luni a avut loc la Poiana Braşov un Simpozion organizat de SCOP COMPUTERS şi firma americană SUMMAGRAPHICS, firmă ce se ocupă cu producţia şi comercializarea de plote, cuttere şi digitizoare. Cu această ocazie directoarea de marketing a firmei SUMMAGRAPHICS, dna Jana Heaton, ne-a răspuns la întrebarea:

- Cum apreciaţi colaborarea cu firma SCOP COMPUTERS şi cum evaluaţi piaţa de profil din ţara noastră?

- Am început să fac afaceri cu SCOP COMPUTERS acum patru ani când am venit la SUMMAGRAPHICS. Am fost norocoasă într-un fel. Contractul exista deja, ceea ce pentru mine a însemnat să vin direct aici să discut cu operantul. A fost destul de uşor.

În ceea ce priveşte România, să vă spun ceva. Pentru marea majoritate a companiilor din Vest, după evenimentele din '90 încoace, un lucru era foarte clar: trebuia făcut ceva în această parte a Europei. Numai că nu se ştia prea bine ce şi cum trebuia început. Diferitele companii

acţionau într-un mod arbitrar, diferit. Au existat companii care şi-au spus: dacă cei interesaţi vor să cumpere un produs - îl dăm, nu ne interesează cum şi ce fac cu el. Au existat altele care de la bun început au încercat să stabilească o structură similară în aceste pieţe, aşa cum aveau deja pieţele tradiţionale din Occident. Practic aceasta, cea de-a doua cale, şi-a ales-o SUMMAGRAPHICS. Distribuitorii cu care lucram în Cehia, România, Ungaria etc. sunt practic aceiaşi prin care am intrat pe aceste pieţe. Am avut multe situaţii când un potenţial cumpărător, destul de mare, a venit direct la noi neştiind cum funcţionează sistemul de distribuţie. Nu realizau că atunci când cumpăra un produs care are un anumit grad de complexitate este mai bine să-l cumpere de la un distribuitor local, care îl înţelege şi-l poate susţine tehnic. De aceea am căutat să le explicăm şi să-i îndrumăm în cazul nostru la SCOP COMPUTERS.

Colaborarea dintre SUMMAGRAPHICS şi SCOP COMPUTERS are deja o istorie şi remarc cu plăcere că dialogul şi colaborarea noastră are un

caracter permanent, ascendent.

Creşterea potenţialului economic al firmelor româneşti cu capital de stat sau particular îşi găseşte o reflectare directă în desfacerea (vânzarea) plotelor, cutterelor şi digitizoarelor, demonstrând totodată tendinţa generală de introducere a noilor tehnologii atât în proiectarea asistată de calculator, cât şi în domeniul graficii.

Firma SCOP COMPUTERS sub conducerea directorului său general, dl Alexandru Vişan, a dovedit seriozitate şi profesionalism, ca o consecinţă directă fiind şi prezenţa noastră aici, acest Simpozion nefiind altceva decât un transfer de înaltă tehnologie. Trebuie să vă mărturisesc că am fost plăcut surprinsă de abilitatea tehnică a

Dna Jana Heaton
alături de dl Guido Van Eylen

angajaţilor firmei SCOP COMPUTERS de competenţa acestora, lucru confirmat şi de specialistul nostru Guido Van Eylen şi pot spune că ne gândim de pe acum să repetăm această experienţă anul viitor, când sperăm să avem o participare şi mai largă din partea dealerilor dv. locali.

DAN CIUCIUCU ■

Asociaţia Internaţională a Băncilor Comerciale

□ Reuniune anuală sub patronaj BANKCOOP

Asociaţia Internaţională a Băncilor Comerciale, cu sediul la Moscova, înfiinţată în 1991 de către 22 de bănci din ţări central-europene şi CSI, are în fruntea sa, începând cu luna mai 1994, pe dl Alexandru Dinulescu, preşedinte BANKCOOP. Întâlnirea care a avut loc la Bucureşti în perioada 16-19 mai a.c. sub patronaj BANKCOOP, ocazionată de desfăşurarea Adunării Generale a Acţionarilor, s-a remarcat prin numărul şi marca participanţilor, cât şi prin noile candidaturi depuse pentru obţinerea calităţii de membru al acestei asociaţii profesionale bancare. A fost confirmată încă o dată ponderea majoră pe care schimburile comerciale din această zonă geografică o are în balanţa şi bugetul ţărilor respective, faptul că prăbuşirea dezastruosului sistem politic şi economic, cu toate durerile lăsate în urmă, face loc unor relaţii noi, atâta timp cât interesele, inclusiv financiar-bancare, date de apropierea geografică, contexte similare, potenţiale economice complementare etc. pot şi trebuie valorificate.

Rolul Asociaţiei este deosebit în contextul în care sectorul bancar din Europa Centrală şi de Est continuă să traverseze o perioadă de mari transformări şi restructurări. Principalele obiective ale Asociaţiei sunt de cunoaştere a băncilor din zonă, de găsire a unor moduri de cooperare, de integrare într-un sistem bancar zonal coerent.

La reuniunea care a avut loc în sala Drepturilor Omului de la Casa Parlamentului am remarcat prezenţa trimisului băncii HADLOWY din Varşovia, acupanta primului loc în topul din luna aprilie, de 50 de bănci din Europa Centrală, editat de revista The Banker. De asemenea, prezenţa celor de la Banca Ungară de Comerţ Exterior, a cărui proces de privatizare este deja încheiat. Din Rusia au

participat 6 mari bănci comerciale dintre care Banca Internaţională din Moscova ocupa în toamna lui '94 locul 6 în topul băncilor ruseşti, tipărit în Central European Economic Review. Importante informaţii referitoare la stadiul restructurării sistemului bancar românesc au făcut încă din prima zi a reuniunii guvernatorul Băncii Naţionale şi preşedintele Asociaţiei Române a Băncilor. Referindu-se la aşteptările şi rezultatele acestei sesiuni dl Constantin Dinulescu aprecia că: „Întâlnirea constituie în primul rând un fericit prilej de cunoaştere reciprocă a unor bănci şi a unor oameni din bănci, de apropiere a unor relaţii care sunt foarte importante, într-un cadru pe care îl dorim deschis şi nefestivist. Credem că lucruri care preocupă pe toată lumea, cum este, spre exemplu, problema decontărilor reciproce pot fi analizate atât în plenul adunării, cât şi în cadrul unor discuţii de la om la om. Nu putem spera o rezolvare imediată a tuturor chestiunilor. Situaţia din ţările noastre este asemănătoare, orice am spune.

Trecerea la economia de piaţă se realizează în toate ţările noastre, într-un mod conţinând multe asemănări. Problematicile băncilor prezente aici sunt mult mai apropiate în comparaţie cu acelea, să spunem, ale ţărilor din vest, spre care desigur că tindem. Drumul către această ţintă ne propunem să-l parcurgem împreună cu vecinii noştri, sprijinindu-ne reciproc, consultându-ne. Apoi, nu trebuie să

uităm că circa 30% din schimburile comerciale actuale ale României se desfăşoară pe relaţia Est şi există posibilitatea ca în anii următori şi în perspectiva mai îndepărtată, prin integrare europeană, aceste procente să sporească datorită ponderii factorului geografic. Este un spaţiu economic a cărei activitate se cere intensificată şi prin interconexiunile bancare ce trebuie făcute aici. Legăturile comerciale din zonă pot deveni mai profitabile şi datorită asociaţiei noastre bancare”.

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

Anunţ important!

BANCA ROMÂNĂ DE COMERŢ EXTERIOR S.A. - BAN-COREX oferă deţinătorilor de carduri emise sub marca VISA INTERNATIONAL posibilitatea de a obţine sume în numerar, în lei sau în valută, conform opţiunii clienţilor.

Acest serviciu este oferit în cadrul tuturor sucursalelor BANCOREX, prin intermediul ghişeelelor care vor avea afişate însemnele VISA.

În cadrul activităţii respective sunt acceptate următoarele tipuri de carduri VISA:

- Gold / Premier
- Business
- Classic.

La Palatul Elisabeta,

Specialiştii predau lecţia falimentului

Pe data de 16 mai, au avut loc la Palatul Elisabeta din Capitală lucrările Seminarului cu tema „Perspectivele implementării procedurii insolvenţei în România”. Seminarul a fost organizat de firma Deloitte & Touche Romania în colaborare cu Ambasada SUA şi Ministerul Justiţiei. Manifestarea a avut loc în cadrul Programului Regional privind procedura falimentului (Insolvabilitate şi Restructurare în Europa Centrală şi de Est) desfăşurat şi finanţat de Agenţia Statelor Unite pentru Dezvoltare Internaţională (U.S.A.I.D.). Temele lucrărilor s-au referit la: Insolvenţabilitatea şi Restructurarea în România; Dezvoltarea laturii juridice: Sprijin în formarea judecătorilor sindici (care supraveghează falimentul) şi crearea infrastructurii corespunzătoare; Modalităţi de Reorganizare în contextul noului legi; Concluzii desprinse din Studiul comparativ intraregional.

„Paradoxal, falimentul este una dintre cele mai complexe părţi din ansamblul sistemului juridic specific unei economii de piaţă şi nu există un consens general între economiile occidentale în ceea ce priveşte abordarea şi interpretarea acestui domeniu al sistemului legislativ...”, am reţinut din expunerea „Privire generală asupra Proiectului regional U.S.A.I.D.” (D.C.)

Bănci, burse, afaceri

Lămuriri de la Credit Bank

Conform unei recente declarații a președintelui Credit Bank, dl Alecsandru Babe, banca va încheia anul financiar 1994 cu un profit de circa 5-6 miliarde lei. După opinia acestuia, situația grea a băncii s-a datorat unei „crize de conducere” cât și imaginii deformate, creată de mass-media. Capitalul actual al băncii este de 5,766 miliarde lei, el trebuind să fie majorat cel puțin până la nivelul minim de 8 miliarde lei, cerut de BNR. O pondere de 75% o dețin regii autonome și societăți comerciale cu capital majoritar de stat. Firma Cosmopolitan Ltd nu mai este acționar al băncii datorită „neîndeplinirii procedurii de intrare în capitalul acesteia, conform reglementărilor BNR”.

Dero-Ploiești a fost vândută

Compania Unilever și FPS au semnat la data de 4 mai, după nouă luni de negocieri, un contract prin care concernul olandez - britanic a achiziționat 70% din acțiunile S.C. Dero S.A. Ploiești, după ce a mai cumpărat, în ultima perioadă, alte 11 firme din Europa Centrală și de Est. Acțiunile pe care FPP IV Muntenia le-a deținut

la Dero au fost cumpărate (20%) de salariați, prin carnețe cu certificate de proprietate, urmând ca restul de 10% să se împartă, după negocieri între Unilever și salariați (contra numerar). Noua societate are numele Dero Lever Ploiești.

Târgul de locuri de muncă

Bursa Română de Mărfuri și Banca Română de Comerț Exterior (Bancorex), în colaborare cu Ministerul Tineretului și Sportului, a organizat la sediul BRM, în perioada 15-17 mai, Târgul de locuri de muncă, la care au fost înscrise ca disponibile 964 posturi pentru absolvenții de studii superioare, medii, liceale și profesionale.

Xerox - un nou sediu central

Noul sediu al firmei Xerox România va fi inaugurat oficial marți, 23 mai a.c. în spațiul de la parterul Hotelului Modern din București. Ceremonia va fi oficiată de Alteța Sa Regală, Ducesa de York. Este anunțată participarea unor personalități din conducerea Xerox International.

Subvenții agricole

A fost dat publicității proiectul unui nou act normativ privind la subvenționarea dobânzilor la creditele acordate cumpărătorilor de mașini agricole. Acest act va înlocui, după aprobarea sa de către Executiv, vechile reglementări prevăzute în HG 267/94 și HG 542/94 și care favorizau sectorul privat. BCR, Dacia Felix și Bankcoop vor deschide linii de credit cu 70% din dobândă subvenționată de ministerul de resort. Perioada de rambursare a creditului este de 5 ani și se plătește un avans de 15% din valoarea mașinii. Parcul de tractoare (165.000 buc.) și combine (35.000) de care dispune agricultura românească este unul dintre cele mai vechi din Europa. Cu cei 77 ha cât revin unui tractor, România se situează pe penultimul loc în Europa, înaintea Albaniei.

Noutăți la Dacia - Pitești

Dacia R 523, noul model de autoturism fabricat la Pitești, va fi expus la ediția din anul acesta a TIBCO (29 mai - 4 iunie) și va fi lansat pe piață în cursul lunii iunie. Prețul la varianta standard nu va depăși pe acela maxim practicat la actualele Dacii, adică 8,77 milioane lei, pentru camioneta Dacia 1307. Dacia R 523 este un autoturism de clasă medie, cu 5 uși

(break) echipat cu motor transversal de 1,4 sau 1,6 l. Opțional, modelul poate fi dotat cu instalație de aer condiționat, sistem de frânare cu ABS, acționare electrică a geamurilor. Se lucrează, deja, la o nouă variantă (berlină) R 524.

Piețele inter- naționale de capital se interesează de România

A fost fixat la 150 milioane dolari primul credit provenit de pe piețele private de capital și acordat României după 1980, conform declarației viceguvernatorului BNR, Vlad Soare. Banca Centrală intenționează să solicite credite în valoare de 400-500 milioane dolari de pe piețele internaționale de capital după ce va obține din partea agențiilor internaționale de garantare a creditelor includerea în standardele de risc. Semnarea oficială a acordului de împrumut va avea loc la 31 mai la Londra. Creditul de un an anunțat a fost negociat cu Citybank și la acordarea lui au participat nu numai bănci occidentale ci și din Polonia, Republica Cehă și Ungaria. Dorința României de a reintra pe piețele internaționale de capital, exprimată pentru prima oară după căderea regimului comunist, a primit un răspuns „copleșitor” din partea creditorilor internaționali privați, ne-a comunicat aceeași sursă citată.

Din surse MEDIAFAX

BANCOREX

BANCA ROMÂNĂ DE COMERT EXTERIOR S.A.

"CARDUL"

(CARTEA DE PLASTIC)

INSTRUMENT MODERN DE PLATĂ

Continuând serialul consacrat cărților de plată - cardurilor, BANCOREX își propune să se oprească, în rândurile următoare, asupra aspectelor legate de participarea comercianților la tranzacțiile cu carduri.

! Cine sunt acești comercianți?

! Sistemul de plăți cu carduri presupune oare avantaje numai pentru posesorii cardurilor?

! Care sunt motivele care au determinat milioane de comercianți din lumea întreagă să accepte cardurile la plată?

! Iată câteva întrebări care își vor găsi răspunsuri succinte în prezentul articol.

COMERCIANTUL poate fi un hotel, un magazin, un restaurant, un cazino, un night-club, o agenție de transporturi aeriene sau de turism, o stație de

benzină, o agenție de închirieri automobile - "rent a car", o casă de schimb valutar etc.

Toți acești prestatori, indiferent de natura serviciilor prestate - comerciale, turistice, de transport etc. - sunt desigur puternic motivați să accepte plata prin carduri, beneficiind de multiple avantaje:

1. Crește volumul vânzărilor prin:

- atragerea unui număr mai mare de clienți: posesorii cardurilor se vor adăuga clienților care dispun de numerar pentru plata mărfurilor;

- creșterea sumelor cheltuite de fiecare client, acesta nemaifiind limitat în decizia de cumpărare de suma în numerar pe care o are asupra lui.

2. Scade cantitatea de numerar manipulată, multe precauții și costuri asociate manipulării unor sume mari de bani putând fi eliminate.

3. Crește securitatea operațiunilor de plată, diminuându-se mult riscul fraudelor ocazionate de banii în numerar.

4. Plata cu cartea de plastic este comodă și pentru casier, procedura de validare a cardului fiind destul de simplă.

5. Având în vedere că în țara noastră cărțile de plastic sunt la început de drum, pentru primii comercianți care aderă la acest modern sistem de plată, acceptarea cardurilor va constitui și o problemă de prestigiu și imagine.

6. Comercianții vor avea posibilitatea să opteze pentru încasări în lei sau în valută.

În România, cei dintâi comercianți implicați în tranzacțiile cu carduri vor fi prestatorii de servicii turistice sau asociate turismului: restaurante,

agrement etc.

Turistii străini se vor orienta prioritar către hotelurile care acceptă carduri la plată.

Creșterea atractivității produselor turistice românești și relansarea activității turistice vor determina creșterea numărului de turiști străini în România. Pentru comercianții implicați în acest sector economic, acceptarea cardurilor la plată va deveni imperios necesară. Cu atât mai mult cu cât serviciile suplimentare (excursii optionale, servicii de cură și tratament, închirieri și rezervări, participarea la programe de divertisment etc.) atrag cea mai mare parte a cheltuielilor de sejur, în condițiile unui turism civilizat, modern.

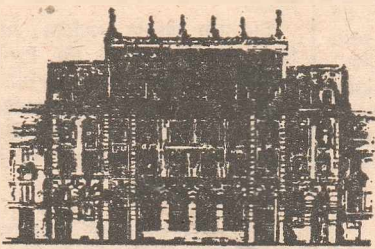
Cererea pentru a este servicii este, în general, rezultatul unei acțiuni spontane, "la fata locului" ("sur place"), fapt care explică frecvențele solicitări de achitare prin carduri, ele nefiind prevăzute în pachetul de servicii cumpărate inițial de la firmele de turism.

BANCOREX vă stă la dispoziție, pentru orice informație suplimentară la

telefon: 614.91.90

int. 9221, 9222, 9223

**În toate meseriile, dar primordial în
jurnalistică, morala și autocenzura
sunt esențiale pentru realizarea
echilibrului necesar democrației și
progresului.**

Turneu muzical sub egida Fundației Brambach

Șapte tineri români cuceresc Germania (II)

□ Trei dintre concerte au fost filmate de Deutsche Welle

25 aprilie, ora 9,30 - din Aeroportul Otopeni, 7 tineri și conf. univ. Viorica Rădoi, cu instrumente muzicale, bagaje și emoții, și-au luat zborul către Germania, pornind, astfel, într-un periplu de trei săptămâni prin orașe cu veche tradiție culturală, unde urmau să susțină 13 concerte sub egida Fundației Brambach. Poate pentru că, în timp, am scris cele mai multe articole despre Fundație, poate pentru că, prin voia hazardului, am rămas singurul cronicar muzical devotat acesteia, am fost invitată să însoțesc interpreții români în turneul care s-a dovedit o izbândă de proporții.

La Frankfurt ne-au întâmpinat Klaus Brambach, Ruxandra Șachim și Hanelore Wasow, extraordinara doamnă ce reprezenta firma Bayer, „principalul sponsor și organizator.

În „Imperiul Bayer”

Autocarul ne-a dus la Leverkusen, am fost cazați în elegantul hotel Internațional Ramada și, după un dejun copios în

Pizzeria „La Marin”, pe malul Rhinului, la Köln

compania „staff”-ului, programul a devenit foarte „străns” firma dorind să cunoaștem cât mai multe din atracțiile locului. Am fost în Țara fanteziei (un fel de Disneyland), apoi la Köln și în „Imperiul Bayer”, unde dna Pabst-Schumacher ne-a prezentat fascinantă istorie a colosului industrial, produsele din „plastic” - de la jucării și îmbrăcăminte la carcase pentru computere și automobile -, ne-am amuzat jucându-ne „serios” pe calculatoare (am primit și „premiu”, un film Agfa), am admirat grădina japoneză ce înconjoară cea mai înaltă clădire din Leverkusen (unde se află birourile firmei). Au urmat dejunul la superbul Casino, pizza pe fondul comentariului TV al meciului România-Azerbaidjan sau surpriza de a mânca „La Marin” pe malul Rhinului, servit „ca la mamă acasă”. Recepțiile de mare ținută au încheiat fiecare seară.

Cele trei concerte susținute la Erholunghaus - Leverkusen au avut loc în sala cu 900 de locuri, pe scena unde au evoluat mari stele ale operei și baletului, mari instrumentiști, dirijori și ansambluri. Deși caleidoscopic, alternând lucrări românești cu opusuri universale, pianul, vioara sau muzica de operă cu sonoritatea naiului și xilofonului, programul prezentat de tinerii români s-a bucurat de un succes ieșit din comun. Prefățate de alocuțiunile rostite de Ion Neamțu, ministru consilier al Ambasadei Române la Bonn, și Klaus Brambach, concerte au fost filmate de Deutsche Welle, iar publicul a ovaționat, bătând și din picioare, semn al entuziasmului suprem! Marcați de emoție, dar încrezători în forțele lor, pianistul Răzvan Filipolu, violonistul Ionuț Iliescu și Anca Ionță, soprana Magdalena Marcu, baritonul Sorin Tepeș, naista Giorgiana Pană și xilofonistul Violel Iftimie, acompaniați la pian de Viorica Rădoi, au primit flori și cadouri, au dat interviuri, iar fotografia lor - primii muzicieni din România invitați la Bayer - s-a alăturat, din 29 aprilie, celor ale marilor maeștri ai lumii, printre care și trei români stabiliți în străinătate - Clara Haskil, Sergiu Celibidache și Radu Lupu.

Acasă la Klaus Brambach

După 5 zile petrecute pe „Planeta Bayer”, microbuzul (pus la dispoziție pe tot parcursul turneului) ne-a purtat spre Bonn, unde întreg personalul ambasadei ne-a primit cu căldură, familia Neamțu ne-a oferit un dejun cu tradiționalele sărmăluțe, Ruxandra Șachim ne-a invitat la o cafea, iar Klaus Brambach ne-a uimit și încântat cu minunile românești, indiene și africane aranjate cu mult gust în locuința sa din Neuwied, de o eleganță demnă de blazonul ce veghează intrarea, nu departe de proprietatea descendenților Elisabetei de Wit - Carmen Silva.

În 3 mai - concert matinal la Liceul de muzică „Peter Altmeier” din Montabaur, înființat doar cu trei ani în urmă, unde tinerii interpreți români au cântat alături de cei germani într-un veritabil schimb de experiență. După o cafea „rustică” la locuința sa, directorul muzical Ulrich Adomeit ne-a fost ghid în drumul nostru prin Koblenz, oraș medieval unde, în magazinele de instrumente muzicale, fiecare și-a cumpărat câte ceva - o tobă, o

arcade pietruite și ziduri impunătoare, pentru a prezenta un nou concert, la Landesmuseum.

La cina oferită în „muzeul vinului”, l-am cunoscut pe consulul general, dr. Rauch (primul „șef” al lui Klaus Brambach în perioada petrecută în India), căruia i-am cântat „Mulți ani trăiască”, în buna tradiție românească, pentru că, la miezul nopții, trecea pragul unui nou an de viață. Am primit și câte o „lingură nupțială” pentru șnapsul sorbit în cinstea unor potențiali miri și, târziu în noapte, am revenit la Bonn.

Concert la ambasadă, cu public select

A doua zi dimineată - concert la ambasadă - un mod elegant de a mulțumi pentru găzduire, dar și un prilej excelent de a prezenta doamnelor din Clubul VIP (soții ale diplomaților germani și străini acreditați la Bonn) frumusețea muzicii noastre și talentul românesc. Entuziasmate, doamnele s-au reîntâlnit, în mare parte, cu tinerii noștri artiști, la concertul susținut în sala Augustinum (400 de locuri), unde s-a desfășurat prima seară muzicală dedicată, aici, României. Prefățat de ampla alocuțiune rostită de ambasadorul României la

Dna Pabst-Schumacher înmânând premiul

Bonn, dl Florea Dudică, sub tricolorul drapat lângă scenă, concertul a constituit un nou succes, aplaudat de diplomați și melomani, dar și de dna Rosbach, soția ambasadorului Germaniei la București, aflată, în acele zile, la Bonn. Prima jumătate a turneului se încheie, în aplauzele germanilor, cucerii de talentul, zâmbetul și dezinvoltura interpreților - care au dovedit, prin muzica lor, prin comportamentul și siguranța cu care au conversat în germană sau engleză, că România nu este în primul rând țara handicapatilor, orfanilor și „aurolacilor”. Fără a exagera, a fost un triumf românesc, o demonstrație incontestabilă a faptului că suntem europeni, ambasadori ai unei spiritualități autentice.

(va urma)

ANCA FLOREA ■

Toate artele

O boierie

Și uite că se poate: un prânz la Cantina Săracilor, cu somon afumat și icre negre, copios stropit cu șampanie!

Uite că s-a putut. La centenarul Blaga s-a tipărit o carte de mare răsfăț tipografic, cuprinzând întreaga operă poetă a scriitorului.

Mai întâi, mângâind-o cu apariția colecționarului îmbătrânit în poftă, ce se simte brusc boierit (căfănit) cu o „piesă” de senzație, simt că trebuie s-o descriu.

Are 672 de pagini strânse între coperti ce imită mătasea, protegite la rândul lor de o „cămașă” cu lăcu acvatic care nu e altceva decât, ni se spune, un pomelnic (adicăteala găteală în cap, muierescă, din Țara Oașului)! Imagini extrase după o podoabă datând de prin secolul XIX și aduse de harul. Ioanei Dragomirescu Mardare să deschidă, fastuos, lumea de miraje a poeziei blagiene.

Pisania ediției cuprinde două nume de grav răsunit: Academia Română și Ministerul Culturii. Editura e Humanitas, navă amiral împinsă de vânt bun pe un ocean de ambiții. Îngrijitorii ediției sunt fiica poetului, Dorli și eruditul critic și istoric literar George Gană (autor al prefeței). Care prefață e prefațată de un cuvânt înainte semnat de Eugen Simion.

Și uite cum, când e vorba de o slujbă murmurată sub numele unui geniu se produce un nesperat „consens”. Am văzut cum Valea Oltului poate ilumina Lancrămul transilvan într-o fericită lucrare. Am văzut cartea (românească) ivită de sub teacurile unei gutenberghării nemțești. Îl vedem pe Eugen Simion (nu chiar alintat de prietenii Liiceanului, mai-marele peste Humanitas) publicând la... Liiceanu. Și totul se petrece cu o carte de care și-a legat fălosul nume chiar Marin Sorescu!

Acest Blaga a produs o clipă de armistițiu, în bătăliile din tranșeele culturii (atât cât să fumeze și gheneralii, dar și trupeții o țigară de tutun) și faptul mi se pare cu totul remarcabil.

Ce lipsește acestui biblion de sacră poezie?

Lipsește, lipită de numele poetului, sigla Premiului Nobel. Premiu meritat și pierdut.

Atât. În rest, cartea e o bucurie aproape de neimaginat. Gest de uriaș pas (bizantin? gotic) într-o vreme de amară sărăcie.

Doar 5000 de iubitori de poezie vor putea să cumpere (abject cuvânt) acest Tot Blaga ce face din noi trezorerii ai grației.

Poate ești unul dintre ei, iubite cititor.

Eu n-o țin la vedere. Am s-o leg cu lanț aurit de Emineștii, Arghezii și Bacovii bibliotecii mele, am să-mi tocmesc un bodyguard și un Saint Bernard fioros, am s-o asigur la Banca Angliei, am să...

GHEORGHE TOMOZEI ■

Joi, 11 mai, la sediul redacției FLACĂRA,

MAȘINA DE SCRIS a premiat câștigătorii

□ Premiul constă în editarea unei cărți a fiecăruia dintre cei doi laureați și în câte o mașină de scris. Concursul continuă pentru Marele Premiu (1.000.000 de lei)

George Arion:

Într-o vreme în care ziarele și revistele acordă hectare de pagini pentru pasiunile politice sau pentru pornografie, Flacăra, respectând crezul întemeietorului ei, C. Banu, de a sluji cultura română, și-a consacrat două pagini debutanților, celor pe care aproape nimeni nu-l mai ia în seamă, de parcă n-am mai avea nevoie de alți scriitori decât cei pe care deja îi știm.

De titularul rubricii Mașina de scris, excepționalul critic literar Alex Ștefănescu, cel care vă vorbește este legat de peste două decenii: am avut același dascăl, am învățat pe aceleași cărți, am debutat în același timp, descoperiți fiind de Geo Dumitrescu. Pasiunea cu care urmăream Poșta redacției în Contemporanul sau România literară n-o vom uita niciodată. Iar eu, când citesc rubrica lui Alex, o capodoperă cu mil de personaje care sunt prezentate cu umor, cu gravitate, cu îndușoare, cu o emoție puternică, cu dragoste, devin visător, și încep să citesc cu înfrigurare numele corespondenților cărora li se răspunde, pentru a mi-l descoperi pe al meu, în dreptul căruia aș vrea să fie cele mai tulburătoare cuvinte pentru un începător în ale scrisului: Mai trimiteți!

Alex. Ștefănescu:

Trebule să vă fac o mărturisire în legătură cu felul meu de a fi. Nu simt nici o emoție dacă mă vizitează un ministru sau alt personaj influent. Dar sunt intimidat în prezența acestor tineri lipsiți de notorietate despre care ȘTIU că vor fi cândva mari scriitori.

Maria Marian:

Nu există poate nimic mai important decât să-l ajuți pe cel tiner să se manifeste. Nu putem trăi numai pentru noi, trebule să ne gândim și la cei care ne continuă.

Daniela Vlasier:

S-a vorbit mult despre lista lui Schindler. Aflați pe lista mea de salvare pe lista lui Alex Ștefănescu. Că mă număr printre cei - într-un sens mai larg a cuvântului - salvați.

Valentin Lavric:

Când am trimis o scrisoare spre îndepărtatul București, pe adresa revistei Flacăra, eram convins că nu mi se va răspunde. S-a întâmplat însă ceva legat din comun: mi s-a răspuns. Am rămas uimit: vazăică drăcia asta chiar funcționează!

Marian Popa,
director
general al
reprezentanței
Xerox la
București

Premiat de Flacăra în 1992, cu „Fierul de Cristal”, îi premiază la rândul său pe cei doi tineri scriitori. Mașinile de scris oferite nu sunt de cristal, dar sunt electronice!

Tragerea la sorti a hotărât cu ce edituri vor semna contractele cei doi autori: „fetele cu fetele și băieții cu băieții”. Pariul cu literatura al tinerilor scriitori și al distinșilor editori a început!

Mulțumim participanților la sărbătoarea „Mașinii de scris”: televiziunile Antena 1 și Amerom, colegii din presă, oaspeții care au răspuns invitației noastre. Gânduri bune tuturor!

Proză scurtă și un poem de Liana Sabău

MAȘINA DE SCRIS

Tu t'en rappelles encore?

- Mai ții tu minte ce-mi spuneai când eram foarte tineri și îndrăgostiți? Nu mai ții minte? Eheei, a trecut mult timp de-atunci, ne-a albit părul la amândoi, obosim ascultându-ne unul pe altul și plini de respectul ce-l avem pentru noi - tăcem. Ne răsfoim memoriile...

Atunci, în tinerețe, în febra prenupțială îmi luai adeseori capul în palme și privindu-mă adânc, foarte adânc în ochi, aproape dincolo de mine, îmi spuneai abia șoptit: „Draga mea dragă, ce m-aș face eu fără tine?”, după care mă sărutai pe frunte și mă strângeai în brațe tare-tare așa cum îmi place mie.

Oi, Doamne, cum îmbătrânim... și afurisita asta de astmă nu-mi dă voie nici măcar să te îmbrățișez, mă înăbuș la o simplă apropiere și tusea mă acoperă... Pleacă de-aici, Codiță, nu vezi că am treabă?

Unde ziceai că e? Ia să văd... cămașa roz cu imprimeuri, cămașa albă în dungi, gulile mov (de la Nina) sau... pe care cămașa spuneai că e vrei? A, da, uite-o!

Sunt zile în care îmi vine să cânt, să cântez... ah, tinerețea, tinerețea... simt așa cum mă cuprinde nostalgia tinereții

pline de senzualitatea primei iubiri... ce mult e de-atunci...

Tu t'en rappelles? Vorbeam în franceză când mergeam după cumpărături și lumea se dădea la o parte auzindu-ne, ca din fața a cine-știe-ce minune. Aveam puțin peste douăzeci de ani, tu împliniseși douăzeci și cinci, și făceam numai nebunii, ne jucam uitând de noi, ca niște copii pierduți prin culparele maturității.

... Îmi puneam pălăria cu voaleță, mânușile negre din saten cu blăniță de nărcă la încheietura mâinii și pandantivul bunicii - enormul păianjen de chihlimbar - la reverul hainei, în timp ce tu îți trăgeai pe ochi pălăria gri cu boruri late și te-afundai în balonzaidul bleumarin cu gulerul ridicat, sprijinindu-te englezește pe bastonul cu încrustații de fildeș al unchiului Tudor. Ce mândri eram de noi! Accesoriile noastre erau repede luate la ochi de vânzătorii ușor de intimidat ai vremii (...) și, dând din cap, și mai ales din mâini, explicând ce dorim, până la urmă ne alegeam cu produsele necesare și dorite și asta numai în schimbul unui bacșiș mărunț și al unui îndatoritor și afectat: „Merci beaucoup, mademoiselle, à bientôt!”... apoi dispăream cât mai repede pe ușa magazinului, izbucneam într-un râs zgomotos (ha! ha! ha! iar le-am făcut-o!) și fugeam ca nebunii pe străzile orașului, ținându-ne de mână și puși pe o altă șotie. De când n-am mai conversat în franceză... eram atât de romantici și de nebunatici în același timp... mi-e dor de cei care eram atunci...

Trebuie să mai aștept puțin până când se încălzește fierul ăsta de călcat... e și el atât de obosit... Cămașa aceasta bleu cu guler mare și ascuțit, cu butoniere... nu ți-am făcut-o eu cadou când te-ai întors de la București cu un alt trofeu? (pe lângă multe altele)... ba da... era prin

optzeci și... cine mai știe? dar e cămașa ta preferată, da, știu asta, de aceea-ți-o pregătesc pentru astă-seară... da, azi e o zi importantă, dragul meu, vei fi aplaudat, vei fi felicitat, toată munca ta de-a lungul anilor va fi apreciată, vei fi eroul zilei, dragul meu drag... Codiță, vrei să te arzi? Prostuțule, lasă cordonul poate te mai curentezi... uite cum i-au plesnit firele de pe lângă ștecher... de când tot zici că-l duci la reparat și uite că așa „bolnav” cum e încă o mai duce... păi da, el e de fier, pe când noi, cu oasele noastre...

Am avut o viață frumoasă, bogată, ne-am iubit, ne-am căsătorit, copiii noștri au la rândul-le nepoți (suntem niște străbunici fericiți) am îmbătrânit împreună. Ar trebui să fii foarte fericită deoarece am reușit să avem toate împlinirile posibile, dar va fi imposibil să trecem „dincolo de noi” tot împreună... Mai degrabă eu voi fi cea care... întâi eu... nu, nu, uite că nu plâng... îmi șterg numai ochii din cauza aburului fierului de călcat, nu, nu plâng... azi e o zi fericită, împlinită pentru amândoi... cum pot să plâng?... suntem de atâția ani împreună... iar tu vei fi mai fericit înconjurat de o mulțime de prieteni, de cunoștințe, de vechi colegi, de admiratori...

Uite, poftim, cămașa e gata... încă e caldă... Au, ce junghi m-a luat în șale... stai-stai liniștit că-mi trece... o gură de apă îmi ajunge... mulțumesc, dragul meu... da, m-am obosit... obosesc foarte repede... promit să stau întinsă cât lipsești tu... acum mi-am revenit... Ce spuneam? Nu spuneam nimic? A, da, nimic...

Îți pui cravata gri sau pe cea bleumarin cu picățele albe? Codiță, începi să mă superi! Treci imediat la locul tău și nu te mai învârti printre picioarele noastre... avem treabă, tu nu vezi?

O, dragul meu, niciodată nu-ți nimeresci ca-lumea nodul... dă că ți-l fac eu... îmi iese perfect de fiecare dată... așa... acum e bine...

Nu mai știu unde am citit sau am auzit, ba parcă era un cântec... în orice caz, dragul meu, cineva zicea așa: „Este o lume a bărbaților... dar fără femei... ei n-ar însemna nimic, nimic!”

Dar eu... eu... Ce m-aș fi făcut eu fără tine, dragul meu?

Idilă într-un vis

Deasupra trupului meu dormind un tablou neînramat cu visele unor cai tropotind îmi tulbură somnul.

Și nimeni nu e singur.

Tropotul lor mă cufundă în pulsul pământului virgin se-aleg perechile

și-un vizitiu nevăzut

ne ghidează instinctele.

Începe dansul.

Nechezatul prelung în două picioare e o invitație de participare la acest bolero cabalin.

Ritmul muzicii impune perfecțiune de teamă să nu greșim totul este încordare mușchii se-arcuiesc

azvârlind corpuri în mișcare

apoi ne-avântăm în galop nebunesc

spre tundra visurilor noastre

dislocându-ne umerii în galopada

deveniri noastre de icari,

de armăsari liberi și stelari.

Ba, uite, ce unicom frumos am devenit! am spus văzându-mi cornul de argint și m-am trezit.

Important pentru toți corespondenții

O nouă posibilitate de a publica o carte

Recent, am fost vizitat de un reprezentant al Inspectoratului pentru Cultură Arad, care mi-a propus să fiu președintele unui juriu local. Deși sunt mai mult decât ocupat, am acceptat, cu gândul de-a vă oferi, stimați corespondenți, o nouă posibilitate de a publica o carte.

Despre ce este vorba? Citez din regulamentul care mi-a fost înmănat cu acest prilej:

„Inspectoratul pentru Cultură Arad, Centrul Județean al Creației Populare și revista *Arca* organizează prima ediție a Festivalului național de proză DEBUT.

Manifestarea se adresează tinerilor autori de roman și de proză scurtă, care n-au debutat editorial și nu sunt cuprinși în planul unei edituri, vârsta maximă admisă fiind de 40 de ani. Creațiile, dactilografiate în 3 exemplare, nu vor depăși, în măsura posibilului, 150 de pagini și vor fi trimise până la data de 10 iunie a.c. pe adresa Centrul Creației Populare Arad, Bdul Revoluției, nr.85, cod poștal 2900. Lucrările vor purta în loc de semnătură un motto. Același motto va fi trecut pe un plic adiacent, care va conține o fișă cu următoarele date: numele și prenumele autorului, profesia, adresa, numărul de telefon, colaborări la reviste etc.

Juriul, alcătuit din critici literari, scriitori și reprezentanți ai organizatorilor, va acorda premiul DEBUT, constând în tipărirea unei cărți în Colecția revistei *Arca*.

Autorul premiat va fi anunțat din timp și invitat să participe la manifestările programate în cadrul festivalului. Relații la telefon 057/216285.”

În ceea ce privește colaborarea dv. la *Mașina de scris*, regulile nu s-au schimbat, dar le repet, ca să nu faceți vreo confuzie cu cele ale concursului de la Arad.

■ La *Mașina de scris* nu este nici o limită de vârstă.

■ Textele pot fi trimise într-un singur exemplar, dactilografiate sau scrise de mână citeț.

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. Se admit toate genurile tradiționale (poezie, proză, teatru, critică literară), dar și altele, încă neînregistrate de teoria literaturii (texte pentru muzică rock, graffiti, scenarii pentru spectacole de cabaret politic, paradoxuri din categoria „legilor lui Murphy” etc.).

■ Nu este nevoie de motto. Semnați, pur și simplu, textele.

■ Dacă sunteți optimiști, trimiteți-mi și o fotografie și date biografice.

■ Textele trebuie trimise pe adresa: Alex Ștefăneșcu, la redacția revistei *Flacăra*, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, 71341, București.

■ Cele mai bune scrieri ale dv. urmează a fi publicate în cadrul rubricii *Mașina de scris*. Orice text apare în cadrul acestei rubrici candidează automat la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă anual, la 1 noiembrie. (Anul trecut premiul a fost câștigat de Adrian Oțoiu din Baia Mare).

■ Tot dintre corespondenții rubricii *Mașinile de scris*, un juriu (format numai din mine, Alex Ștefănescu) îi selectează pe autorii cărora li se asigură publicarea unei cărți. Numele lor este anunțat la fiecare 1 martie. (Anul acesta câștigătorii au fost, dacă vă aduceți aminte, Daniela Vlasie, din Timișoara, și Valentin Lavric, dintr-un sat din județul Suceava, Costișa).

Un poet despre care ar trebui să se vorbească mai des, Paul Ioan

Pe Paul Ioan l-am remarcat ca poet încă de pe vremea când era cercetător științific la ICECHIM. La cererea lui, l-am amulat în ghazalele Elenei Comanescu (care conducea pe atunci ICECHIM-ul și nu admitea să-l plece vreun om) și l-am angajat la revista Magazin, unde eram redactor-șef adjunct. „Răpirea” s-a petrecut în 1967. Spre surprinderea mea, după ce și-a văzut împlinit visul de a lucra în presă, Paul Ioan a renunțat la bătaia - pe care până atunci o dădese - pentru afirmarea sa ca scriitor. Cu chiu cu val, și numai apăsat de insistențele mele, a publicat într-un târziu un volum de versuri, la Editura Litera, Ploiești de ieri.

Apoi, viața ne-a despărțit. Paul Ioan a rămas la Magazin, iar eu m-am mutat în România liberă. L-am mai întâlnit doar de două-trei ori, întâmplător, și am constatat că tânărul de altădată (tânăr sau care simula tragic tinăritatea) a înmărunțit.

Urmărindu-l de la distanță evoluția, m-a frapat și m-a dezamăgit faptul că nu mai scrie versuri și că se ocupă de tot felul de... proști, cum ar fi zodiacurile. Simțind, però, prin telepatie reproșul meu, Paul Ioan mi-a lăsat de curând la faclă un pile cu versuri. Sunt superbe, după cum o să vă convingeți, sper, și dv., citimă cititori. Autorul face parte din dinastia poezilor cu farmec. Iau Minulescu, G. Topărescu, Emil Brănescu, Șerban Foarță. În versurile sale totul este bine dozat: subtilitatea ideilor, umorul, emoția și retorica plină de grație se neclăcesc cu bună-gust. Singurul exces de care se face uneori vinovat autorul constă într-o prea mare eleganță a exprimării, care artificializează sentimentul. În general, însă, poezia lui merge în țintă, adică îl nimereste pe cititor drept în inimă.

P.S. Atenție! Fotografia alăturată NU îl reprezintă pe Paul Ioan. Ea simbolizează doar arta lui de a merge în țintă.

Zece bețivi mititel

Se-ntâmplă că-n ostrovul inimii mele
Zece bețivi adorm pe podele
Zece uitați de căldură de sân
Zece uitați de hârjoana din fân

Uneori, în garajul din splina dreaptă
Nouă bețivi joacă rișca pe-o treaptă
Nouă uitați de surâsul divin
Nouă uitați de-adevărul din vin

Adesea, în vitrina din genele mele
Opt bețivi se-ncurcă-n bretele
Opt uitați de zvon de femeie
Opt uitați de ciob de-orhidee

Cândva, în bezna din buzunarul meu
Șapte bețivi cerșeau câte-un leu
Șapte uitați de ruleta iubirii
Șapte uitați de plictisul privirii

Deodată, în coșmarul dintr-un sertar
Șase bețivi scot o damă la zar
Șase uitați de zorii din crin
Șase uitați de-al cobrei venin

Cred că-n tramvaiul dintr-o veioză
Cinci bețivi somează-o dizeuză
Cinci uitați de-un ciot de romanță
Cinci uitați de orice chitață

Poate că-n mândră șira spinării
Patru bețivi pun semnul mirării
Patru uitați în marfarul mofluz
Patru uitați în zațul confuz

Aud că-n lacrima de robinet
Trei bețivi se usucă discret
Trei uitați pe-un peron de bordel
Trei uitați într-un dop de Chanel

Se spune că-ntr-un blând pancreas
Doi bețivi trag de limbă un ceas
Doi uitați de orice-anotimp
Doi uitați de zei din Olimp

Un bețiv aburește oglinda din el
Un demon îi toarnă rachiul fidel
Un înger i-alintă un putred obraz
Un vers îi schimbă al morții macaz

Uniforma mea

În boneta verzuie cu apă de ploaie
Recrutul dosește-o narcisă bălaie

Ăsta-i jurnalul meu de front, scris pe-un blachiu tont,
găsit în ciob de-orișont.

În boneta verzuie cu rouă discretă
Recrutul descântă un trup de subretă

Așa am făcut eu războiul în vest, plângând în arest,
cu suspin celest, cu Luna incest.

În boneta verzuie, cu lacrimi tivită
Recrutul desnoadă-o scrisoare pripită

Așa căzui eu la datorie, restant la chirie,
fără simbrie, beat de tărie.

În boneta verzuie cântă fanfara
Maiorul își stinge solemn țigara
Într-o narcisă fostă bălaie
Putrezind în apă de ploaie.

Reîncarnare

Nici n-au plecat bine bufonul și căruța,
Și dulcea lui prințesă a prins să se dea huța.
„Istoria-i medievală, domoală și banală”
Ne spune ghidul sobru, cu mâinile în poală.
Nici n-a ieșit bine bufonul din câmpie,

Și mica lui prințesă s-ascunde-n iasomie.
„E-o cronică discretă, cochetă, desuetă”
Șoptește ghidul nostru, cu pată pe manșetă.

Nici n-a ieșit bine bufonul din destin
Și roaba lui prințesă se-mbată cu pelin.
„E o scrisoare scurtă, abruptă, revolută”
Citește ghidul nostru, plângându-se de gută.

Nici n-a ajuns bine bufonul printre stele,
Și via lui prințesă s-agită-n catifele.
„E basmul monocrom, bonom ca un șotron”
Se vaită ghidul nostru, care a fost bufon.

Cal verzi

Meteahna zeilor e că nemurirea-i scurtă
Iar eternitatea de nimeni nu ascultă
Și Jupiter murit-a zidit în Capitoliu
În timp ce Dionisos se-ngroapă în orgoliu.

Doar Muza mai respiră, ea nu-i în Panteon,
Ci în rostirea sacră a unui patelon,
Ea mai semnează tandră, ici-colo, un sonet
Și eu, nepotrivitul, o plagiez discret.

Mă iartă Caliope, mă iartă Euterpe!
Cuvintele din mine sunt jalnice și sterpe,
Dar pentru ca pe lume să îmi găsesc un rost
Eu mângălesc pereții din sufletu-mi anost.

Atlas

Dintotdeauna,
Pe Insula Paștelui au fost mai multe statui decât locuitori
La New York, mai multă umbră decât zgărie-nori
La Polul Nord, mai multe foci decât harpoane
La Waterloo, mai mult blestem decât galoane,
Așa cum,
La Elsinor au fost doi Hamlet și-o singură trădare
La Verona, doi iubiți și-o singură alinare
La Roma, doi frați și-o singură lupoaică blândă
La Marathon, două cuvinte și-o singură osândă
La mine-n suflet, două aripi și-un singur ochi la pândă.

Taifas

Stăteam la Soare cu un eschimos, într-o mansardă de iglu scorburos:
„Demult n-a mai trecut pe-aici Ecuatorul, murmură el pornind ventilatorul,
Nici tropicul n-a mai trecut de-un an, zise mușcând dintr-un etan,
Dar mă mândresc că am vecin, un dromader fost beduin”.
„Nici EA n-a mai venit la mine, spun eu prin țurțurii ciorchine,
Cercul Polar să-l prind colier, meridianul giuvaier,
Agat să-i fac dintr-o banchiză, așa, s-o bucur c-o surpriză,
Un ochi de ren să-l fac broșă, și din omăt să-i coc brișă,
S-o-nvăț o polcă-pinguin, cu-n Brahms-polar la clavecin,
Din copcă să-i divulg o oă, în suflet să-i sculptez o lojă...
Dar stau la Soare cu un eschimos, într-o mansardă de iglu scorburos,
Și vorbele cad cioburi în zăpadă, înc-un mileniu vine să ne piardă.

Petecul nostru

Cum,
Nu crezi că pot inventa pentru tine o insulă-n ocean?
Uite,
Am tocmnit un popor de delfini cu ochi de mărgear,
Pe spinări lucioase, prinse-n solzi sidefii
Pașii tăi vor compune alei, mai presus de stihii,
Dacă vrei palmieri, la care să te umbrești,
Poemele mele sunt frunze adunate-n povești.
O plajă cu scoici voi face din visele tale
Eu voi fi val, sărutându-ți picioarele goale.
Hai,
Copilărește-te, e doar Paradisul ce ți-l ofer!
Desmăhnește-te, e petecul nostru de cer!
Plimbă-te-n Carul Mare, dacă vrei să-evadezi!
Ucide-mă, dacă vrei să-nnoptezi!

MASINA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Stănescu

Cartea tinerilor

Partidul tinerilor

Nu cred să fi atins decât marginal în această rubrică o problemă, un fenomen care, fie că vrem, fie că nu vrem, fie că ne interesează sau ne lasă indiferenți sau chiar ne scârbește, are puterea de a ne influența viețile și viitorul. E vorba de politică...

La cinci ani de când s-a murit pe străzi pentru o libertate care aducea cu sine, în mod obligatoriu, și exprimarea nestăpânită a oricărei opinii politice, tinerii simt acum mai mult dezgust sau dezinteres decât entuziasm în fața partidelor, a platformelor-program, a liderilor, a parlamentarilor și chiar a scandalurilor politice de tot felul. După explozia de partide din '90, acum lucrurile se pare că s-au mai liniștit în sensul că știm măcar cine de ce parte spune că se află. Și am mai aflat că nici un politician și nici o acțiune politică - la noi și aiurea - nu trebuie judecate după ce vor să pară; oricând se poate descoperi un indiciu al unui scandal, mai mic sau mai mare. Până aici nimic grav, e în firea lucrurilor.

Ați remarcat, însă, cam ce vârstă au politicienii noștri de marcă? În marea lor majoritate, peste 45 de ani sau chiar peste 60... Și altă întrebare: cât de des aflați știri despre o importantă acțiune a organizației de tineret a partidului acestora? ... În plus: de ce majoritatea tinerilor pe care l-am întrebat dacă sunt interesați de politică și dacă vor sta să-și exercite dreptul de vot, la alegerile viitoare, în cazul în care coada la urne va fi de cel puțin o oră, mi-au răspuns negativ?

Eu nu pledez ca România să aibă un președinte de 20 de ani și nici ca parlamentarii să fie studenți și liceeni. Însă, dacă se vrea ca politica noastră să aibă un viitor, atunci tinerii trebuie să fie implicați serios, să li se dea sentimentul responsabilității și să fie participanți la toate acțiunile politice, dacă ei consimt. Dezgustul și, mai grav, dezinteresul au venit din lipsa unor modele cât de cât apropiate de perfecțiunea morală. Am mai spus-o și în alte dăți, un tânăr sesizează mult mai repede și condamnă mult mai ușor necinstea. Trebuie creată posibilitatea de a face bine ceea ce alții au făcut prost.

Un dialog pe care l-am avut cu un tânăr de 22 de ani, student la Drept(!), e elocvent:

"Vei vota la alegerile viitoare?"

"Nu ..."

"De ce?"

"Pentru că iese tot Ilescu!"

"Atunci votează împotriva lui!"

"Ce mai contează votul meu.. un vot".

ALEXANDRU ARION ■

Concurs NEMIRA

Completând talonul de mai jos și răspunzând corect la întrebările puse în direct în cadrul emisiunii **Seara în Blue-Jeans**, de joi 25 mai 1995, între orele 18.00 - 20.00, la telefoanele: 3123643 sau 3129274, puteți câștiga cinci cărți NEMIRA (la alegerea dumneavoastră!) prin concursul organizat de revista **Flacăra** și **Radio în Blue-Jeans**.

TALON	
NUME.....	
PRENUME.....	
ADRESĂ.....	

Talonul îl expediați pe adresa: SC Publicațiile **Flacăra SA**, București, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341.

Două săptămâni de vacanță GRATIS!!!

Asociația Creștină din România (ACTR - '92), în spiritul YMCA, organizează împreună cu revista **FLACĂRA** și canalul **Radio România-Tineret** un concurs pe teme YMCA ce va avea ca premii trei locuri în tabăra de vară organizată de Fundația Doctor Cornel Petrosievici.

Tot ce aveți de făcut este să completați cele cinci taloane care vor apărea în revista **FLACĂRA** și să le trimiteți pe adresa: SC Publicațiile **FLACĂRA SA**, București, sector 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341, împreună cu răspunsurile corecte la întrebările de mai jos. Aceste răspunsuri nu vor depăși, fiecare, o pagină.

1. Care este rolul tinerei generații în societate?
 2. Care este importanța religiei în societate?
- Motivați răspunsul.

TALON nr.2	
NUME.....	
PRENUME.....	
ADRESĂ.....	
VÂRSTA.....	

Deși pilulele contraceptive nu sunt cancerigene

Soții sunt împotriva contracepției, pentru că se tem să nu-i înșele nevestele

□ Cea mai des folosită metodă contraceptivă este ligatura tubară

Pe vremea lui Ceaușescu se răspândise minciuna, care mai rezistă și azi, că pilulele contraceptive sunt cancerigene. Dna Margareta Dumitrescu, asistentă medicală în cadrul Societății de Educație Contraceptivă și Sexuală, a declarat pentru revista **Flacăra**: „Soții sunt împotriva contracepției, nu pentru că le-ar păsa foarte mult de sănătatea femeilor lor. Bărbatul preferă să știe că nevasta se duce să se chiureteze la trei luni o dată, decât s-o lase să folosească un contraceptiv, pentru că îi este frică să nu-l înșele, în momentul când femeia are siguranța că nu rămâne gravidă. Este o aberație, pentru că într-o relație extra-conjugală un cuplu își ia oricum toate măsurile de precauție”.

La române, metodele tradiționale de contracepție sunt avortul și legarea trompelor sau ligatura tubară. De notat că la aceasta oră, în Occident, cea mai des folosită metodă contraceptivă este ligatura tubară. Inconvenientul acestei metode este că reduce aproape la zero șansele de-a mai rămâne gravidă. Este nevoie de o intervenție chirurgicală pentru refacerea trompelor. De aceea ligatura tubară se face la femei de peste 35 de ani. În cazul folosirii acestei metode contraceptive, atât soția, cât și soțul, trebuie să com-

pleteze niște formulare de consimțământ.

DAN GHEORGHE ■

În colaborare cu **RADIO ÎN BLUE-JEANS**, de la corespondentul nostru special în Italia, **Gabriel Bassarabescu**

Speciale San Remo (8)

■ Continuă seria interviurilor din categoria „Big” cu Lorella Cuccarini.

■ Născută la 10 august 1965, Leu cu ascendent în Scorpion, urmează cursuri de balet timp de 9 ani.

■ Nu se oprește aici, obținând în 1983 și o diplomă de ghid turistic, însoțită și de un certificat de traducător (franceză și spaniolă).

■ Primul pas important în cariera artistică îl face în 1985 alături de Pipo Bando la „Fantastico 6”. În acest context începe studii muzicale (canto și pian), visul ei fiind participarea într-un muzical alături de Robert De Niro.

Reporter: - Unde vei pleca după festival?

Lorella: - Nicăieri. După festival nu voi avea vacanță, practic în săptămâna următoare voi începe o nouă serie de programe bineînțeles pe Canale 5.

- programe în care voi prezenta, voi cânta și dansa.

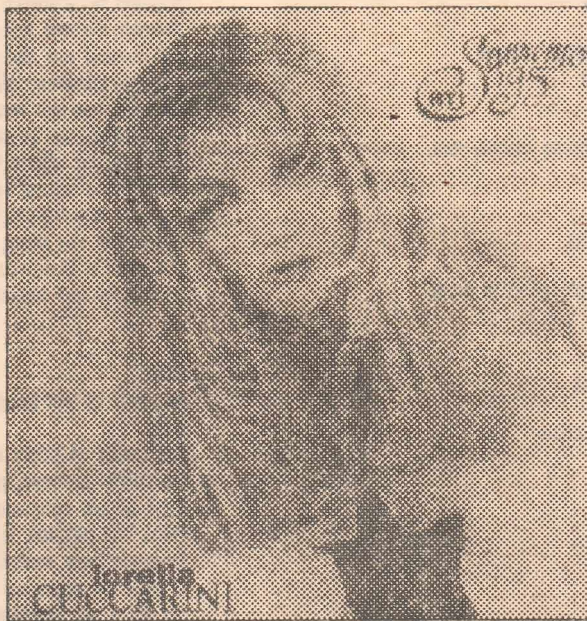
- Ce înseamnă muzica pentru tine, o dată cu San Remo '95 îți vei reorienta cariera?

- Nu, cariera mea nu va suferi schimbări importante. Totuși, consider muzica un element indispensabil carierei mele, completându-se foarte bine cu dansul.

Nu am pretenția că sunt o mare profesionistă a acestui gen, eu neavând nici pe departe studiile necesare acestui statut.

- Ce-mi poți spune despre cântecul tău?

- Îmi place, acest lucru este foarte important pentru că există și cazuri în care ești obligat să cânti și piese care pur și simplu nu îți plac.

Lorella CUCCARINI

Stilistic l-aș încadra în zona rock-ului melodic, ca de altfel și întregul meu viitor album care va apărea în lunile viitoare.

- În afara scenei și a platourilor TV, ce muzică ascuți?

- Muzica italiană înseamnă foarte mult pentru mine, o iubesc mult, în special tânăra generație consider că aduce un suflu nou, într-un moment în care, dacă suntem cinstiți trebuie să recunoaștem că există multe probleme.

Fără să nedreptătesc pe nimeni, îmi plac foarte mult Ramazzotti și Jovanotti, dar... să nu fiu ipocrită, ascult și o groază de americani și englezi: Peter Gabriel, Sting, Prince, oricum e foarte greu de spus exact ce-mi place în doar câteva cuvinte.

- Ce înseamnă San Remo pentru tine?

- Într-o țară ca Italia, unde televiziunea este un fel de „Zeu” național, festivalul trebuie privit într-o lumină cu totul specială, impactul și responsabilitatea organizatorilor fiind extrem de mari.

Este superbă șansa ce se oferă celor din secțiunea **Nove Proposti**, ei fiind practic marea miză a fiecărui an.

Este clar, totodată, că noi, cei care ne prezentăm la secțiunea „Big”, avem o doză cam mare de snobism ce sper eu că se va diminua din an în an prin impunerea stilurilor noi (nu numai muzicale...)

TELE 7 abc

LUNI 22.05.1995

7.00 Bună dimineața, România! realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 26; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 19; 19.00 Mafalda - emisiune de Radu Coșarcă;

20.00 Film serial: F.B.I. - ep. 24;
În uzina producătoare de sisteme de ghidare pentru rachete, se constată o scurgere de informații secrete. F.B.I.-ul descoperă că prin canale diplomatice ele ajung în mâinile adversarului. Cine e trădătorul? Pentru a descoperi și a prinde spionul, inspectorul Erskine se va deghiza într-un avocat al unei firme de asistență juridică, iar agentul Rhodes va deveni un tânăr contabil în căutarea unei slujbe. Izbânzile tandemului Erskine-Rhodes le veți urmări în acest episod intitulat „Sacrificiul”.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: Vecinii - ep. 24;
Vom face cunoștință cu Jeff, fostul soț al lui Abby și tatăl Oliviei și al lui Brian. El recurge la amenințări pentru a-l lua copiii. Dacă cei doi se vor împăca, vom afla în această seară.

22.25 Cîvica - Operațiunea Ardeleni - redactor Dan Pleșa; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; 23.30 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Arteni; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MĂRTI 23.05.1995

7.00 Bună dimineața, România! realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 27; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 20; 19.00 Nodul gordian;

20.00 Film serial: Trăiește-ți visul - ep. 24;
Pe insula visurilor sosesc dr. Matthew Carlson și soția sa, Denise, în căutare de fonduri pentru a construi Centrul Medical Carlson, și două cântărețe al căror vis este să se căsătorească cu oameni bogați.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: Vegas - ep. 66;
Mihail Ianovici, pilot în aviația sovietică, fuge din Lagărul Roșu și se refugiază la una din bazele aeriene americane din deșertul Nevada, împreună cu avionul său, una dintre ultimele creații în domeniu ale sovieticilor. Contraspionajul american intră imediat în acțiune și află că unul dintre detectivii particulari din Las Vegas, specialist în explozibili, are misiunea de a distruge avionul. Așa se ajunge la Dan Tanna, detectivul din capitala jocurilor de noroc fiind astfel ultima speranță a forțelor aeriene americane contra trupe de șoc sovietice.

22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski; 23.30 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Arteni; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 24.05.1995

7.00 Bună dimineața, România! realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 28; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 21; 19.00 Primul pas - emisiune de Livia Pop;

20.00 Film serial: Echipa de șoc - ep. 24;
Adversarul Echipei de șoc este un mare antreprenor, îmbogățit prin numeroasele furturi și ilegalități comise. Escrocarea clienților și folosirea de materiale de construcții sub norme au dus chiar la prăbușirea podului construit de el. Prin mită și trafic de influență, Carl Denham iese însă mereu la suprafață.
Nu însă și când are de-a face cu Hanibal și echipa lui.

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII 22 - 28 mai 1995

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: Kung Fu - ep. 25;
În episodul intitulat „Țipete”, un grup religios auster, distant față de străini, îi permite lui Caine să îngrijească o tânără, Gretchen Klemp, rănită într-un accident. Astfel, Caine este implicat în conflictul care există între grupul religios - ciobani de meserie - și văcarii locali.
Îl vom întâlni pe actorul Otto Schultz în rolul lui Howard da Silva.

22.25 Țara nimănui - Groapa - reporter Ileana Gaiță; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu; 23.30 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Arteni; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 25.05.1995

7.00 Bună dimineața, România! realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 29; 18.30 Film documentar: Managementul în afaceri - ep. 22; 19.00 Reporter TELE 7 - Efort național - reporter Corina Rădulescu * Luminele rampei - reporter Cristina Zaharia * Gaia din Daia - reporter Irina Szasz;

20.00 Film serial: Femeia fantastică - ep. 23;
Femeia fantastică se reîntâlnește cu Andros, revenit după 50 de ani, pe Terra, având același scop: să împiedice distrugerea planetei oamenilor. Aceasta e amenințată de forțele diabolice care s-au strecurat perfid în mințile și conștiințele celor ce dețin în mâinile lor soarta lumii.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: K.I.T.T. - ep. 25; 22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; 23.30 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Arteni; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 26.05.1995

7.00 Bună dimineața, România! realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 30; 18.30 Film documentar: Pământul deltei; 19.00 La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu;

20.00 Film serial: Renegatul - ep. 20;
Prietenul lui Reno Raines, actualul procuror districtual și fostul său coleg de Academie - Harry Wells - are probleme cu fiica sa, Dawn, care s-a înhăit cu un tip foarte dubios, aflat în imediata apropiere a unei trupe de trash & speed. În momentul în care Dawn pleacă de acasă, aflată fiind în mod evident sub influența drogurilor, Harry apelează imediat la vechiul său amic, actualul vânător de recompense Vincent Black. Vince și Cheyenne își schimbă înălțimea și pornesc în căutarea tinerei Dawn. Bineînțeles că țele se vor înnoia și mai tare, totul gravitând în jurul unui nou drog care apare pe piața din Vestul Statelor Unite.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: Hotel - ep. 25; 22.25 Țara nimănui - Un cimitir ilegal - reporter Alexandru Vrăbiescu; 22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Gilda Lazăr; 23.30 Film serial: Evadatul - ep. 21; 00.20 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Arteni; 1.20 Jazz în concert. 2.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SĂMBĂTĂ 27.05.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-13.50 Reluări; 13.50 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu; 14.00 Desene animate: Goangele - ep. 19; 15.30 Dialoguri politice cu Viorel Gaiță - Invitat: Gyorgy Frunda; 17.00 Film serial: Alf - ep. 21; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 31; 18.40 Staruri în concert: - Prince - partea I; 19.00 As show. Invitat: criticul de artă Dan Grigorescu - emisiune de

Cornel Todea; 20.00 Film serial: Dinastia - ep. 24; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: Miami Vice - ep. 25;
Echipa de șoc a locotenentului Castillo are drept misiune protecția unui poet, refugiat politic, Hector Sandoval. Un personaj plin de dinamism și cu o putere de convingere deosebită asupra concetățenilor săi, victime ale terorii regimului militar. El intenționează să se adreseze unei comisii a Congresului Statelor Unite și să denunțe crimele care se comit în țara sa. Numai că atât forțele de dreapta cât și cele de stânga îl doresc moartea pentru a-l elimina din joc și, respectiv, pentru a face din el un simbol al luptei

lor. Singurii săi aliați în această luptă sunt polițiștii de la Miami Vice.

22.30 VIVA TELE 7 - Emisiune de Andraga Moga; 23.30 Film serial: C.H.I.P.S - ep. 22; 00.20 Staruri în concert: The Rolling Stones - partea I (R); 00.50 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

DUMINICĂ 28.05.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-13.50 Reluări; 13.50 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu; 14.00 Desene animate: Goangele - ep. 20; 15.30 Cutia muzicală;

17.00 Film serial: Prințul de Bel Air - ep. 26;
Micuța Ashley e amenințată de Paula Hoover, o bătașă de la școală. Un adevărat război izbucnește între Phillip, Vivian și părinții acestei fetițe.

18.00 Desene animate: Popeye - ep. 32; 18.40 Staruri în concert: - Prince - partea II; 19.00 Interzis bărbatilor - emisiune de Anca Fusariu; 20.00 Film serial: Falcon Crest - ep. 24; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Gala TELE 7; 22.00 Film artistic: Halucinație (SUA, 1983) Cu: Christopher Walken, Natalie Wood. Regia: Douglas Trumbull; 23.30 Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; 00.30 Staruri în concert: The Rolling Stones - partea II (R); 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

TELE
7
abc

va prezintă pe

Cornel Todea

Realizatorul emisiunii

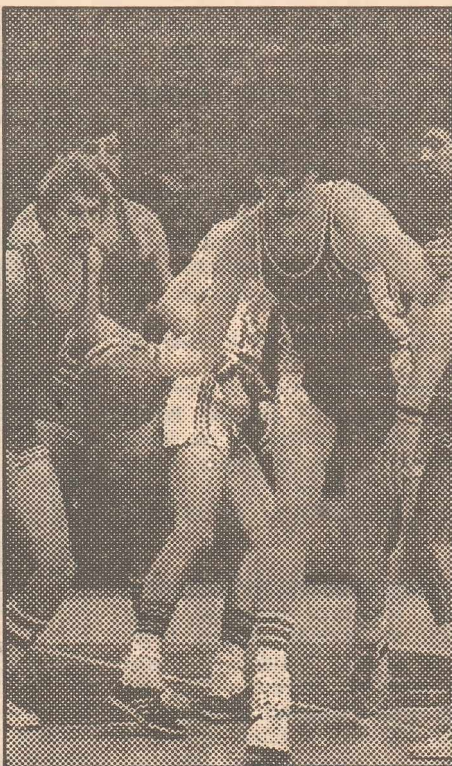
As Show

în fiecare sâmbătă orele 19.00 - 20.00

Sabonis, acolo unde îi este locul

Unul dintre cei mai mari baschetbaliști ai lumii - la propriu, are 2,20 m, dar și la figurat, publicul bucureștean putându-se convinge cu vreo 10 ani în urmă, într-un meci de Cupa Campionilor Europeni la Floreasca -, lituanianul **Arvidas Sabonis** va evolua din sezonul următor în cel mai puternic campionat al lumii, cel nord-american, cunoscutul NBA. Puternicul pivot a anunțat recent la Madrid, unde joacă în prezent, reușind să ducă Realul la al patrulea titlu continental, că echipa la care se va transfera este Portland Trail Blazers, iar plecarea peste Ocean reprezintă ultimul tren pentru el, acum, la 31 de ani. „Practic, a spus Sabonis, în Europa nu mai am ce demonstra. Oricum, regret că acest pas l-am făcut atât de târziu, dar, după cum se știe, ghinioanele nu m-au ocolit”.

Această din urmă frază se referă, după cum iubitorii baschetului și-au dat seama, la șirul de ghinioane de care n-a fost scutit jucătorul lituanian, nenumăratele operații de menisc ținându-l departe de „căciulă” multă vreme. A fost unul dintre motivele pentru care cluburile din NBA au ezitat să-l contacteze, pentru a-l aduce alături de compatriotul și coechipierul său în echipa campioană olimpică din 1988, Marciulianis, care a făcut nu numai carieră, ci și avere

(are, de pildă, o casă de 14 camere în SUA) în NBA. Nu-i vorbă că nici Sabonis n-a dus-o rău în Spania, unde a evoluat șase sezoane (dintre care ultimele trei la Real Madrid), salariul său (10 milioane dolari anual, plus primele și contractele publicitare) fiind comparabil cu cele ale marilor vedete nord-americane.

În legătură cu viitorul său mai îndepărtat, Arvidas a declarat: „Voi finaliza contractul cu Portland, după care vreau să mă întorc acasă, la Kaunas. Îmi ajung atâția ani de exil. Nu știu concret ce voi face, probabil, cu banii strânși, niște afaceri, dar voi încerca să nu părăsesc baschetul lituanian, singurul, cred eu, care poate detrona pe americani la Jocurile Olimpice.”

TEODORA OPREA ■

Cafeneaua sportivilor

Robert Earl - unul dintre cei doi inițiatori ai rețelei de localuri Planet Hollywood - lucrează acum la realizarea unui nou proiect de localuri care se va numi All-Star Cafe.

Ca și Planet Hollywood, care se mândrește cu parteneri celebri ca Arnold Schwarzenegger, Sylvester Stallone și Bruce Willis, All-Star Cafe va avea ca acționari celebriți din lumea sportului incluzându-i pe Andre Agassi, Joe Montana, Wayne Gretzky, Ken Griffey Jr. și agentul sportiv Mark McCormack. Primul All-Star Cafe va fi inaugurat în Manhattan, New York. (S.S.)

Andre Agassi

Justiția franceză s-a pronunțat...

Bernard Tapie - condamnat la închisoare!

Fostul patron al clubului Olympique Marseille, magnatul și omul politic Bernard Tapie, a fost condamnat de tribunalul corecțional din Valenciennes la doi ani de închisoare, între care unul cu detenție fermă.

După cum se știe, principalele delict care au stat la baza verdictului sunt afacerea de corupție în meciul O.M. - Valenciennes și două tentative de a impune mărturii false.

... iar la noi Comisia de Apel a F.R.F. schimbă decizia C.C.N.

Dacia Unirea Brăila - retrogradată!

Analizând dosarul privind tentativa de trucidare a meciului „Poli” Iași - Dacia Unirea Brăila, Comisia de Apel a F.R.F. a decis că sancțiunile dictate anterior de C.C.N. nu sunt cele mai potrivite și a hotărât:

- retrogradarea echipei Dacia Unirea Brăila în divizia B începând cu sezonul 1995-1996 în locul pedepsei inițiale prin care brăilenii erau penalizați cu 8 p și li se interzicea dreptul de a susține barajul pentru promovarea în D.N.

- președintelui Dan Cărlan („Poli” Iași) i se reduce suspendarea de la un an la șase luni și amenda de la două milioane la 500.000 lei.

- cei patru fotbaliști ieșeni - Ad. Kereszy, I. Câmpăanu, V. Apachiței și Ad. Dobrea - au fost considerați nevinovați, ridicându-li-se atât suspendarea pe un an cât și amenda de 50.000 lei.

De menționat că și aceste hotărâri pot fi atacate la Comitetul Executiv al F.R.F. Restul sancțiunilor, în cazul brăilenilor, rămân cele dictate de C.C.N.

O mare campioană de tenis

Chris Evert, rivala Navratilovei vreme de mulți ani, a părăsit courts-urile în 1989, la 35 de ani, după 18 ani de activitate în care a câștigat 157 de turnee.

A fost logodnica lui Jimmy Connors, dar s-a căsătorit cu tenismanul englez Lloyd.

Până la apariția Gabrielei Sabatini a fost socotită una dintre cele mai frumoase jucătoare de tenis.

Fotografia o înfățișează la festivitatea de retragere, când a spus adio sportului alb. (A.H.)

VĂRGĂLUI, BĂIATU' TATII

După ce ați stat precum cucuvelele - numele cotrocenian al bufniței - cu ochii în televizor în crucea nopții, pentru a urmări isprăvile handbaliștilor noștri la „mondialele” din Islanda, vă veți fi întrebat cine e personajul numit Vărgălui. Că trimișii noștri speciali tot pomeneau acest nume, adăugând că-i vorba de antrenorul reprezentativei României. Așadar, Vărgălui. Ziceți că n-ați auzit de acest nume în „handbalul românesc”? Și ce, uite că auziți acum. Iar noi, după adânci săpături, am aflat și cum a ajuns numitul la lotul mare al țării. Simplu, este antrenor la clubul Steaua, iar acest club îl are ca președinte pe domnul general Oțelea, care, ca în orice democrație originală, este și președintele Federației Române de Handbal. Păi, dacă domnul ministru Mironov deține și funcția de președinte al Federației Române de Scrimă, de ce

n-ar fi un președinte de club și mai-marele unei federații? Și uite așa, numitul Vărgălui (păcat că nu e femeie, și-ar fi putut schimba numele prin căsătorie) a ajuns cel mai tare antrenor român de handbal al momentului. În ăst timp, niște neaveniți precum Nicolae

HERCULE LE CHAT

Nedef și Oprea Vlase (care au titluri mondiale în palmares câte meciuri câștigate are, cum îi zice, domnule, a, Vărgălui) dirijează celebrele team-uri Gloria și Solar, din divizia B. Orice legătură dintre această situație și comportarea formației noastre la Campionatele Mondiale vă aparține.

SĂ PĂSTRĂM SISTEMUL!

Zău că nu-i înțeleg pe confracții care tună și fulgeră în legătură cu decizia din cazul de corupție Dacia Unirea Brăila! Păi, dragilor, vreți să se aleagă praful de un sistem bine pus la punct de atâta amar (e un fel de a spune) de ani? Cum care sistem? Cel al banilor negri. Să vă fac un desen. Mă duceam eu, șef de club, la primul secretar, primar, director de întreprindere, mă duc acum la ăla de-i spune sponsor, și-i ziceam sau îi zic: „To'ășu (domne), avem meci cu Avântul Prăbușirea, ușor, da-ți fotbal nu se știe. Trebe să umblăm la băieți, la fluierași, să ne luăm măsuri”. Așa că treceam, trec, pe la casele, iau bănuțul, împart ce-i de împărțit la oamenii noștri, și la Avântul ajung cam cu jumate, că oricum nu e nimic contabilizat, iar ăia de primesc își țin gura. Vedeți, toată lumea mulțumită. Că treaba asta cu primele nu-i bună pe de-a-ntregul, că mai sunt și impozite, angarale cu duiumul.

Din München, pentru revista FLACĂRA,
Mihai Rusu, redactorul sportiv
al postului de radio „Europa liberă“:

Fenomenalul Matthäus

□ Deși are 34 de ani,
valorosul mijlocaș va reveni pe gazon

Din obișnuință sau din comoditate, caracterizăm un sportiv ca fiind valoros pe baza calităților sau aptitudinilor specifice. De aceea îl credem fenomenal atunci când respectivul obține victoria pe terenul de sport. Dar cred că nu este suficient să analizăm doar acest aspect, deoarece există situații când dintr-un motiv sau altul campionul nostru dispare de pe „firmament” datorită unor accidente grave. Abia acum ne punem întrebarea dacă va mai reveni sportivul x sau y în funcție de capacitatea de refacere a organismului sau a științei medicale a ortopezilor care tratează cazul.

În această categorie se înscrie fostul căpitan al echipei Germaniei, Lothar Matthäus, care la vârsta de 34 de ani a suferit un traumatism greu de vindecat (în luna ianuarie '95) și-anume, o ruptură a tendonului lui Ahile, culmea, într-un meci amical al campioanei Bayern München cu o formație din liga inferioară. Era în perioada de iarnă, și sigur că riscul de accidentare la un jucător de 34 de ani era foarte mare. Lothar „a pățit-o” și dintr-o dată a devenit invalid, mai ales că operația, efectuată de celebrul dr. Richard Steadman, din Vail Colorado, presupunea un lung drum de recuperare.

Cum Lothar „a recidivat” după altă ruptură a ligamentelor încrucișate în perioada interistă, s-a pus problema dacă fostul fotbalist al anilor 1990-91 va mai apărea vreodată pe gazon. Ca nicidecum, sfatul medicului a fost mai bine recepționat de decarul bavarez, care, imediat după operația din SUA, a început „travaliul” pentru come-back în cel puțin trei studouri de fitness, ultimul „laborator de sănătate” fiind chiar în vila sa. 9 ore pe zi a ridicat Matthäus micile haltere pentru a-și reface musculatura și elasticitatea tendoanelor, el pregătind mai întâi părțile sănătoase și apoi cele „bolnave”. Spre deosebire de portarul Olie Kahn care, la 25 de ani, a beneficiat de atuu vârstei, Lothar prezenta un „dosar” prea bogat din punct de vedere medical, iar cei 34 de ani erau sigur un handicap. Dar

doar pe hârtie. Rar a existat un sportiv mai ambițios, mai harnic sau mai visător, dar și mai consecvent sau cu o gândire pozitivă, pentru că dintr-o dată, celebrul fotbalist s-a identificat cu situația ca atare, începând „infernul” gimnasticii de recuperare.

În final a reușit, după ce a început prea devreme antrenamentele - vă dați seama ce lovitură a fost prima durere într-un moment de euforie - astfel că în urma exercițiilor de forță, sau stretching, cu alergări, iar seara în bazinul de înot, ziaristii l-au văzut la mijlocul săptămânii trecute în cadrul echipei Bayern, el reluându-și antrenamentele sau „jobul” de zi cu zi. Evenimentul a fost urmărit de peste 50 de reprezentanți ai presei scrise și vorbite, plus câteva camere de luat vederi care au înregistrat primele exerciții ale „fenomenalului” Matthäus în cadrul fenomenului biologic Lothar Matthäus.

Îi doresc mult succes acestui sportiv deosebit, și sigur că dincolo de progresele medicinei sportive din Germania, rolul omului trebuie subliniat ca fiind esențial în procesul de însănătoșire. Deci: „Viel Glück, Lothar”, mai ales că în viitorul sezon Bayern are nevoie de mijlocașul ofensiv care îl va servi pe noul tunar Jurgen Klinsmann, ce a părăsit Tottenhamul în direcția capitalei Bavariei.

Mike Tyson: un alt palmares (2)

Continuăm odiseea Mike Tyson de unde am lăsat-o, anume de la acuzația de viol pe care i-a adus-o fostului campion mondial Desirée Washington, candidata la Miss Black America, „jurizată” de pugilist:

- **22 august 1991:** Desirée depune plângere oficială la tribunal;
- **9 septembrie 1991:** un mare juriu reține acuzația, declarându-l inculpat pe Tyson;
- **11 septembrie 1991:** Tyson este arestat, dar eliberat în aceeași zi pe cauțiune;
- **27 ianuarie 1992:** începe procesul;
- **10 februarie 1992:** marele juriu decide: inculpatul este declarat vinovat;
- **26 martie 1992:** judecătoria Patricia Gifford îl condamnă pe Tyson la șase ani închisoare;
- **25 martie 1995:** eliberarea condiționată a boxerului, cu obligația, între altele, să-și practice meseria declarată, deci cea de pugilist profesionist.

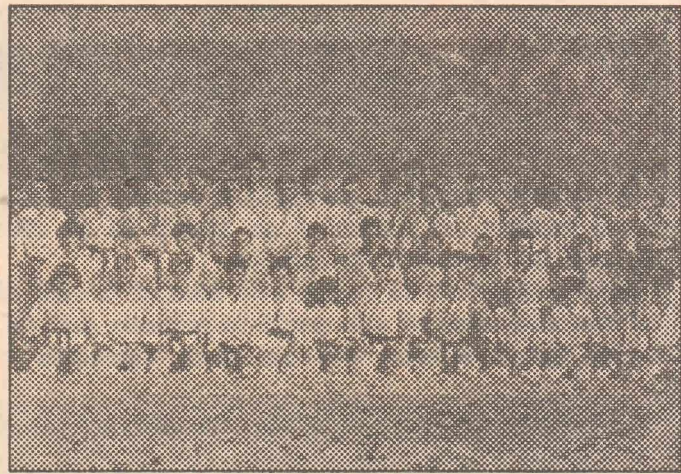
Așadar, Tyson n-are încotro și va trebui să urce rapid în ring. Asta și pentru că din cele 60 de milioane de dolari pe care le-a câștigat în ring n-a prea rămas mare lucru. 20 de milioane le-a pierdut o dată cu divorțul de Robin Givens, 10 milioane s-au dus cu procesul, cheltuielile au fost mari, de vreme ce l-a avut într-o vreme drept consilier pe celebrul miliardar David Trump.

Oricum, veștile care vin din America sunt cât se poate de încurajatoare în ceea ce privește revenirea lui Tyson. Se vehiculează, chiar, sume fabuloase, impresarul Don King, la care a revenit boxerul, declarând că are discuții avansate pentru nici mai mult, nici mai puțin de 250 milioane dolari pentru următoarele patru meciuri. Și încă în locuri cât se poate de spec-

taculoase: „MGM” din Las Vegas, cel mai mare complex de cazinouri și hoteluri din lume (5005 camere și apartamente!), dar și stadioanele-monument Maracana (este implicat însuși noul ministru Pele) și Wembley.

Adversarii, bineînțeles, nu lipsesc nici ei, dar pentru publicitate cel mai nimerit ar fi „bunicul ringului”, George Foreman (46 de ani), deși acesta nu deține decât centura IBF, cam a treia variantă într-o ierarhie valorică, după WBC și WBA. În schimb, duelul a și atras oameni de afaceri pentru 200 milioane de dolari, din care burselor celor doi vor reprezenta jumătate. Există însă și o problemă: George Foreman, care îl are impresar pe Bob Arum, nici nu vrea să audă de Don King. La suma amintită, poate va deveni mai cooperant.

TEODORA OPREA ■

AIKO, MON AMOUR

„AIKO este o picătură de spirit nipon într-o țară eminentamente francofonă”, ar fi spus (glumind) Valdi, care, atunci când i s-a născut fetița, s-a dus la ambasada japoneză și a întrebat pe cineva de acolo ce nume frumos ar putea să-i pună acesteia. Aiko, i s-a răspuns, adică «dragoste de copil - puritate». Cum, între timp, Valdi s-a dus să moară puțin, cum zice poetul, prietenii săi buni au decis ca, în memoria celui ce a căzut în cumplitele zile din decembrie '89, să înființeze un club de karate shotokan - Geambazu Vladimir, Valdi, fiind un apreciat karateka - și care să poarte numele AIKO.

„Scopul înființării (în 1990) a Clubului Shotokan Karate AIKO este profund umanitar, ne spune Aurel Pătru, președintele și antrenorul clubului (32 de ani, centură neagră 3 DAN, acordată prin diploma eliberată de Federația Internațională de Karate Shotokan, cu sediul în Tokyo, Japonia, președinte Hirokazu Kanazawa, 9 DAN); noi urmărim identificarea, cultivarea și perfecționarea calităților tinerilor practicanți de karate, contribuind la formarea lor intelectuală, morală și profesională într-un spirit de fair-play și loialitate față de principiile karate-ului tradițional. Personal, cred că Valdi ar fi onorat de palmaresul clubului:

1992 - Campionatul Național SKIF - Făgăraș: 4 locuri I, 3 locuri II, 3 locuri III; **Cupa României - Timișoara:** 3 locuri I, 4 locuri II, 2 locuri III.

1993 - Campionatul Național Feminin - București: 2 locuri I, 2 locuri II, 2 locuri III; **Campionatul Național de Cadeti și Juniori București:** 2 locuri I, 2 locuri II, 3 locuri III.

1994 - Campionatul Național Feminin: 3 locuri I, 2 locuri II, 2 locuri III; **Campionatul Național de Cadeti și Juniori:** 3 locuri I, 2 locuri II, 3 locuri III; **Cupa României - Cluj-Napoca:** 3 locuri I, 3 locuri II, 1 loc III; **Cupa Munteniei și Moldovei (pentru copii) Târgoviște:** 9 locuri I, 4 locuri II, 2 locuri III.

Oricine ar crede că la baza acestor performanțe stau condițiile excelente în care se desfășoară antrenamentele și o deosebită forță financiară... Din păcate, adevărul se prezintă doar în kimono și în picioarele goale: AIKO este (poate) cel mai... sărac club din țară, condițiile în care se desfășoară antrenamentele fiind la limita acceptabilului în privința sălilor de sport, cât despre susținere financiară, ce să mai vorbim...

Totuși, care este secretul acestor frumoase rezultate obținute în fața unor adversari susținuți de sponsori cu „greutate”?

„Din păcate, ne răspunde Aurel Pătru, adevăratul mesaj al karate-ului a fost uitat de majoritatea antrenorilor; toți vor să scoată campioni, CU ORICE PREȚ, dar uită cel mai important lucru - lupta în karate este lupta cu tine însuși, nu lupta cu adversarul din fața ta. La ora actuală am aproape 300 de elevi, bine structurați pe diferite grupe valorice. Oare, câți antrenori au răbdarea și plăcerea să lucreze cu atâția oameni, având în vedere că sunt și începători și avansați și performeri?

Dragostea de karate, de copii, acesta este secretul. Într-un cuvânt, dragostea de AIKO”.

ALEXANDRU OROS ■

Skateboard cu motor

Numit Rackham, skateboardul cu motor poate prinde o viteză de 15 kilometri pe oră pe un teren plat, suficientă pentru a-i mulțumi pe curajoși, dar el se deplasează și pe orice alt teren. Datorită sistemului de direcție prin înclinare, Rackham se conduce ca o planșetă cu roțile. El se imobilizează în momentul în care piciorul părăsește pedala de frânare, plasată lângă motor. (A.D.)

Sondaj KAPPA

Ce programe doriți să vizionați?

Anunț important din partea firmei KAPPA

În vederea reorganizării canalelor în funcție de audiență la abonații firmei noastre, vă rugăm să ne ajutați să vă aflăm opinia, completându-ne formularul de mai jos.

După completare vă rugăm să-l aduceți la unul din sedile noastre sau să-l trimiteți prin poștă la redacția revistei Flacăra sau la sediul firmei noastre din str. Gral Viădoianu nr. 4, sect. 1,

București.

Mai jos publicăm lista cu programele noastre, frecvența pe care se regăsesc și recepționarea lor în funcție de tipul televizorului.

Recepționarea canalului conform tabelului poate suferi unele modificări în funcție de reglajul propriu din fabricație al televizorului.

Nr.	PROGRAM	FRECVENȚA	CANAL	TIPUL TELEVIZORULUI				
				1	2	3	4	5
1.	TELE 7 abc	49,75	c1	x	x	x	x	x
2.	EUROSPORT	77,25	c3	x	x	x	x	x
3.	KAPPA	93,25	c5	x	x	x	x	x
4.	TF2	103,25	s1	-	-	x	x	x
5.	RAI 2	111,25	s2	-	-	x	x	x
6.	M6	119,25	s3	-	-	x	x	x
7.	RETE 4	127,25	s4	-	-	x	x	x
8.	DSF	135,25	s5	-	-	x	x	x
9.	SAT 1	143,25	s6	-	-	x	x	x
10.	AMEROM	151,25	s7	-	-	x	x	x
11.	CARTOON	159,25	s8	-	x	x	x	x
12.	PRO 7	167,25	s9	-	x	x	x	x
13.	RTL	183,25	c7	x	x	x	x	x
14.	TVR 1	191,25	c8	x	x	x	x	x
15.	TVR 2	199,25	c9	x	x	x	x	x
16.	ITALIA 1	207,25	c10	x	x	x	x	x
17.	ANTENA 1	215,25	c11	x	x	x	x	x
18.	MTV	223,25	c12	x	x	x	x	x
19.	CNN	231,25	s10	-	-	-	x	x
20.	TF 1	239,25	s11	-	-	-	x	x
21.	RAI 1	247,25	s12	-	-	-	x	x
22.	TV 5	255,25	s13	-	-	-	x	x
23.	RTL	263,25	s14	-	-	-	x	x
24.	STAR	271,25	s15	-	-	-	x	x
25.	EURONEWS	279,25	s16	-	-	-	x	x
26.	CANALE 5	287,25	s17	-	-	-	x	x
27.	SUPER CH.	295,25	s18	-	-	-	x	x
28.	3 SAT	303,25	s19	-	-	-	-	x
29.	ARTE-TF5	311,25	s20	-	-	-	-	x

Legendă:

- 1 Alb-negru; Alfa
- 2 Telecolor, Cromatic, Elcrom,
- 3 Sony, Panasonic, Sanyo, Kit, Funay, Goldstar
- 4 Samsung, Goldstar
- 5 Nel, Beko, Panasonic (multisystem) etc.

Vă rugăm să ne răspundeți la următoarele întrebări:

Numele și prenumele (abonatului)

adresa

nr. de contract KAPPA

nr. de telefon

Tipul televizorului și câte programe se recepționează

Din totalul programelor pe care le recepționați, câte se recepționează

foarte bine

bine

slab

Din programele recepționate, care ați dori să fie scoase (A) și cu ce ați dori să le înlocuiți (B)

A

B

Dacă doriți să aveți posibilitatea obținerii unui convertor (și până la ce sumă) pentru creșterea posibilității de recepție a canalelor

DA ☐ NU ☐

Dacă sunteți amator de introducerea unui pachet suplimentar de programe codate, plătite în plus în sistemul PAY-TV (Aceasta s-ar putea face indiferent de tipul televizorului)

DA ☐ NU ☐

Dacă urmăriți grila de informație KAPPA

între ce ore și în ce zile?

Ce v-ar interesa să vedeți pe programul KAPPA?

Care sunt nemulțumirile dv. legate de firmă

.....

.....

Alte sugestii

.....

.....

Numiți-ne în ordinea importanței primele 5 posturi pe care le urmăriți și eventual orele și zilele în care o faceți

.....

Ce emisiuni urmăriți mai mult și care sunt orele la care preferați să stați în fața televizorului

.....

.....

În funcție de sugestii, vom ține cont în alcătuirea programelor noastre viitoare.

Dacă doriți, puteți să completați aceste chestionare și telefonic la nr. 222.41.93 (KAPPA)

Ultima oră

La Moscova,

Ilici și-a vizitat mausoleul.